

આપણા માયાળુ ઈશ્વર ના કૃત્યો

પ્રકાશ મય નવા દિવસની શરૂઆત

ઈશ્વરીય સ્વભાવ સાથે

જય એ. શુભબર્ગ

આપણા માયાળુ ઈશ્વર ના કૃત્યો

પ્રકાશ મય નવા દિવસની શરૂઆત

ઈશ્વરીય સ્વભાવ સાથે

અહિંસક ઈશ્વર માટેનો કેસ:

ગેરસમજોને પડકારવાનો અભ્યાસ

ઈશ્વર વિશે અનેક પ્રોત્સાહન આપે છે

વૈકલ્પિક પરિપ્રેક્ષ

જય એ. શુભબર્ગ

Copyright Jay 2017 જય એ. શુલબર્ગ

તમામ અધિકારો અનામત છે. આ પુસ્તકનો કોઈ પણ ભાગ કોઈ પણ રીતે, ગ્રાફિક, ઇલેક્ટ્રોનિક અથવા યાંત્રિક દ્વારા ઉપયોગમાં લેવામાં અથવા પુનઃઉત્પન્ન કરી શકાતો નથી, જેમાં ફોટોકોપી, રેકોર્ડિંગ, ટેપિંગ અથવા લેખકની લેખિત પરવાનગી વિના કોઈ માહિતી સંગ્રહ પુનઃપ્રાપ્તિ પ્રણાલી દ્વારા સામેલ છે, સિવાય કે વિવેચનાત્મક લેખો અને સમીક્ષાઓમાં સમાવિષ્ટ ટૂંકા અવતરણોના કિસ્સામાં.

કિંગ જેમ્સ વર્ઝન ઓફ સ્ક્રિપ્ટ ક્વોટેશન લેવામાં આવ્યા છે

બાઇબલ.

દ્વારા મુદ્રિત

www.fatheroflove.in

જૂન 2021

સમાવિષ્ટોનું કોષ્ટક

શું તમે ક્યારેય વિચાર્યું છે?	૪
પ્રકરણ ૧. શું તે ખરેખર મહત્વનું છે?	૬
પ્રકરણ ૨. આપણો સંપૂર્ણ નમૂનો.....	૮
પ્રકરણ ૩. આપણો જીવનસ્ત્રોત.....	૧૦
પ્રકરણ ૪ તેમની પ્રતિમા માં બનાવેલું.....	૧૨
પ્રકરણ ૫. માસ્ટર છેતરપિંડી કરનાર	૧૪
પ્રકરણ ૬. શું છે પાપ?	૧૬
પ્રકરણ ૭. શેતાન શા માટે છે?	૧૮
પ્રકરણ ૮. નાશ કરનાર સર્પ	૨૭
પ્રકરણ ૯. અયુબ ની કેદ	૩૦
પ્રકરણ ૧૦. આપણે બાઇબલને શા માટે ખોટી રીતે વાંચીએ છીએ.....	૩૬
પ્રકરણ ૧૧. આપણે ઈશ્વર ને કેમ ગેરસમજ કરીએ છીએ.....	૩૮
પ્રકરણ ૧૨. ઈશ્વર કેવી રીતે નાશ કરે છે.....	૪૩
પ્રકરણ ૧૩. ઈશ્વરનો ગુસ્સો શું છે?	૪૫
પ્રકરણ ૧૪. ઈશ્વર યુદ્ધ કેવી રીતે કરે છે.....	૫૮
પ્રકરણ ૧૫. સદોમ અને ગોમોરાહ	૬૧
પ્રકરણ ૧૬. પૂરનું શું?	૬૪
પ્રકરણ ૧૭. કોસની જુબાની.....	૭૦
પ્રકરણ ૧૮. ઈશ્વર જુલમી નથી.....	૭૨
પ્રકરણ ૧૯. આપણા સર્જક અને ટકાઉ	૮૧
પ્રકરણ ૨૦. શાશ્વત જીવન કેવી રીતે હોઈ શકે?.....	૮૭

પ્રકરણ ૨૧. શું આપણે ચુકાદાથી ડરવું જોઈએ?	૯૪
પ્રકરણ ૨૨. ઈશ્વરનો ચુકાદો કેવો લાગે છે?	૧૦૪
પ્રકરણ ૨૩. ઈશ્વર નમ્ર છે.....	૧૦૯
પ્રકરણ ૨૪. પ્રભુ સેવક છે, ગુલામ, માલિક નથી.....	૧૧૨
પ્રકરણ ૨૫. દેવ તમને બિનશરતી પ્રેમ કરે છે.....	૧૧૫
પ્રકરણ ૨૬. ઈશ્વરનું રાજ્ય	૧૧૭
પ્રકરણ ૨૭. ઈશ્વરઆપણને સાચી સ્વતંત્રતા આપે છે.....	૧૨૨
એન્કેપ્સુલેશન	૧૨૬

પ્રસ્તાવના

તમે ક્યારેય વિચાર્યું છે?

કાનૂની ભાષામાં, જે આપત્તિ સંપૂર્ણપણે કુદરતની શક્તિઓને કારણે છે અને વાજબી રીતે અટકાવી શકાતી નથી તેને ઈશ્વરના કૃત્ય તરીકે ઓળખવામાં આવે છે. આ શબ્દસમૂહ ઘણીવારવીમા પોલિસીમાં શામેલ હોય છે. આપણી દુનિયામાં બનતી ખરાબ બાબતો માટે ઈશ્વર જવાબદાર છે એવો ખ્યાલ આપણને ક્યાં મળ્યો? શું તે મનસ્વી રીતે નક્કી કરે છે કે ટોર્નેડો, ભૂકંપ, વાવાઝોડા, પૂર અને અન્ય કુદરતી આપત્તિઓ જેવી ઘટનાઓ ક્યારે અને ક્યાં થાય છે? શું ભગવાન આ વસ્તુઓ ને સાકાર કરવા માટે કંઈક કરે છે? શું તે પોતાનું ઇચ્છિત પરિણામ લાવવા માટે કુદરતી વિશ્વમાં હેરાફેરી કરે છે? અને તે આપણી દુનિયામાં દુઃખને રોકવા માટે વધુ કેમ નથી કરતો? છેવટે, આપણે બાઇબલમાં જે હિંસા વિશે વાંચ્યું તેના માટે ઈશ્વર જવાબદાર હતો? શું તેણે પોતે હિંસાનો આશરો આપ્યો હતો?

બાઇબલ આ પ્રશ્નોના જવાબો આપે છે, પરંતુ આપણે તેને શોધવા માટે સપાટીની નીચે જોવાની જરૂર છે. આપણે એ પણ સાંભળવા તૈયાર રહેવાની જરૂર છે કે ઈશ્વર પોતાના વિશે શું કહે છે અને તે કેવી રીતે કામ કરે છે, પછી ભલે તે તેના વિશેની આપણી માન્યતાઓને પડકારે.

આ પુસ્તક માં બાઇબલમાં પ્રગટ થયેલા ઈશ્વરના ચારિત્ર્યની તપાસ કરવામાં આવશે - તેની ક્રિયાઓ શું છે અને એટલું જ મહત્ત્વનું છે કે તે શું નથી. ઘણા માને છે કે જ્યારે આપણે તેના નિયમોનું પાલન કરીએ છીએ ત્યારે ઈશ્વર આપણને પ્રેમ કરે છે પરંતુ આપણા ખોટા કામથી ગુસ્સે થાય છે અને જે લોકો તેના આદેશની વિરુદ્ધ જાય છે તેમને સજા કરે છે. આ અભ્યાસનો હેતુ બાઇબલમાંથી એ બતાવવાનો છે કે ઈશ્વરે ક્યારેય વિનાશક તરીકે નહીં પરંતુ માત્ર સર્જક, ટકાઉ અને તારણહાર તરીકે કામ કર્યું છે.

પણ જે જ્ઞાન ઉપરથી છે તે પ્રથમ તો
નિર્મળ; પછી સલાહ કરાવનારું, નમ્ર, સહેજે
સમજે એવું, દયાથી તથા સારાં ફળોથી
ભરપૂર, નિષ્પક્ષપાત તથા દંભરહિત છે.

યાકુબ ૩:૧૭

શું તે ખરેખર મહત્વનું છે?

ઈશ્વર કેમ છે તે જાણવું શા માટે મહત્વપૂર્ણ છે? તે ખરેખર મહત્વનું છે કે

આપણે ઈશ્વર વિશે શું વિચારીએ છીએ? પછી ભલે તે આપણને વાંધો ન હોય તેના વિશે બિલકુલ જે વિચારીએ છીએ? આ પ્રશ્નનો ઉત્તર દરેક નક્કામી બાબતો ના મંડાણ થીજ ખોટા છે, આપણે જે માનીએ છીએ ઈશ્વર અને તેના સ્વભાવ વિશે એ આપણું પોતાનો સ્વભાવ નક્કી કરે છે-અને આપણો સ્વભાવ બધી ભૌતિક સંપત્તિ કરતાં વધુ મૂલ્યવાન છે જે આ જગત આપણને જાણ કરે છે.

ઈસુએ કહ્યું, "હું અને મારા પિતા એક છીએ" (યોહન ૧૦:૩૦).

ઈશ્વર પિતા અને પુત્ર ઈસુ ખ્રિસ્તનો હેતુ એક છે તેમના સંબંધો સંપૂર્ણ સંવાદિતામાંનો એક છે. આ હિબ્રુઓના લેખક જાહેર કરે છે કે "તે તેના ગૌરવનું તેજ તથા તેના સત્વની આબેહૂબ પ્રતિમા છે". (હિબ્રુ. ૧:૩). ઈશ્વરપિતાનો મહિમા તેના વૈભવથી વધુ છે; મુસાએ જ્યારે દેવપિતાને તેમનો મહિમા બતાવવા કહ્યું, યોહવા તેની આગળ થઈને ગયો, અને એવું જાહેર કર્યું કે "યોહવા, યોહવા, દયાળુ તથા કૃપાળુ દેવ, મંદરોષી, અને અનુગ્રહ તથા સત્યથી ભરપૂર; હજારો પર કૃપા રાખનાર, અન્યાય તથા ઉલ્લંઘન તથા પાપની ક્ષમા કરનાર; અને દોષિતને નિર્દોષ નહિજ ઠરાવનાર; નિર્ગમન ૩૪:૬-૭

દેવપિતાને જાણવું તે ખરેખર આપણને તેની સાથે સમાધાન કરે છે, આ જ્ઞાન સજાપણું અને જીવન આપે છે, ઈસુએ કહ્યું "અનંત જીવન એ છે કે તેઓ તને એકલા ખરા દેવને તથા ઈસુ ખ્રિસ્ત જેને તે મોકલ્યો છે તેને ઓળખે" યોહન ૧૭:૩

ઈસુ ખ્રિસ્તએ પોતાના શબ્દો વડે દેવ પિતા જણાવ્યું કે "હું તમને ખચિત ખચિત કહું છું કે, દીકરો બાપને જે કંઈ કરતો જુએ છે તે સિવાય પોતે કંઈ કરી નથી શકતો; કેમ કે તે જે જે કરે છે તે તે દીકરો પણ કરે" યોહન ૫:૧૯

જ્યારે આપણે જાણી શકીએ કે દેવપિતા પ્રેમાળ અને દયાળુ છે,

આપણે તેના મ પ્રેમ અને વિશ્વાસ તરફ દોરાઈશું. આપણને ખાતરી આપવામાં આવે છે કે ઈશ્વર પિતાનો પ્રેમ અને ભલાઈ હંમેશાં આપણાં માટે છે, કારણ કે "યોહવા અવિકારી છે." માલાખી

૩:૬, હું દેવ છું અને હું ક્યારે બદલાતો નથી.તે આપણી જેમ બદલાતો નથી જેમ આપણે બદલાઈએ છીએ.

જ્યાં સુધી આપણી સાથે ન્યાયી વર્તન કરવામાં આવે ત્યાં સુધી માયાળુ, પ્રેમાળ અને વિચારશીલ બનો અને આદર સાથે, પરંતુ જ્યારે આપણે આપણને દુઃખ આપનારા લોકોનો સામનો કરીએ છીએ અને ક્રોધ કરીએ છીએ તો દેવ આપણું સાંભળતા નથી અને ઉત્તર દેતા નથી."ઈસુ ખ્રિસ્ત ગઈ કાલે,આજે તથા સદાકાળ એવો ને એવો જ છે." હિબ્રુ ૧૩:૮.

"દરેક ઉત્તમ દાન તથા દરેક સંપૂર્ણ દાન ઉપરથી હોય છે,અને પ્રકાશો નો પિતા જેનામાં વિકાર થતો નથી, તેની પાસેથી ઊતરે છે." યાકુબ ૧:૧૭.

શબ્દ સદેહ થઈ ને આપણા માં વસ્યો (અને બાપના એકાકીજનિત દીકરા ના મહિમા જેવો તેનો મહિમા અમે દીઠો),તે કૃપા તથા સત્યતાથી ભરપૂર હતો.

યોહન ૧:૧૪

૨

આપણો સંપૂર્ણ નમૂનો

પર્વત પરના ઉપદેશના કેન્દ્રમાં, ઈસુ આપણને દુશ્મન વિશ્વમાં કેવી રીતે રહેવું તેની સંપૂર્ણ નમૂનો આપે છે:

તમે સાંભળ્યું છે કે એવું કહેવામાં આવ્યું છે કે, તમે તમારા પડોશીને પ્રેમ કરો છો, અને તમારા દુશ્મન ને નફરત કરો, પણ હું તમને કહું છું કે તમે તમારા વૈરીઓ પર પ્રીતિ કરો, ને જેઓ તમારી પૂંઠે લાગે છે તેઓ ને સારું પ્રાર્થના કરો; એ માટે કે તમે આકાશમાના તમારા બાપના દીકરા થાઓ; કારણ કે તે પોતાના સૂરજને ભૂંડા તથા ભલા પાર ઉગાવે છે, ને ન્યાયી તથા અન્યાયી પર વરસાદ વરસાવે છે. કેમ કે જેઓ તમારા પર પ્રીતિ કરે છે, તેઓ પર જો તમે પ્રીતિ કરો છો, તો તમને શું ફળ છે? દાણીઓ પણ શું દમ નથી કરતા ? અને જો તમારા ભાઈઓને સલામ કરો છો, તો તેમાં તમે વિશેષ શું કરો છો ? વિદેશીઓ પણ શું એમ નથી કરતા ? એ માટે જેવો તમારો આકાશમાનો બાપ સંપૂર્ણ છે તેવા તમે સંપૂર્ણ થશો . (માથ્થી પ:૪૩-૪૮)

આ ફકરો ઈશ્વર વિશે આપણને શું શીખવે છે? ઈસુ કહે છે,

"તમારા દુશ્મનોને પ્રેમ કરો", અને અનુસરો , "જેથી તમે સ્વર્ગમાં જે તમારો પિતા છે તેના સંતાનો થાઓ. અને તે એવું કહી સમાપ્ત કરે "માટે જેવો તમારો આકાશમાનો બાપ સંપૂર્ણ છે તેવા તમે સંપૂર્ણ થાઓ. પ્રભુ ઈસુ જણાવે છે કે જેવી રીતે દેવપિતા એ વૈરી ઓ સાથે વ્યવહાર કર્યો તેમ તમે પણ વ્યવહાર કર્યો માટે એજ નમૂનો પૂરો પાડ્યો છે, પહાડ પર ના ઉપદેશ દ્વારા.

ખ્રિસ્ત ઈસુ ના જીવન માં આપણે જોઈ શકીએ છીએ ઉત્તમ નમૂનો કે આપણે આપણા વૈરી સાથે કેવો વ્યવહાર કરવો , ક્યારે પણ તે પોતાના વૈરી સામાં ન થયા, જેઓ એ તેમના પર દોષ મુક્યો , પરસ્વાધીન કર્યો, કેદી બનાવ્યા અને સતાવ્યા તેમણે ક્ષમા આપી."હે બાપ , તેઓ ને માફ કર; કેમ કે તેઓ જે કરે છે તે તેઓ જાણતા નથી (લુક ૨૩:૩૪) તેમણે ફક્ત પોતાનો પ્રેમ બતાવ્યો.

જ્યારે ઈસુ ખ્રિસ્ત નો સમરૂનીઓના ગામ માં આવકાર કર્યો નહીં ત્યારે તેના શિષ્યો યાકુબ તથા યોહને તેને પૂછ્યું કે, પ્રભુ ,શુ તારી એવી ઈચ્છા છે કે અમે આજ્ઞા કરીએ કે આકાશ થી આગ પડીને તેઓનો નાશ કરે? પણ તેણે પાછા ફરી ને તેઓ ને ધમકાવ્યા.ને કહ્યું કેવો આત્મા છે તમારી પાસે, માણસ નો દીકરો મનુષ્ય નો નાશ કરવા નહીં પરંતુ તેમને બચાવવા આવ્યો છે; (લુક ૯:૫૪-૫૬)

ઈશ્વર પિતા કેવા છે તે આપણે ઈસુ ના જીવન નો અભ્યાસ કરી ને જાણી શકીએ છીએ, તેમણે કોઈ નું ખૂન કર્યું નહીં, કોઈ ને ધિક્કાર્યા નહીં અને ઈસુ ખ્રિસ્તે કોઈને દુઃખ દીધું નહીં, જ્યારે ફિલિપે કહ્યું અમને બાપ દેખાડ ત્યારે તેણે કહ્યું :

ઈસુ તેને કહે છે, ફિલિપ, આટલી મુદત સુધી હું તમારી સાથે રહ્યો છું, તો પણ શું તું મને ઓળખતો નથી? જેણે મને જોયો છે તેણે બાપ ને જોયો છે; તો તું શા માટે કહે છે કે , અમને બાપ દેખાડ ? હું બાપ માં છું ને બાપ મારા માં છે, એવો વિશ્વાસ તું કરે છે કે નહીં? જે વાતો હું તમને કહું છું તે હું મારા પોતાના તરફ થી નથી કહેતો; પણ બાપ મારા માં રહીને પોતાના કામ કરે છે. (યોહન ૧૪:૯-૧૦)

માટે દૈવી વચન મનન કરતા ઈસુ ખ્રિસ્ત ના મુખના શબ્દો આપણા સ્મરણ માં હોવા જોઈએ.

આપણા જીવનનો સ્રોત

કેટલાક પ્રારંભિક સત્ય સ્થાપિત કેટલાક આધાર સાથે કે ઈશ્વર સતત પ્રેમાળ છે, આપણે ઈશ્વરીય ક્રિયાઓની તપાસ કરીશું કે બાઇબલ માં ઈસુ દ્વારા શીખવવામાં આવેલા સિદ્ધાંતો થી વિરુદ્ધ લાગે છે. યશાયાહના પુસ્તકમાં આપણને ગહન સૂઝ મળે છે ઈશ્વરીય રીતો અને સિદ્ધાંતો વિશે:

કેમ કે મારા વિચારો તે તમારા વિચારો નથી, તેમ તમારા માર્ગો તે મારા માર્ગો નથી, એમ યહોવા કહે છે. જેમ આકાશો પૃથ્વીથી ઊંચા છે, તેમ મારા માર્ગો તમારા માર્ગોથી, ને મારા વિચારો તમારા વિચારોથી ઊંચા છે. (યશાય ૫૫:૮-૯)

ઈશ્વરીય માર્ગ અને વિચારો આપણા માર્ગ અને વિચારો કરતા અનંત ઊંચા છે. આ નિશ્ચિત સત્ય ઈશ્વર વિશે અમારા માટે સમજવું મુશ્કેલ છે. અમારા નિશ્ચયમાં પોતાને ન્યાયી ઠરાવો, આપણે કલ્પના કરીએ છીએ કે ઈશ્વર આપણા જેવા છે. અમને ગુસ્સો આવે છે, તેથી આપણે વિચારીએ છીએ કે ઈશ્વરને આપણા જેવા ગુસ્સે થવું જોઈએ. જ્યારે આપણી ઉપર અન્યાય થાય છે ત્યારે બદલો કરવો, જેથી આપણે વિચારીએ કે ઈશ્વર પાસે જ હોવું જોઈએ જ્યારે તેનો અન્યાય થાય છે ત્યારે બદલો લેવા સમાન સ્વભાવ. ઈશ્વર અમને કહે છે

અન્યથા:

આવા કામ તેં કર્યા છે, અને હું ચૂપ રહ્યો ; તેથી તે ધાર્યું છે હું છેક તારા જેવો છું, પણ હું તને ઠપકો દઈશ, અને હું તારા કામ તારી આંખો આગળ અનુક્રમે ગોઠવિશ. (ગી.શા ૫૦:૨૧)

જ્યારે ઈશ્વરે આપણી સૃષ્ટિ બનાવી, ત્યારે તે તેનો ઇરાદો રાખતો નહોતો

કે તે ઈશ્વર આપણા વિશ્વ સાથે અનવલલવ થાય માત્ર તેના હેતુ વિરુદ્ધ જ નહીં, તેનો અર્થ એ થશે

જીવન આપણા ગ્રહ પર ચાલુ રાખી શક્યું નહીં - “તેના માં આપણે જીવીએ છીએ, હાલીએ છીએ, અને હોઈએ છીએ” (પ્રેરીતો ના કૃત્યો ૧૭:૨૮). ઈશ્વર આપણને ટકાવી રાખે છે જે દરેક શ્વાસ આપણે લઈએ છીએ.

ઈશ્વર બધા જ જીવનનો સ્રોત અને ટકાઉ છે. જો કે, ત્યાં એક વસ્તુ છે જે આપણને તેનાથી અલગ કરી શકે છે - પાપ. પણ પાપ એટલે શું?

આપણે વારંવાર પાપ વિશે વિચારીએ છીએ કે પાપ એટલે ખરાબ કામો કરીએ છીએ તે અથવા દેવપિતા ની અજ્ઞાઓ ભંગ કરીએ છીએ તે. વિચાર આવે છે કે કેટલાક લોકો પાસે પુષ્કળ ભૂંડાઈ અને પાપ હોય છે તો કેટલ્સક લોકો પાસે ખુબજ ઓછા પ્રમાણમાં. બાઇબલમાં, આપણે જોઈએ છીએ કે ભૂંડાઈ અને પાપ એ આપણ ને આપણા આદિ માતા-પિતા આદમ અને હવા પાસે થી મળ્યા છે કે, જે ઈશ્વર પિતા પોતાનો સ્વાર્થ ધરાવે છે એવી શેતાન ની ઝુઠી ભ્રમણ શેતાને મનુષ્ય જાત મધ્યે એદન બાગ થી છે, પરંતુ તે આપણું દિવ્ય ચિત્ર ને નાશ કરે છે.

જ્યારે દેવે આદમ અને હવા ને બનાવ્યા ત્યારે તેઓ ને ફક્ત એકજ આજ્ઞા આપવા મા આવી હતી ; અને યહોવા દેવે તે માણસ ને એવો હુકમ આપ્યો કે, વાડીના હરેક વૃક્ષ પરનું ફળ તું ખાયા કાર; પણ ભલું ભૂંડું જાણવાનું વૃક્ષનું તારે ખાવું નહીં; કેમ કે જે દિવસે તું ખાશે તેજ દિવસે તું મરશે જ મરશે. (ઉત્પત્તિ ૨:૧૬-૧૭)

તે સમજવું સહેલું છે કે દેવપિતા એ “જીવનનું વૃક્ષ” કેમ મૂક્યું (ઉત્પત્તિ ૨:૯) એ સમજવું મુશ્કેલ છે કે શા માટે દેવે સુંદર વાતાવરણ મા એદન બાગ મા “ભલું અને ભૂંડું” જાણવાનું વૃક્ષ મૂક્યું. આપણે પેહલી બાબત એ જોઈ શકીએ છીએ કે એ વૃક્ષ ની ઉપસ્થિતિ જે આપણ ને ચેતવણી આપે છે તેનું ફળ ખાવા થી.

તેમની પ્રતિમા માં બનાવેલું

ઉત્પત્તિમાં આપણને આપણો વારસો મળે છે: “અને દેવે કહ્યું કે, આપણે પોતાના સ્વરૂપ તથા પ્રતિમાં પ્રમાણે માણસને બનાવીએ ;એમ દેવે પોતાના સ્વરૂપ પ્રમાણે માણસ ને ઉત્પન્ન કર્યું તેણે તેઓને નરનારી ઉત્પન્ન કર્યા.(ઉત્પત્તિ ૧:૨૬-૨૭) દેવના સ્વરૂપ પ્રમાણે તેનો અર્થ શું છે?દેવનું સ્વરૂપ શું છે ? તેનું વર્ણન આપણે કેવી રીતે કરી શકીએ છીએ, પરંતુ તેનું ખરું વર્ણન આપણને જોવા મળે છે ૧ યોહન ૪:૮ “દેવ પ્રેમ છે.” આ કલમ માં ફક્ત એવું નથી કહ્યું છે કે દેવ પ્રેમ કરે છે પરંતુ જો પ્રેમ દેવ ના બીજા બધા ગુણ ધર્મ માં એક છે તો પણ કલમ જણાવે છે કે “દેવ પ્રેમ છે” તો પણ જે કંઈ પણ આપણે દેવ વિશે જાણીએ છીએ તે આ વર્ણન સાથે બંધ બેસવું જોઈએ. એટલા માટે જેવી રીતે દેવ સંપૂર્ણ છે ,તેવી રીતે આપણે જવાબદાર ઠરીએ છીએ કે આપણે દેવ ના સંપૂર્ણ પ્રેમ ને પ્રગટ કરીએ,જેવી રીતે દેવ બદલાતા નથી તેમ તેમનો સંપૂર્ણ અને ક્યારે ન બદલનારો પ્રેમ છે.

જો આપણે દેવ ના સ્વરૂપ પ્રમાણે છે તો એટલા માટે આપણે દેવ ના પ્રેમ નો અનુભવ કરી શકીએ છીએ,પ્રેમ એ પ્રેમ છે પ્રેમ એ કોઈ પણ પ્રકારે કોઈ ને દબાવ કરતો નથી પરંતુ પ્રેમ સંપૂર્ણ સ્વતંત્રતા આપે છે,જો આપણે પ્રેમ ના સ્વરૂપ માં છે તો તે આપણ ને પ્રેમ સમજવા મદદ રૂપ થાય છે,જો કોઈ ની પાસે ગોળીઓ થી ભરેલી બંદૂક છે અને તે યાત્રી ઓ થી ભરેલી બસ મા ચડી જાય અને યાત્રીઓ પાસે પ્રેમ ની માંગણી કરે છે, તો શું આ રીતે પ્રેમ કરી શકાય?

જે સબંધ મા એક ખરો અર્થ રહેલ છે ,એવા સબંધ ને નિભાવી રાખવા માટે યંત્ર જે મનુષ્ય સંચાલિત છે જેના દરેક કાર્ય મનુષ્ય નક્કી કરે છે તો શું આવા યંત્ર વડે આવા સબંધ નિભાવી શકાય છે?આમ કોઈજ સલામતી હોતી નથી આવા પ્રેમ માં,જ્યાં ઘણી આપણે દેવ ના કાર્ય માં પણ નિષ્ફળ જઈએ છીએ.

આવો આપણે એદન બાગ તરફ થોડું આપણું ધ્યાન દઈએ ,જ્યાં મના કરેલ વૃક્ષ હતું.જો દેવ આ વૃક્ષ નું નિર્માણ ના કર્યું હોત,

તો શું મનુષ્ય ને માટે શક્ય હતું જેવો દેવ પ્રેમ કરે છે તેવો પ્રેમ કરવું? પ્રેમ એ પ્રેમ છે જે સ્વતંત્ર છે,પ્રેમ માં દરેક ને પસંદગી હોય છે, પ્રેમ માં કોઈ ને આપણે હુકમ કે આદેશ કરી નથી શકતા.

જો દેવે આપણા આદિ માતા- પિતા ને બનાવ્યા,અને એદન બાગ માં તેઓ ને મુક્યા રેહવા ને માટે અને જો એવું થતે કે તેઓ ને કોઈ જ સારી સગવડ કે એવો કોઈ માર્ગ ન બતાવ્યો હોત કે જ્યાં તેઓ ને પ્રેમ ના કરવું ,ભરોસો ના કરવું ,તો તેમના માટે તે શક્ય ન હોત કે દેવ જેવા પ્રેમ કરે છે તેવો

પ્રેમ તેઓ પણ કરે.કેમ કે દેવ એ આપણા જીવન નો સ્ત્રોત છે,દેવ નહ સ્વરૂપ આપણ ને આપવા માં આવ્યું છે કે પ્રેમાળ મિત્રો બનીએ આપણા ઉત્પન્ન કરતાને.

દેવે ભલું અને ભૂંડું જાણવાનું વૃક્ષ ની દરેક ડાળીઓ પર પ્રતિબંધ ન મુક્યો પરંતુ દેવે આપણી અજ્ઞાકિંત પણાની કસોટી કરી,સાથે આપણી પસંદગી કરવા ની સ્વતંત્રતા નું મહત્વ ત્યાં હતું માટે તેમણે મોટું જોખમ લીધું કે આપણે દેવ તરફ ફરવાનું પસંદ કરીએ.જ્યારે આપણે સમજી જઈએ છીએ કે શા માટે દેવે મના કરેલ વૃક્ષ બાગ માં મૂક્યું ત્યારે તે આપણ ને વધુ દેવ તરફ અને તેને વિશ્વાશું રહેવા મદદ કરે છે.

૫

માસ્ટર છેતરનાર

હવે યહોવા દેવના બનાવેલા ખેતરના સર્વ જાનવરો કરતાં સર્પ ધૂર્ત હતો. અને તેણે સ્ત્રી ને કહ્યું કે, શું દેવે તમને ખરેખર એવું કહ્યું છે કે વાડીના હરેક વૃક્ષ નું ફળ તમારે ન ખાવું ? સ્ત્રીએ સર્પ ને કહ્યું કે, વાડીના વૃક્ષના ફળ ખાવાની અમને રાજા છે ; પણ દેવે કહ્યું છે કે ,વાડીની વચ્ચે ના વૃક્ષ ના ફળ ને તમારે ખાવું કે અડકવું નહીં, રખેને તમે મરો. અને સર્પે સ્ત્રી ને કહ્યું કે, તમે નહીં જ મરશો; કેમ કે દેવ જાણે છે કે તમે ખાશો તેજ દિવસે તમારી આંખો ઊઘડી જશે, ને તમે દેવના જેવા ભલુભૂંડું જાણનારા થશે. ઉત્પત્તિ ૩:૧-૫.

આવો પ્રથમ આ સર્પ ની ઓળખ કરીએ કે આ સર્પ કોણ છે? જેને બહાર નાખી દેવા માં આવ્યો અને જે શેતાન કહેવાય છે." તે મોટા અજગરને બહાર નાખી દેવામાં આવ્યો, એટલે તે જૂનો સર્પ જે દુષ્ટત્મા તથા શેતાન કહેવાય છે, જે આખા જગત ને ભામાવે છે, તેને પૃથ્વી પર નાખી દેવામાં આવ્યો; અને તેની સાથે તેના દૂતો ને પણ નાખી દેવા માં આવ્યા". (પ્રકટીકરણ ૧૨:૯). હવા ફક્ત જ્ઞાની સર્પ સાથે વાત નય કરતી હતી પરંતુ તે શેતાન સાથે વાત કરતી હતી-જે જૂઠું બોલવા માં ખુબજ હોશિયાર છે પોતે.

અહીં શેતાન પોતે દેવ પર ઝૂંઘું બોલવાનો આરોપ મૂકે છે કે તે આદમ અને હવા ને ઝૂંઘું બોલે છે, કંઈક સારું છે જે દેવ તેમનાથી છુપાવવા માંગે છે, જો તેઓ ફળ ખાશે તો તેઓ ભલું ભૂંડું જાણનારા થશે, માટે અહીં સ્ત્રી કોની પસંદગી કરશે દેવ કે શેતાનની ?

અને તે વૃક્ષ નું ફળ ખાવાને વાસ્તે સારું, ને જોવા માં સુંદર, ને જ્ઞાન આપવાને ઇચ્છવા જોગ એવું એ વૃક્ષ છે, તે જોઈ ને સ્ત્રીએ ફળ તોડીને ; અને તેની સાથે પોતાનો પતિ હતો તેને પણ આપ્યું, ને તેણે ખાધું. ત્યારે તે બન્ને ની આંખો ઊઘડી ગઈ, અને તેઓએ જાણ્યું કે, અમે નાગા છીએ; અને અંજીરીની પાતરા સીવીને તેઓ એ પોતાને સારું આચ્છાદન બનાવ્યા, અને દિવસ ને ઠંડે પહોરે યહોવા દેવે વાડીમાં ફરતો હતો, તેનો અવાજ તેઓએ સાંભળ્યો; અને તે માણસ તથા તેની પત્ની યહોવા દેવની દૃષ્ટિથી વાડીના વૃક્ષ માં સંતાઈ ગયા. અને યહોવા દેવે આદમ ને હાંક મારીને ને કહ્યું કે, તું ક્યાં છે? (ઉત્પત્તિ ૩:૬-૯).

જ્યારે આદમ અને હવાએ મના કરેલ વૃક્ષ નું ફળ તોડીને ખાધું ત્યારે તેઓ ની આંખો ઊઘડી ગઈ અને તેઓ એ જાણ્યું કે ,તેઓ નાગા છે ,ત્યારે તેઓ એ પોતાને દેવ ની નજરો થી પોતાને છુપાવવા નો પ્રયત્નો કર્યા પરંતુ દેવ તેમ ને હાંક મારતા કહે “તું ક્યાં છે”તે પોકારે છે પોતાના થી દુર થએલા બાળકોને ફરી પોતાની પાસે લાવવા ને માટે.

“કેમ કે ખોવાયેલું શોધવા તથા તારવા સારું માણસ નો દીકરો આવ્યો છે”.

:- ઈસુ ખ્રિસ્ત (લુક ૧૯:૧૦

પાપ એટલે શું?

હવે, આ સવાલ પર ફરી વિચાર કરશું કે: પાપ શું છે? ખરી વ્યાખ્યા જાણવા માટે સૌ પ્રથમ જાણવાની જરૂર છે કે ; શુ થયું હતું ભલું અને ભૂંડું જાણવાના વૃક્ષ પાસે” ઉત્તપતિ ૩:૬, સ્ત્રી (હવા) એ તે વૃક્ષ ના ત્રણ ઇચ્છિત ગુણો જોયા:

૧. "વૃક્ષ ફળ માટે સાડું હતું." આ સત્ય દેખાઈ આવે છે,હકીકત માં વૃક્ષ ખોરાક ને માટે એટલે કે ફળ ને માટે પ્રતિબંધિત હતું અહીં સમસ્યા ફળ ની હતી,તે છતાં પણ તે વૃક્ષ નું ફળ સ્ત્રી(હવા) ને સાડું લાગ્યું .

૨. વૃક્ષ "આંખો માટે આનંદકારક હતું." દેવે બનાવ્યું બગીચા માં તે સર્વ સંપૂર્ણ હતું,એટલા માટે તે વૃક્ષ પણ સાડું હતું જે આંખો માટે આનંદકારક હતું".જે હવા એ બીજો ગુણ જોયો વૃક્ષ નો.

૩. "શું વૃક્ષ એટલું બધું સાડું હતું કે તે કોઈ ને જ્ઞાની બનાવી શકતું હતું" શુ આ વૃક્ષ માં કોઈ વિશેષ ગુણ હતા ? શુ તે સર્પ ખરો હતો ?શુ ભલા અને ભૂંડાનું જ્ઞાન હોવું તે વિશેષ છે ,?એનો શુ અર્થ થાય છે ભલા અને ભૂંડા નું જ્ઞાન હોવું ? શુ તે ફક્ત જાણકારી માટે છે ?

કલમ નો અંત અહીં આવી રીતે થાય છે "તેણે તે ફળ લીધું,અને ખાધું.તેની સાથે તેનો જે પતિ હતો તેને પણ તે આપ્યું અને તેણે પણ તે ફળ ખાધું". આ સમજવાની જરૂર છે કે પ્રથમ મનુષ્ય એ કેવી રીતે પાપ કર્યું,પરંતુ પાપ એટલે શું ?અહીં શુ પ્રથમ આવે છે- ફળ ને ખાવું કે શેતાન પર વિશ્વાસ કરવું જે દેવ વિશે ખોટું બોલે છે ?

અહીં પ્રથમ સમસ્યા એ હતી જ્યારે હવાએ શેતાન ના જુઠાણા પર વિશ્વાસ કર્યો,કે દેવ સ્વાર્થી છે અને તેમની પાસે થી કંઈક સારી બાબત અપેક્ષા રાખે છે.

પાપ એ ફક્ત કાર્ય કે કૃતિ થકી પ્રગટ નથી થતો પરંતુ તે ઇશ્વર પિતા પર વિશ્વાસ કરવા માં અસમર્થ ઉતરે છે.

પાપને કોઈ રોગ સાથે સરખાવી શકાય છે. એક રોગમાં બેક્ટેરિયલ ઇન્ફેક્શન, મેટાબોલિક જેવા મૂળ કારણ ડિસઓર્ડર અથવા રોગપ્રતિકારક શક્તિની નિષ્ક્રિયતા. આ પ્રાથમિક એક અથવા વધુ લક્ષણોમાં પરિણમે છે: તાવ, ઉબકા, પીડા,ચક્કર, સુસ્તી અને તેથી વધુ. પાપ સાથે, મુખ્ય કારણ છે ઇશ્વર વિશે જુઠાણા પર વિશ્વાસ કરવો અને પરિણામે, પોતાને દૂર રાખવું જેનો પ્રેમ અન્ય કેન્દ્રિત છે. અમારા બાહ્ય પાપો (આ લક્ષણો) એ માનવું છે કે દેવ સ્વ-સેવા આપે છે તેનું પરિણામ છે.ઈસુએ,

સાથેની તેમની વાતચીતમાં શાસ્ત્રીઓ અને ફરોશીઓ, પાપને આ રોગ સમાન હોવાનો ઉપયોગ કરતા હતા ઉપચારની જરૂરિયાત:

અને શાસ્ત્રીઓએ તથા ફરોશીઓએ તેને દાણીઓની તથા પાપીઓની જોડે જમતો જોઈને તેના શિષ્યોને કહ્યું કે, તે તો દાણીઓ તથા પાપીઓની જોડે ખાય છે ને પીએ છે. અને ઈસુ એ સાંભળીને તેઓને કહે છે કે, જેઓ સાજા છે તેઓ ને વૈદની અગત્ય નથી, પણ જેઓ માંદા છે તેઓને છે:હું ન્યાયીઓને નહીં પણ પાપીઓને બોલાવવા આવ્યો છું. (માર્ક ૨:૧૬-૧૭)

પાપ જીવલેણ છે કારણ કે તે આપણને દેવપિતા થી જુદા પાડે છે, ઈશ્વર એ દરેક જીવ નો જીવનનો સ્ત્રોત છે, ઈશ્વર પોતાને આપણા થી ક્યારે અલગ નથી કરતા, પરંતુ તે (પાપ) હંમેશા આપણ ને ઈશ્વર થી અલગ કરે છે. આદમ અને હવા દેવ થી ડરવા લાગ્યા જોકે તેઓ એ શેતાન થી ડરવાનું હતું. - જેનો તેમને ડર હોવો જોઈએ. ડા. ખાધા પછી બાઇબલ કહે છે, “આદમ અને તેની પત્નીએ પોતાને છુપાવ્યા બગીચાના ઝાડ વચ્ચે ઈશ્વરની હાજરી થી”

(ઉત્પત્તિ:૩:૮) ત્યારથી આપણે આપણા નમ્ર ઈશ્વર થી છુપાઈએ છીએ તે દિવસ થી.

આપણે એ ધ્યાન માં લેવું જોઈએ કે દેવ પિતા એ આદમ અને હવા ને મના કરેલ વૃક્ષ નું ડાળ ન ખાવા ચેતવણી આપતા એવું નથી કેતા કે જે દિવસે તમે તે ડાળ ખાશો “ તે દિવસે હું તમારી હત્યા કરીશ”. પરંતુ તે કહે છે” જે દિવસે તમે તે ડાળ ખાશો તમે નક્કી મરશો ને મરશો.” જ્યારે આદમ અને હવાએ મના કરેલ ડાળ ખાધું તેજ દિવસ થી તેમની મરણ ની પ્રક્રિયા શરૂ થઈ અને તેઓ તેમના જીવન ના સ્ત્રોત થી દુર થયા. તે પાપ છે જે ઘાતક છે, ઈશ્વર ઘાતક નથી; “કેમ કે પાપ નો મુસારો મરણ છે.” (રોમ. ૬:૨૩). ભગવાન પાપ વ્યવસાયમાં નથી, અને તે પાપની વેતન ચૂકવતા નથી.

તે પણ સ્પષ્ટ છે કે જ્યારે આદમ અને હવાએ ડાળ ખાધું હતું પ્રતિબંધિત વૃક્ષ નું તેઓ એ ભલું અને ભૂંડા નું જ્ઞાન વધારે કરતા વધારે પ્રાપ્ત કર્યું, આપણા વિશ્વાસ માં પાપ પ્રવેશ્યો અને તેણે તેઓને તેમના ગુલામ બનાવી લીધા, પરિણામે તેઓ પીડા, વેદના, ભય અને મૃત્યુ ને જાણનારા થયા તે પહેલાં તેઓ કશું જાણતા ન હતા .

પાપ જગત માં પ્રવેશ કરવાથી ફક્ત મનુષ્ય જાતિજ વેદના ભોગવે છે એવું નથી પરંતુ સમગ્ર પ્રકૃતિ તે વેદના ભોગવે છે, આદમ અને હવા ના ભૂલ ના લીધે જે પાપ જગત માં પ્રવેશ થયો તેના લીધે ઉત્પનકર્તા અને ઉત્પન્ન થયેલ વસ્તુઓ મધ્યે વિખવાદ સર્જાયો:” કેમ કે આપણે જાણીએ છીએ કે અત્યાર સુધી આખી સૃષ્ટિ તમામ નિસાસા નાખીને પ્રસુતિ ની વેદનાથી પીડાય છે.” રોમ ૮:૨૨). પૃથ્વી સમગ્ર મનુષ્ય અને પ્રાણીઓ ને માટે ખતરનાક સ્થળ બની ગયું. નૂહ ના દિવસ થી પૂર ના સમય સુધી આ પૃથ્વી હિંસક હવામાન, ધરતીકંપ, જ્વાળામુખી અને પ્રકૃતિના અન્ય વિનાશક દળો, પ્રકૃતિ માં આવ્યા કેમ કે મનુષ્યે ઈશ્વર ને પોતાથી દુર કર્યા અને પોતે પણ ઈશ્વર થી દુર થયો.

ત્યાં શેતાન શા માટે છે?

શાબ્દિક આધ્યાત્મિક અસ્તિત્વનો સંદર્ભ પહેલાથી જ આપવામાં આવ્યો છે

ઈશ્વરના વિરોધ માં દેખાડવા માં આવ્યું છે જેનું બાઇબલ મા ઉલ્લેખ કરવામાં આવે છે શેતાન, શેતાન, સર્પ, લેવિઆથન અને લ્યુસિફર તેમજ કેટલાક અન્ય નામો આપવા માં આવ્યા છે.

બસો વર્ષ પહેલાંની તુલનામાં, ઘણી ઓછી પાશ્ચાત્ય સંસ્કૃતિમાં આજે ઓછા ટકા લોકો શાબ્દિક શેતાન એમાં વિશ્વાસ કરે છે. આપણી આધુનિક સંસ્કૃતિમાં, શેતાન ઘણી વાર લાલચોળ થઈ જાય છે અંધશ્રદ્ધા અને નકાર ક્ષેત્ર. તે આ આપણે ધ્યાનમાં રાખીએ કે આ સઘળાં પ્રશ્નના જવાબમાં, આપણે બાઇબલ માં તપાસ કરીશું.

બાઇબલમાં શેતાન એક ફેક્ટીવેવા માં આવેલ દેવદૂત તરીકે ઓળખાય છે શેતાન મૂળ પાપહીન વ્યક્તિ હતો તેણે પોતાના નિર્માતા સામે બળવો કરવાનું પસંદ કર્યું. શા માટે તેણે ઈશ્વર વિરુદ્ધ બળવો કર્યો સ્વર્ગના સંપૂર્ણ વાતાવરણને ધ્યાનમાં રાખીને, એક રહસ્ય છે. દેખીતી રીતે, તે તેમની વચ્ચે સન્માન અને પ્રભાવનું પદ ધરાવે છે કોઈક સમયે, ગૌરવનું બીજ અંકુરિત થયું અને તેની સ્થિતિમાં અસંતોષ પરિણમે છે સ્વર્ગ. આખરે દેવપિતા વિરુદ્ધ ખુલ્લા બળવો થયો.

શેતાન તેના બળવોમાં એકલો નહોતો. તે અન્ય ઘણા દૂતો નો ટેકો લઈ શક્યો, બહુમતી માં ઘણા દૂતો એ દેવ પિતા માટે વફાદાર રહેવાનું પસંદ કર્યું. યુદ્ધ જેનું પરિણામ શેતાન અને તેના અનુયાયીઓના બળવોથી યુદ્ધ તેમાં જેમ ભૌતિક શસ્ત્રોનો સમાવેશ થાય છે જેમ કે આ વિશ્વના ઉપયોગમાં લેવાય છે તેના બદલે તકરાર, દેવના પ્રેમનો ઉપયોગ કરીને આ સ્વર્ગીય યુદ્ધમાં વિજય મેળવ્યો સ્વાર્થ સામે, છેતરપિંડી સામે સત્ય, પારદર્શિતા ,ગુપ્તતા સામે, અતાર્કિકતા સામે કારણ, ધીરજ સામે હતાશા અને શંકા સામે વિશ્વાસ.

તે માનવું વાજબી છે કે શેતાન દ્વારા ઉપયોગમાં લેવામાં આવતી પદ્ધતિઓ

એદન બગીચામાં હવા ને ભુલાવવા અને પરીક્ષણ માં નાખવા,તથા દેવ થી દુર કરવા માટે

અગાઉ ખૂબ જ પ્રેક્ટિસ કરવામાં આવી હતી સ્વર્ગ માં તેના અનુયાયીઓ દ્વારા. તે સમય સુધી, એક પ્રશ્ન ઈશ્વર ના ન્યાયીપણા વિશે ક્યારેય પહેલાં ન લાવવામાં આવી હતી સ્વર્ગીય દૂતો. તેમની પાસે સંપૂર્ણ સાથે જાણવાની કોઈ રીત નહોતી ઈશ્વર સામે શેતાનના આરોપોની કોઈ માન્યતા છે કે કેમ તે નિશ્ચિતતા, અથવા નહીં. આ કારણોસર શેતાનને તક આપવામાં આવી છે તેમની શાસન કરવાની રીત દર્શાવો માટે.

આપણે સવાલ કરી શકીએ કે ઈશ્વર કેમ તેના વિરોધીને નષ્ટ ન કર્યા બળવાની શરૂઆતમાં. અટકાવ્યું હોત તો બળવો ની વૃદ્ધિ ના થાત ? ના, તે ફક્ત તે જ હોત દૂતો પુષ્ટિ આપી કે ઈશ્વર સામે શેતાનના આરોપો કરે છે. જો ઈશ્વર શેતાનનો નાશ કરે, તો ખૂબ જ કૃત્ય કરશે કોઈ સાથે ખાલી આદર્શ બનાવવાની સ્વતંત્રતાને નકારી છે આ સિવાય બીજું કંઈક છે. હોવું જોઈએ આપણા બાઇબલના અધ્યયનમાં સતત, પુરાવાના વજનમાં બતાવે છે કે દેવપિતા કદી નાશ કરતો નથી - પાપ કરે છે. શેતાન છેવટે નાશ પામે છે. આ વિનાશ તરફ થી આવશે નહીં, પરંતુ શેતાનના પોતાના પાપથી:

વળી યહોવાનું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, હે મનુષ્યપુત્ર, ટૂંક ના રાજા સબંધી એક પરજિયો ગાઈને તેને કહે કે, પ્રભુ યહોવા કહે છે કે, તું જ્ઞાનપૂર્ણ ને સાવર્ગો સુંદર હોઈને માપ પૂરું કરે છે. તું દેવની એદન વાડીમાં હતો; તું સુવર્ણજડિત સર્વ પ્રકારના મૂલ્યવાન રત્નો, એટલે માણેક, પોખરાજ, હીરા, પીરોજ, ગોમેદ, યાસપીસ, નીલમણી, લિલમણિ તથા અઝ્મિમણી થી આભુષિત હતો; તારી ખંજરીઓ તથા વાંસળીઓની કારીગરી તારામાં હતી; તારી ઉત્પત્તિ ને દિવસે તેઓને તૈયાર કરવામાં આવ્યા. તું આચ્છાદન કરનાર અભિષેકત કરૂબ હતો; મેં તને દેવના પવિત્ર પર્વત પર સ્થાપ્યો; તું અઝ્મિ ના પથ્થરો માં આમતેમ ફર્યો.

તારી ઉત્પત્તિના દિવસ થી, તારા માં દુરાચાર માલુમ પડ્યો ત્યાં સુધી, તારા આચરણ સંપૂર્ણ હતા. તારા પુષ્કળ વેપારને લીધે તારું અંતઃકરણ અન્યાયથી ભરપૂર થયું, ને તે પાપ કર્યું છે; માટે મેં તને ભ્રષ્ટ ગણીને દેવના પર્વત પરથી ફેંકી દીધો છે; અને, હે આચ્છાદન કરનાર કરૂબ, અઝ્મિના પથ્થરો માંથી મેં ટેરો વિનાશ કર્યો છે. તારા સૌંદર્ય ને લીધે તારું મન ગર્વિષ્ઠ થયું, તારા વૈભવ ને લીધે તે તારી બુદ્ધિ ભ્રષ્ટ કરી છે; મેં તને જમીનદોસ્ત કર્યો છે, રાજાઓ તને જુએ માટે મેં તેઓની આગળ તને ખડો કર્યો છે. તારા પુષ્કળ અન્યાય થી, તારા વેપારમાં દગો કરીને, તે તારા શુદ્ધસ્થાનોને ભ્રષ્ટ કર્યા છે; એ માટે મેં તારા માં અઝ્મિ પ્રગટાવ્યો છે, તેણે તને ભસ્મ કર્યો છે, ને તારા સર્વ પ્રેક્ષકોની નજરમાં મેં પૃથ્વી પર તને ભસ્મ કરી નાખ્યો છે. જે પ્રજાઓ તને ઓળખે છે તે સર્વ તારે વિશે વિસ્મય પામશે; તું ત્રાસરૂપ થયો છે, તું સદાને માટે નષ્ટ થશે. (હઝકીયેલ ૨૮:૧૧-૧૯)

રે તેજસ્વી તારા, પ્રભાત ના પુત્ર, તું ઊંચે આકાશમાંથી કેમ પડ્યો છે! બીજી પ્રજાઓને નીચે પાડનાર, તું કાપી નંખાઈ ને ભોંયભેગો કેમ થયો છે! તે તારા હૃદય માં કહ્યું હતું કે, હું આકાશો પર ચઢીસ, ને હું દેવના તારાઓ કરતા મારું રાજ્યાસન ઊંચું રાખીશ; હું છેક ઉત્તરના છેડામાં, સભાના પર્વત પર બેસીશ; (યશાયા ૧૪:૧૨-૧૪).

લુસિફર જે શેતાન કહેવાય છે તે ભોંયભેગો કરવા માં આવ્યો કેમ કે તેણે પોતાના મન માં અભિમાન આણ્યું, અને પોતાને ઊંચે કરવા ચાહ્યું, પરંતુ પ્રભુ ઈસુ એ પોતાના શિષ્યો શીખવ્યું કે, "અને જે કોઈ પોતાને નીચો કરશે, તે નીચો કરાશે; અને જે કોઈ પોતાને નીચો કરશે, તે ઊંચો કરાશે." (માથી

૨૩:૧૨).લુસિફર પોતાના વિચારો માં તે આ બાબતો લાવે છે કે,"હું પોતાને દેવ કરતા ઊંચો કરીશ"તેણે સત્ય સ્વીકાર્યું નહીં કે ફક્ત દેવ એકલોજ મહાન છે તેણે દેવ ની જગ્યા લેવાનું યાહ્યું,તેને કોઈ રસ ન હતો કે તે દેવની મહાનતા ને પ્રગટ કરે (જેઓ દેવના સ્વરૂપ માં ઉત્પન્ન કરાયા છે)તેઓ દેવની મહાનતા તેમજ તેના સદગુણો પ્રગટ કરે છે, પરંતુ લુસિફરે તેવું યાહ્યું નહીં.

અહીં ,જોવા મળે છે કે ફક્ત ઈશ્વર પિતા વિશે વ્યક્ત કરેલા વિચારો જે આપણ ને લુસિફર અને તેના અસ્તિત્વ માં આવવાના કારણો જે શેતાન ના સ્વાર્થી સ્વભાવ ના કારણે શેતાન ના મનમાં સ્વાર્થ ના વિચારો આવ્યા.

“પછી આકાશમાં લડાઈ જાગી; મિખાયેલ તથા તેના દૂતો અજગર ની સાથે લડ્યા; અને અજગર તથા તેના દૂતો પણ લડ્યા; તોપણ તેઓ તેમને જીત્યા નહીં ,ને તેઓને આકાશ માં ફરી સ્થાન મળ્યું નહીં.તે મોટા અજગરને બહાર નાખી દેવામાં આવ્યો,એટલે તે જૂનો સર્પ જે દુષ્ટત્મા તથા શેતાન કહેવાય છે, જે આખા જગત ને ભમાવે છે, તેને પૃથ્વી પર નાખી દેવામાં આવ્યો; અને તેની સાથે તેના દૂતો ને પણ નાખી દેવામાં આવ્યા.પ્રકટિકરણ ૧૨:૭-૯

આ ફકરો આ વાતની સાબિતી છે કે સ્વર્ગ માં શેતાન જે લડાઈ ચાલુ કરી અને છેતરપિંડી નું કામ ની શરૂઆત કરી,આજે પણ આ પૃથ્વી પર કોઈક ખૂણા માં તે કાર્ય કરી રહ્યો છે અને” આખા જગત ને ભમાવે છે.”

તેણે તેઓને કહ્યું કે,મેં શેતાનને વીજળીની પેઠે આકાશથી પડેલો જોયો..(લુક ૧૦:૧૮)

અહીં ખ્રિસ્ત શેતાન ની વફાદારીથી બળવો અને પતન ની વાત કરે છે.

કેમ કે ,અમે જગત ની ,દૂતો ની તથા માણસો ની નજરે તમાશા ના જેવા થાય છીએ.

૧ કોરીથી ૪:૯

તે બાબતો પ્રસિદ્ધ કરીને તેઓ એ પોતાની જ નહીં પણ તમારી સેવા કરી હતી ,એવું તેઓને પ્રગટ કરવા માં આવ્યું હતું; તે બાબતો ના સમાચાર આકાશમાંથી મોકલેલા પવિત્ર આત્મા ની સહાયથી જેઓએ તમને સુવાર્તા પ્રગટ કરી તેઓની મારફતે તમને હમણાં જણાવવામાં આવ્યા; તે બાબતો ની નિરીક્ષા કરવાની ઈચ્છા દૂતો પણ રાખે છે. ૧ પિત્તર ૧:૧૨.

ચોરી કરવા ,મારી નાખવા તથા નાશ કરવા સિવાય બીજી કોઈ
મતલબ થી ચોર આવતો નથી.તેઓને જીવન મળે ,અને તે
પુષ્કળ મળે,માટે હું આવ્યો છું.

-ઈશુ ખ્રિસ્ત (યોહન ૧૦:૧૦)

૮

નાશ કરનાર સર્પ

ઈશ્વર પિતા એ મોકલેલા અનર્થો મિસર દેશ પર મિસરી લોકો ના ફક્ત વિનાશ ને માટે ન હતા પરંતુ તે પાછળ પણ ઈશ્વરે કંઈક ઈરાદા રાખ્યા હતા .અહીં બાઇબલ ને અર્થઘટન કોઈ બીજી અન્ય રીત નથી આપણે અગાઉ જોય ગયા તે વચનોને યાદ કરીએ.”કેમ કે મારા વિચારો તે તમારા વિચારો નથી,તેમ તમારા માર્ગો તે મારા માર્ગો નથી,એમ યહોવા કહે છે.” યશાયા ૫૫:૮.

મુસા ને દેવે પ્રથમ થી જ નીવડી લીધો હતો,ઈઝરાયેલી લોકો ની આગેવાની કરવા તેમજ મિસર ની ગુલામી માંથી સ્વતંત્ર કરવા માટે,મુસાએ ફારૂન રાજા ની સામે જવાનું હતું ચેતવણી આપવા ને માટે જે અનર્થો મિસર પર આવનાર હતા સાથે,જ્યારે પરમેશ્વર મુસા ને અરણ્ય માં મળ્યા ત્યારે તેમણે મુસાને એક પાઠ શીખવ્યો કે,મુસાએ તથા હરુને સનાય આવતા ફારૂન રાજા ની સામે જઈ ઉભા રહેવું પડશે,તે એવું જણાવે છે કે આ જગત નું સંચાલન કરનાર પરમેશ્વર નું શુ કાર્ય છે આવનાર સમય અને પરિસ્થિતિ ઓ માં.

અને યહોવાએ તેને કહ્યું કે, તારા હાથમાં એ શું છે? અને તેણે કહ્યું કે,લાકડી.અને તેણે તેને કહ્યું કે,તે ભૂમિ પર નાખ. અને તેણે તે ભૂમિ પર નાખી,એટલે તે સર્પ થઈ ગઈ;અને મુસા તેની આગળથી નાહો.અને યહોવાએ મુસાને કહ્યું કે,તારો હાથ લાંબો કરીને તેની પૂંછડી પકડ;(અને તેણે પોતાનો હાથ લાંબો કરીને તે પકડ્યો,એટલે તે તેના હાથમાં લાકડી થઈ ગયો;) (નિર્ગમન ૪:૨-૪)

અને યહોવાનો ક્રોધ મુસા ઉપર સળગી ઉઠ્યો,ને તેણે કહ્યું કે,હારૂન લેવી તારો ભાઈ છે કે નહીં ?હું જાણું છું કે તે બોલવામાં હોશિયાર છે.અને વળી જો ,તે તને મળવા સામો આવે છે; તે તને જોઈને પોતાના મન માં હર્ષ પામશે. અને તે તારી વતી લોકોની સાથે બોલશે; અને તે જ તને મુખ રૂપ થશે ,ને તું તેને સારું દેવને ઠેકાણે થશે.અને આ લાકડી તારા હાથમાં તું લે,ને તે વડે તું ચિહ્નનો કરી બતાવ. (નિર્ગમન ૪:૪,૧૬-૧૭)

મુસાએ દેવ નો પ્રતિનિધિ તરીકે ફારૂન રાજા પાસે જવાનું હતું, ઈશ્વર પિતા નો જે હેતુ હતો તેનો તે એક ઉત્તમ દાખલો હતો ;અને તે ખરો નાશકરનાર છે તેના સામર્થ્ય ને ઓળખાણ કરાવે છે.જ્યારે મુસા દેવનો પ્રતિનિધિ તરીકે પોતાની લાકડી પોતાને હાથે લીધી તે એવું દર્શાવે છે કે સર્વ

પ્રકૃતિ નું સંચાલન દેવના હાથ માં છે. અને જ્યાં સુધી પ્રકૃતિ નું સંચાલન દેવ નો રક્ષણ કફનાર હાથ દેવ પાછો ન લઈ લે, ત્યાં સુધી દેવ ની મરજી વગર કોઈ પણ હાની મિસર દેશ પર આવશે નહીં, જ્યારે મુસાએ પોતાની લાકડી નીચે ફેંકી તો તે સર્પ બની ગઈ, જે શેતાન અને નાશ ને દર્શાવે છે. અને તે હવે એવું દર્શાવે છે કે જે ઈશ્વર ના હાથ માં પ્રકૃતિ નું સંચાલન હતું તે સંપૂર્ણ રીતે શેતાન ના હાથ માં છે જે વિનાશ કરનાર છે.

મુસાના સમયના સેંકડો વર્ષ પહેલાં અને જોસેફ (જેને તેના સાવકા ભાઈઓએ ગુલામીમાં વેચી દીધો હતો) ફારોના ખલેલ પહોંચાડનારા સ્વપ્નોનું અર્થઘટન કર્યા પછી, ઇઝરાયલના બાળકો માટે વધુ સારી વ્યવસ્થા હતી. ફારોએ જોસેફને પ્રબોધક સ્વપ્નોનું અર્થઘટન કરવા અને સાત વર્ષના દુષ્કાળ માટે રાષ્ટ્રને તૈયાર કરવામાં તેની દૂરદેશી માટે સન્માન અને આદરના સ્થળે ઉન્નત કર્યો. જોસેફના પરિવારનું ઉષ્માભર્યું સ્વાગત કરવામાં આવ્યું હતું. ઇજિપ્તવાસીઓએ જોસેફ અને તેમણે જે ભગવાનની પૂજા કરી હતી તેના માટે તેમની પ્રશંસા દર્શાવી હતી. ઈશ્વર દેશને સમૃદ્ધ આશીર્વાદ આપી શક્યા. જોસેફના મૃત્યુના ઘણા વર્ષો પછી, ઇજિપ્તવાસીઓ તેના અને તેના ભગવાન વિશે ભૂલી ગયા અને ઇઝરાયલના બાળકોના ગુલામ બનાવ્યા જેઓ સમૃદ્ધ થયા હતા અને જમીનમાં અનેકગણો વધારો કર્યો હતો. ઇજિપ્તવાસીઓ તેમના કાર્યો દ્વારા સંદેશો મોકલી રહ્યા હતા કે તેઓ ઈશ્વરની હાજરીની ઇચ્છા રાખતા નથી. તેમના પોતાના દેવતાઓ હતા અને તેઓ તેમના ગુલામોના ભગવાનને સ્વીકારવા માંગતા ન હતા. ઈશ્વર હવે આશીર્વાદ અને રક્ષણનું સંપૂર્ણ માપ ચાલુ રાખી શક્યો ન હતો અને સાથે સાથે ઇજિપ્તવાસીઓને તેનાથી અલગ થવાની સ્વતંત્રતા પણ આપી શક્યો ન હતો.

જો પ્લેગ શરૂ થયા પછી કોઈ પણ સમયે, ફારો તેના ઉદ્ધત માર્ગથી ફર્યો હોત અને ઇઝરાયલીઓને જવા દેત, તો ભગવાને ફરીથી કુદરતની શક્તિઓ પર કબજો મેળવી લીધો હોત, અને

પ્લેગનો અંત આવી ગયો હોત. જિંદી શાસકે આવું ન કર્યું અને ઇજિપ્ત બરબાદ થઈ ગયું. ઇજિપ્તના પ્લેગમાં ઈશ્વરની ભૂમિકા ત્યારે સ્પષ્ટ થાય છે જ્યારે આપણે સળિયા અને સર્પમાં ભગવાને આપેલા પ્રતીકાત્મક સંદેશને ધ્યાનમાં કરીએ છીએ.

કુદરતી તત્વો દ્વારા વિનાશના આરોપોમાંથી ઈશ્વરને નિર્દોષ જાહેર કરવા માટે વધારાનો ટેકો ૧ રાજાઓના પુસ્તકમાં જોવા મળે છે. તેમના મંત્રાલયના નીચલા તબક્કે પ્રબોધક એલિઝા રાણી જેઝેબેલની ગુણમાં છુપાયેલો હતો, જેણે તેના જીવને જોખમમાં મૂક્યો હતો. ઈશ્વર તેના ભાગી ગયેલા પ્રબોધક પાસે આવ્યો:

અને તેણે તેને કહ્યું, એલિયા, તું અહીં શું કરે છે? અને તેમણે કહ્યું, મને યજમાનોના પ્રભુ દેવ માટે ખૂબ ઈર્ષા થઈ છે: કારણ કે ઇઝરાયલના બાળકોએ તમારી કરારછોડી દીધો છે, પાતળી વેદીઓ નીચે ફેંકી દીધી છે અને તલવારથી તારા પ્રબોધકોને મારી નાખ્યા છે; અને હું, હું પણ ફક્ત, બાકી છું; અને તેઓ માટું જીવન શોધે છે, તેને લઈ જવા માટે. અને તેણે કહ્યું, આગળ વધો અને પ્રભુ ની સામે પર્વત પર ઊભા રહો. અને જુઓ, પ્રભુ ત્યાંથી પસાર થયા, અને એક મહાન અને તીવ્ર પવન પર્વતો ભાડે લે છે, અને પ્રભુ સમક્ષ ખડકોના ટુકડાઓમાં બ્રેક લગાવે છે; પરંતુ પ્રભુ પવનમાં ન હતા: અને પવન પછી ભૂકંપ; પરંતુ પ્રભુ ભૂકંપમાં ન હતા: અને ભૂકંપ પછી આગ; પણ પ્રભુ અગ્નિમાં નહોતા: અને આગ પછી હજી પણ નાનો અવાજ હતો. (૧ કિંગ્સ ૧૯:૯-૧૨,)

આપણો સૌમ્ય ઈશ્વર હજી પણ નાના અવાજમાં સૌથી વધુ અવાજે બોલે છે.

૯

અયુબ ની કેદ

અયુબ પુસ્તક દુઃખ અને વિનાશના કૃત્યોમાં શેતાનની ભૂમિકાનો સ્પષ્ટ પુરાવો પ્રદાન કરે છે. તે આપણને ઈશ્વર અને દુષ્ટતાકાતવચ્ચેની આધ્યાત્મિક લડાઈની પડદા પાછળની ઝલક પણ આપે છે. ગણના, "એક સંપૂર્ણ અને સીધો માણસ" (ગણના ૧:૮), આ આધ્યાત્મિક લડાઈના એક નાજુક વળાંક પર પોતાને તીવ્ર ક્રોસફાયરમાં ફસાયેલી જોવા મળી:

હવે એક દિવસ એવો હતો કે ઈશ્વર ના પુત્રો પ્રભુ સમક્ષ પોતાની જાતને રજૂ કરવા આવ્યા અને શેતાન પણ તેમની વચ્ચે આવ્યો. પ્રભુએ શેતાનને કહ્યું, તું ક્યા થી આવે છે? પછી શેતાને પ્રભુને જવાબ આપ્યો અને કહ્યું, પૃથ્વી પર જવા-ફરવાથી અને તેમાં ઉપર નીચે ચાલવાથી. પ્રભુએ શેતાનને કહ્યું, "તમે મારા સેવકની પ્રામાણિકતા જોઈ, કે પૃથ્વી પર તેમના જેવું કોઈ નથી, એક સંપૂર્ણ અને સીધો માણસ છે, જે ઈશ્વરથી ડરતો હોય છે અને દુષ્ટતાને ટાળે છે? પછી શેતાને પ્રભુને જવાબ આપ્યો અને કહ્યું, દોથ જોબ ભગવાનથી ડરે છે? શું તમે તેના વિશે અને તેના ઘર વિશે અને તે દરેક બાજુના બધા વિશે હેજ બનાવ્યો નથી? તમે તેના હાથના કામને આશીર્વાદ આપ્યા છે, અને જમીનમાં તેનો પદાર્થ વધારવામાં આવે છે પણ હવે પાતળો હાથ મૂકો, અને તે જે કંઈ છે તેને સ્પર્શ કરો, અને તે તમારા ચહેરા પર થૂને શાપ આપશે. પ્રભુએ શેતાનને કહ્યું, જુઓ, તે જે છે તે બધું જ તારી શક્તિમાં છે. ફક્ત પોતાની જાત પર પાતળો હાથ ન મૂક્યો. તેથી શેતાન પ્રભુની હાજરીમાંથી આગળ વધ્યો. (ગણના ૧:૬-૧૨).

શેતાન તરત જ પોતાના પુત્રો અને પુત્રીઓ સહિત જોબ પાસે જે કંઈ હતું તેનો નાશ કરવા નીકળ્યો. વિનાશમાં કે ત્યાર પછી શેતાને દુશ્મન ના વિદો "સબીન્સ" (કલમ ૧૫) અને "ધ કેલ્ડિયન્સ" (વિ. 17), "ભગવાનની આગનો ઉપયોગ કર્યો... સ્વર્ગમાંથી" (કલમ. ૧૬), અને "રણમાંથી એક મહાન પવન"

જોકે ગણનાના પુસ્તકમાં એ સ્પષ્ટ થાય છે કે વિનાશક કોણ છે, ઘણા વાચકો હજી પણ અયુબ ની પીડાથી પરેશાન છે કારણ કે ભૂલથી એવું માનવામાં આવે છે કે ઈશ્વર પિતા શેતાનને સેવાથી પીડાવા દે છે. વિચાર એ છે કે ઈશ્વર સર્વશક્તિમાન હોવાથી તેણે શેતાનના અયુબ પરના હુમલાને અટકાવવો જોઈતો હતો. જો કે, ઈશ્વરની સત્તા ક્યારેય સંબંધિત મુદ્દો દાવ પર ન હતો; ઈશ્વરના શાસનના સિદ્ધાંતો વિશે તે હંમેશાં રહ્યું છે અને હંમેશાં રહેશે - શું ઈશ્વર તેના બુદ્ધિશાળી રચાયેલા મનુષ્યોને સ્વતંત્રતા

આપવામાં સુસંગત છે કે તે નથી? સ્વતંત્રતા, સ્વતંત્રતા હોવી જોઈએ, તે અપરિવર્તનીય હોવી જોઈએ; એટલે કે તે અવિચલિત છે અને તેને યાદ કરી શકાતું નથી - સંજોગોની પરવા કર્યા વિના.

સેવા કાર્ય ના કિસ્સામાં, આ ઉપરાંત, ઈશ્વરની પ્રતિષ્ઠા ઉપરાંત બીજું કંઈક દાવ પર હતું - આપણો ગ્રહ. શેતાન આપણા વિશ્વ (દુશ્મનના કબજાહેઠળના પ્રદેશ)ને પોતાના સાર્વભૌમ રાજ્ય તરીકે કબજે કરવાની વ્યૂહરચના ઘડી રહ્યો હતો: "અને પ્રભુએ શેતાનને કહ્યું, તમે ક્યારે આવ્યા છો? પછી શેતાને પ્રભુને જવાબ આપ્યો અને કહ્યું, પૃથ્વી પર જવા-ફરવાથી અને તેમાં ઉપર નીચે ચાલવાથી" (ગણના ૧:૭).

જો આપણે વિચારપૂર્વક રેખાઓ વચ્ચે વાંચવાની સ્વતંત્રતા લઈએ તો શેતાન આવશ્યકરીતે ઈશ્વરને કહેતો હતો, "હું આખી પૃથ્વી પર ફરતો રહ્યો છું અને એવું લાગે છે કે મને મારા હેતુ માટે સર્વસંમતિથી ટેકો છે; હું પૃથ્વી પર સંપૂર્ણ શાસન કરવાનો મારો અધિકાર માનું છું." એ પછીના સમગ્ર નાટક દરમિયાન ઈશ્વર (આભારી છે કે) શેતાનકરતાં એક ડગલું આગળ રહ્યો - ઈશ્વર તેના વિશ્વાસુ સેવકને ઓળખતો હતો. બાઇબલમાં નોંધાયેલા બીજા સૌથી દુષ્ટ શેતાની હુમલાનો ભોગ બનવા છતાં સેવા ઈશ્વર પ્રત્યે વફાદાર રહી. અંતે, ઈશ્વરે અયુબ નું જીવન સાચવી રાખ્યું અને "અયુબ ની કેદ ફેરવી, જ્યારે તેણે તેના મિત્રો માટે પ્રાર્થના કરી" (અયુબ ૪૨:૧૦), જે ખરેખર અયુબ કરતાં વધુ જોખમી સ્થિતિમાં હતા - તેઓ દેવ પિતા ને જાણતા ન હતા.

ગણના નું પુસ્તક આપણને ઈશ્વર અને અંધકારની શક્તિઓ વચ્ચે આજે પણ ચાલુ રહેલી આધ્યાત્મિક લડાઈની સમજ આપે છે. જ્યારે આપણે ઈશ્વર ને સ્પષ્ટ રીતે જોતી બહુવિધ મુક્ત ઇચ્છાઓની અસમજ્ય જટિલ ક્રિયાપ્રતિક્રિયાની કલ્પના કરી શકીએ છીએ, ત્યારે આપણે તેનો સામનો કરી રહેલા પડકારની વ્યાપકતાની પ્રશંસા કરવાનું શરૂ કરીશું

બુદ્ધિશાળી હસ્તી તરીકે આપણે આપણી દુનિયામાં એકલા નથી. આપણી સાથે અસંખ્ય આધ્યાત્મિક હસ્તીઓ આપણી જગ્યા વહેંચે છે - શેતાન અને તેના પડી ગયેલા દૂતોની સેના. આપણા વ્યક્તિગત સ્વાર્થી સ્વભાવ અને રાક્ષસી સંસ્થાઓને જોતાં, આપણી પૃથ્વી દૈનિક ધોરણે સ્વ-કેન્દ્રિત મુક્ત ઇચ્છાઓની અનેક અથડામણોનો તબક્કો છે. આપણા માટે ખાસ કરીને એ સમજવું મુશ્કેલ છે કે શેતાન અને તેની રાક્ષસી સેના ઈશ્વરને કેવી રીતે અવરોધિત અથવા સહન કરી શકે છે.

જ્યારે આપણને ખ્યાલ આવે છે કે ઈશ્વર આપણા ગ્રહ પરની દરેક વસ્તુ પર સંપૂર્ણ નિયંત્રણ અને સત્તા નથી રાખતો ત્યારે તે આપણા માટે અસ્વસ્થ હોઈ શકે છે. જો કે, ઈશ્વરને આપણા વ્યક્તિગત જીવનને નિયંત્રિત કરવાની કોઈ ઇચ્છા નથી, અથવા તે કરવું તેના સ્વભાવમાં નથી; તેમણે અમને મુક્ત બુદ્ધિશાળી હસ્તી બનવા માટે બનાવ્યા- કઠપૂતળીઓ નહીં.

અયુબ ના પુસ્તકની શરૂઆતમાં, ત્રણ કેન્દ્રીય સહભાગીઓને જોવા માટે લાવવામાં આવે છે: ભગવાન, શેતાન અને અયુબ .પુસ્તકના અંતે શેતાનનો નામ થી ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો નથી. ઈશ્વર સાથેના આ સ્મારક મુકાબલાના નિર્ણાયક નિષ્કર્ષ પર તે શા માટે ગેરહાજર રહેશે?

અયુબ નું આખું ચાલીસમો પ્રકરણ એક રહસ્યમય પ્રાણી પર કેન્દ્રિત છે જેને ઈશ્વર "લેવિએથન" તરીકે ઓળખે છે. લેવિએથન શું છે કે કોણ છે? શું બાઇબલ આપણને આ પ્રાણીને ઓળખવામાં મદદ કરવા માટે કોઈ કડીઓ પ્રદાન કરે છે? "એ દિવસે પ્રભુ પોતાની દુઃખી અને મહાન અને મજબૂત તલવારથી વિંધતા સર્પને, તે વાંકેલા સર્પને પણ લેવિએથનને સજા કરશે; અને તે સમુદ્રમાં રહેલા અજગરને મારી નાખશે" (યશાયા. ૨૭:૧). "વેધક સર્પ", "તે વાંકો સર્પ" અને "સમુદ્રમાં જે અજગર છે" તેનો ઉલ્લેખ કોણ કરે છે? "અને મહાન અજગરને બહાર કાઢવામાં આવ્યો હતો, તે વૃદ્ધ સર્પ, જેને શેતાન કહેવામાં આવે છે, અને શેતાન, જે સમગ્રને છેતરે છે, દુનિયા: તેને પૃથ્વી પર ફેંકી દેવામાં આવ્યો હતો, અને તેના દૂતોને તેની સાથે કાઢી મૂકવામાં આવ્યા હતા" (પ્રકટી કરણ ૧૨:૯). ચાલો આ પ્રાણીના વર્ણનમાં શેતાની લક્ષણો જોવા માટે આંખથી અયુબ પ્રકરણ ૪૧ ની તપાસ કરીએ:

શું તમે હૂક થી લેવિઆથન દોરી શકતા નથી? અથવા તેની જીભ એક દોરડા સાથે જે તમે નિરાશ કરો છો? શું તમે તેના નાકમાં હૂક મૂકી શકો છો? અથવા કાંટાથી તેના જડબાને બોર કર્યો? શું તે આથમ્યા વિના ઘણા સપ્લિકેશન કરશે? શું તે આના માટે નરમ શબ્દો બોલશે? શું તે થીસાથે કરાર કરશે? તમે તેને હંમેશ માટે નોકર માટે લઈ જાઓ છો? તમે તેની સાથે પક્ષીની જેમ રમો છો? અથવા તમે તેને તારી કુમારિકાઓ માટે બાંધશો? શું સાથીઓ તેની ભોજન સમારંભ બનાવશે? શું તેઓ તેને વેપારીઓમાં ભાગ આપશે? શું તમે તેની ત્વચાને કાંટાળા લોખંડથી ભરી શકતા નથી? કે માછલીના ભાલા સાથે તેનું માથું? તેના પર પાતળો હાથ મૂકો, યુદ્ધ યાદ રાખો, હવે નહીં કરો. જો, તેની આશા વ્યર્થ છે: શું તેને જોઈને પણ કોઈને નીચે ઉતારવામાં આવશે નહીં? કોઈ પણ એટલું ભયંકર નથી કે તેને ઉશ્કેરવાની હિંમત કરે છે: પછી કોણ મારી સામે ઉભા રહી શકે છે? કોણે મને અટકાવ્યો, કે મારે તેને ચૂકવવો જોઈએ? જે કંઈ પણ આખા સ્વર્ગની નીચે છે તે મારું છે. હું તેના ભાગો, તેની શક્તિ કે તેના આવતા પ્રમાણને છુપાવીશ નહીં. તેના કપડાનો ચહેરો કોણ શોધી શકે છે? અથવા તેની ડબલ બ્રીડલ સાથે તેની પાસે કોણ આવી શકે? તેના ચહેરાના દરવાજા કોણ ખોલી શકે? તેના દાંત ભયંકર છે. તેના માપદંડો તેનું ગૌરવ છે, નજીકની મહોર ની જેમ સાથે ચૂપ રહો. એક બીજાની એટલી નજીક છે કે તેમની વચ્ચે કોઈ હવા આવી શકતી નથી. તેઓ એકબીજા સાથે જોડાય છે, તેઓ સાથે રહે છે, કે તેમને સુંદર કરી શકાતા નથી. તેની નીસિંગદ્વારા હળવી ડોથ ચમક, અને તેની આંખો સવારની પાંપણો જેવી છે. તેના મોઢામાંથી દીવા સળગાવવા જાય છે, અને આગના તણખા બહાર નીકળી જાય છે. બહાર તેના નસકોરામાંથી એક ટપકતા વાસણ અથવા કેલ્ડ્રોનની જેમ ધુમાડો નીકળે છે. તેના શ્વાસમાં કોલસા નો

ઉપયોગ થાય છે અને તેના મોઢામાંથી જ્યોત બહાર નીકળે છે. તેની ગરદનમાં સૌથી વધુ તાકાત રહે છે, અને દુઃખ તેની સામે આનંદમાં ફેરવાઈ જાય છે. તેના માંસના ટુકડાઓ એક સાથે જોડાય છે: તે પોતાની જાતમાં મક્કમ છે; તેમને ખસેડી શકાતા નથી. તેનું હૃદય પથ્થર જેટલું મક્કમ છે; હા, નેથર મિલસ્ટોનના ટુકડા જેટલું સખત. જ્યારે તે પોતાની જાતને ઉછેરે છે, ત્યારે શક્તિશાળી ડરે છે: તૂટવાના કારણે તેઓ પોતાને શુદ્ધ કરે છે તેના નસકોરામાંથી એક ટપકતા વાસણ અથવા કેલ્ડ્રોનની જેમ ધુમાડો નીકળે છે. તેના શ્વાસમાં કોલસા નો ઉપયોગ થાય છે અને તેના મોઢામાંથી જ્યોત બહાર નીકળે છે. તેની ગરદનમાં સૌથી વધુ તાકાત રહે છે, અને દુઃખ તેની સામે આનંદમાં ફેરવાઈ જાય છે. તેના માંસના ટુકડાઓ એક સાથે જોડાય છે: તે પોતાની જાતમાં મક્કમ છે; તેમને ખસેડી શકાતા નથી. તેનું હૃદય પથ્થર જેટલું મક્કમ છે; હા, નેથર મિલસ્ટોનના ટુકડા જેટલું સખત. જ્યારે તે પોતાની જાતને ઉછેરે છે, ત્યારે શક્તિશાળી ડરે છે: તૂટવાના કારણે તેઓ પોતાને શુદ્ધ કરે છે

તેની સામે જે તલવાર પાથરી હતી તે પકડી શકતી નથી: ભાલો, ડાર્ટ, કે હેબરજીઓન. તે લોખંડને સ્ટ્રો તરીકે માન આપે છે, અને પિત્તળ સડેલા લાકડા તરીકે. તીર તેને ભાગી શકતું નથી: તેની સાથે ગોફણના પથ્થરો ને પરાળમાં ફેરવવામાં આવે છે. ડાર્ટસને પરાળ તરીકે ગણવામાં આવે છે: તે ભાલાના ધુજતા હસે છે. તીક્ષ્ણ પથ્થરો તેની નીચે છે: તે તીક્ષ્ણ અણીદાર વસ્તુઓ ને કાદવ પર ફેલાવે છે. તે વાસણની જેમ ઉકાળવા માટે ઊંડો બનાવે છે: તે સમુદ્રને મલમના વાસણની જેમ બનાવે છે. તે તેની પાછળ ચમકવાનો માર્ગ બનાવે છે; કોઈ પણ વ્યક્તિ ઊંડાણને હોરી માનશે. પૃથ્વી પર તેની જેમ નથી, જે ભય વિના બનાવવામાં આવે છે. તે બધી ઊંચી બાબતોને જોતો હતો: તે ગૌરવના બધા બાળકો પર રાજા છે. (અયુબ ૪૧)

ઈશ્વર આ પ્રકરણમાં પ્રતીકાત્મક ભાષાનો ઉપયોગ દુશ્મનને એટલો શક્તિશાળી અને સહાનુભૂતિથી વંચિત વર્ણવવા માટે કરે છે કે આપણે આ વિરોધી સામે જાતે લડવા માટે શક્તિહીન છીએ. ઈશ્વર કલ્પનાકરી શકાય તેવા સૌથી પ્રચંડ દુશ્મન સાથે તીવ્ર સંઘર્ષમાં વ્યસ્ત છે, તેમ છતાં ઈશ્વર કોઈ પણ સમયે અથવા કોઈ પણ સંજોગોમાં બળનો ઉપયોગ કર્યા વિના આપણા વતી આ લડાઈ લડવા માટે સંપૂર્ણપણે પ્રતિબદ્ધ છે.

શેતાને ઈશ્વરને પોતે જ દેખાયો છે: ગુસ્સે, બદલો લેનાર, માફ ન કરી શકાય તેવા, બળવાન, કાનૂની, ન્યાયી અને ચોક્કસ, જ્યારે સાથે સાથે, તે આપણને "દેવદૂત" તરીકે દેખાય છે પ્રકાશનો અર્થ " (૨ કોર ૧૧:૧૪) પરંતુ ઈશ્વર સ્પષ્ટ રીતે જુએ છે કે આપણે જે જોઈ શકતા નથી - છેતરનાર તેની હસ્તકલામાં કેટલો કુશળ છે.

ઈશ્વરના વિરોધીના આ પ્રતીકાત્મક વર્ણનથી, આપણે આપણા દરેક માટે ઈશ્વરની દૈનિક લડાઈવિશે થોડી સમજ મેળવી શકીએ છીએ. જ્યારે શેતાન પવિત્ર આત્માપ્રત્યે પ્રતિભાવ આપનારાઓને અવરોધવા અથવા તેનો નાશ કરવાની હતાશામાં તેની મર્યાદાઓ વટાવી જાય છે ત્યારે ભગવાન તેના બાળકોને નુકસાનના માર્ગમાંથી દૂર કરવા માટે હસ્તક્ષેપ કરે છે. આમાંના કેટલાક હસ્તક્ષેપો આપણા માટે સ્પષ્ટ છે, જ્યારે મોટાભાગના નથી. પરિણામે, ઈશ્વર આપણી દુનિયામાં જે પીડા જોઈ રહ્યા છીએ તેના માટે દરરોજ તેના પર દોષનો ટોપલો ઢોળવાનું ચાલુ રાખશે. આશા છે કે નોકરીનો અનુભવ આપણને એ સમજવામાં મદદ કરશે કે ઈશ્વર દરેક અકસ્માત, દરેક આપત્તિ, દરેક માંદગી અથવા દરેક મૃત્યુને રોકી શકતો નથી જ્યારે સાથે સાથે તેના બુદ્ધિશાળી પ્રાણીઓની મુક્ત ઇચ્છાઓનું સન્માન કરી શકે છે.

બીજું કંઈક એવું છે જે ભગવાન સ્પષ્ટ રીતે જુએ છે. માત્ર એ જ સ્વઅસ્તિત્વમાં છે— શેતાન નથી. શેતાન એક રચાયેલ વ્યક્તિ છે જેણે અનિષ્ટને પસંદ કર્યું છે, અને અનિષ્ટ તેના અસ્તિત્વ માટે સંપૂર્ણપણે સારા પર નિર્ભર છે. જ્યારે બ્રહ્માંડના તમામ બુદ્ધિશાળી મનુષ્યો આ સત્યને સમજે છે, ત્યારે ઈશ્વરની વિશ્વસનીયતા વિશેના ઘટસ્ફોટના સંદર્ભમાં, તે દુષ્ટતાના ઉદ્ભવકર્તા શેતાનને આત્મવિનાશ ની મંજૂરી આપશે; તેનાથી વધુ ન્યાયી શું હોઈ શકે?

તું બીશ મા, કેમ કે હું તારી સાથે છું; આમ તેમ જોઈશ મા, કેમ કે હું તારો દેવ છું; મેં તને બળવાન કર્યો છે; વળી મેં તને સહાય કરી છે; ,વળી મેં મારા પોતાના ન્યાય ના જમણા હાથ થી તને પકડી રાખ્યો છે.. —યશાયા ૪૧:૧૦

કેમ આપણે બાઇબલને ખોટી રીતે વાંચીએ છીએ

બાઇબલ ને ઈશ્વરતરફથી ડિક્ટેશન તરીકે લખવામાં આવ્યું ન હતું, "પરંતુ પવિત્ર ભૂત દ્વારા પ્રેરિત કરવામાં આવેલા ભગવાનના પવિત્ર માણસો" (૨ પિત્તર ૧:૨૧). બાઇબલ પુરુષોએ પોતાના શબ્દોનો ઉપયોગ કરીને અને દરેક વ્યક્તિગત લેખકની સંસ્કૃતિ, પૃષ્ઠભૂમિ અને વ્યક્તિત્વના સંદર્ભમાં લખ્યું હતું.

બાઇબલમાં એવું શા માટે દેખાય છે કે ઈશ્વર વિનાશક છે? આ પ્રશ્નનો જવાબ આપવા માટે સૌ પ્રથમ પ્રાચીન બાઇબલ ભૂમિની ધાર્મિક સંસ્કૃતિ પર વિચાર કરવો મદદરૂપ થશે. એક વાત સ્પષ્ટ છે - બાઇબલકથાના મુખ્ય પાત્રો ઇઝરાયલી લોકો મૂર્તિપૂજાના પ્રભાવથી ઘેરાયેલા હતા. મૂર્તિપૂજાથી દૂર રહેવાની સાદી ચેતવણીઓ હોવા છતાં, તેઓ સતત તેમના પડોશીઓની મૂર્તિપૂજાની પ્રથાઓથી પ્રભાવિત હતા. ઇઝરાયલીઓની ઈશ્વર વિશેની સમજ પ્રવર્તમાન સંસ્કૃતિથી વિકૃત થઈ ગઈ હતી.

ઈશ્વર પોતાની જાતને લોકો સુધી પહોંચાડવા ની ઝંખના કરતો હતો. જો કે, તેમના ચારિત્ર્યનો મહિમા તેમને સંપૂર્ણપણે જાહેર કરવા માટે તેમને તેનાથી આગળ ધપાવવા માટે. ઈશ્વર જે લોકો સુધી પહોંચવા માંગતો હતો તે સ્તર પર ઉતરી આવ્યો અને તેણે આમ કરવા માટે તેમની ભાષા બોલવાની જરૂર હતી. તેઓ પોતાને નષ્ટ કરતા બચાવવા માટે ઇઝરાયલના લોકો સાથેની વાતચીતમાં ગેરસમજ કરવા તૈયાર હતા.

વધુમાં, પ્રાચીન બાઇબલ ભૂમિમાં, રાક્ષસી પ્રભાવહેઠળના લોકોએ એવા દેવતાઓ બનાવ્યા જે હિંસક અને સરળતાથી ગુસ્સે થયા હતા. તેઓ માનતા હતા કે તેમને જે આપત્તિઓ સહન કરવી પડી તે આ ગુસ્સે ભરાયેલા દેવતાઓને કારણે થઈ હતી. પરિણામે, લોકો તેમના ગુસ્સાને ખુશ કરવા માટે તેમને બલિદાન લાવ્યા અને તેમના ધાર્મિક સમારોહમાં તેમને નમન કર્યું.

જૂના કરારમાં, શેતાનનો પ્રમાણમાં ઓછો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો છે, જે આપણી દુનિયામાં દુઃખ અને મૃત્યુ માટે ખરેખર દોષી છે. જો શેતાનને લોકોએ સહન કરેલી આપત્તિઓ માટે જવાબદાર તરીકે ઓળખવામાં આવ્યો હોત, તો તેમનું ધ્યાન ભગવાનને બદલે તેના પર કેન્દ્રિત હોત. ઇઝરાયલીઓ શેતાનને બીજા દેવતા તરીકે માનતા હોત જેમની કુદરતની શક્તિઓ પર પ્રભાવશાળી શક્તિ હતી. આનાથી તેઓ તેમને બલિદાન આપવા માટે દોરી ગયા હોત, અને આમ કરવાથી તેઓ ભગવાનને બદલે શેતાનની પૂજા કરતા હોત.

ઈશ્વરે પોતાની જાતને માત્ર લોકોને મળેલી સારી વસ્તુઓના સ્ત્રોત તરીકે જ નહીં પરંતુ ખરાબ વસ્તુઓના સ્ત્રોત તરીકે જોવાની મંજૂરી આપીને આવું થતું અટકાવવાનો પ્રયાસ કર્યો. ઈશ્વર લોકો વિશે

વધુ ચિંતિત હતો અને વાસ્તવિક વિનાશકની ઓળખનું અકાળે અનાવરણ કરવાથી તેમના પર તેની પોતાની પ્રતિષ્ઠા કરતાં વધુ ચિંતા હતી. ઈશ્વરની આ નિઃસ્વાર્થ સંવેદના સાથે પણ, લોકોએ હજી પણ મૂર્તિપૂજા દ્વારા રાક્ષસી સંસ્થાઓને શ્રદ્ધાંજલિ આપી હતી: "તેઓએ દેવને નહીં, પરંતુ શેતાનોને બલિદાન આપ્યું હતું" (પુર્ન નિયમ. ૩૨:૧૭).

પ્રાચીન ઇઝરાયલીઓ ઈશ્વરના સૌમ્ય અને પ્રેમાળ ચારિત્ર્યના સ્પષ્ટ ઘટસ્ફોટ માટે તૈયાર ન હતા. જો તે ખરેખર નિઃસ્વાર્થ પ્રેમ ની જેમ તેમની પાસે આવ્યો હોત તો તેઓએ ઈશ્વરને સંપૂર્ણપણે નકારી કાઢ્યો હોત. તેઓ એક ભગવાન ઇચ્છતા હતા જે તેમના માટે લડશે અને તેમના દુશ્મનો સામે હિંસાનો ઉપયોગ કરશે. ઇઝરાયલી લોકો એક એવા ભગવાન ઇચ્છતા હતા જે પોતાના જેવા હોય. "ઈશ્વરે પોતાની છબીમાં મનુષ્ય નું સર્જન કર્યું છે" (ઉત્તપતિ ૧:૨૭) એ સત્યસ્વીકારવાને બદલે તેઓએ પોતાની છબીમાં ઈશ્વરનું સર્જન કરવાનો નિર્ધાર કર્યો હતો. આ આપણને (જો આપણે તેના પર વિચાર કરવા તૈયાર છીએ) એ સમજવા માટે આપે છે કે માનવજાત મુખ્યત્વે આપણા આજના યુગદરમિયાન ઈશ્વર સાથે કેવી રીતે સંબંધિત છે.

આપણે ઈશ્વર ને કેમ ગેરસમજ કરીએ છીએ

જ્યારે ભગવાન આપણી વચ્ચે ચાલતા હતા, ત્યારે તેમને માન્યતા ન હતી અથવા ધાર્મિક સ્થાપના દ્વારા તેનું સ્વાગત કરવામાં આવ્યું ન હતું :

જ્યારે તેઓ બહાર નીકળી રહ્યા હતા, ત્યારે તેઓએ તેની પાસે એક મૂંગું માણસ લાવ્યું જે માણસને એક ભૂત હતો. જ્યારે શેતાનને બહાર કાઢી મૂકવામાં આવ્યો ત્યારે મૂંગો બોલી ગયો, અને લોકો આશ્ચર્યચકિત થઈને કહ્યું કે, ઈસાએલમાં આટલું કદી જોયું નહોતું. પરંતુ ફરોશીઓએ કહ્યું, 'તે શેતાનોના રાજકુમાર દ્વારા શેતાનોને બહાર કાઢે છે. ઈસુ બધાં શહેરોમાં અને ગામોમાં ફર્યો, તેમના સભાસ્થાનોમાં ઉપદેશ આપ્યો, અને રાજ્યની સુવાર્તાનો ઉપદેશ આપ્યો, અને લોકોમાંની દરેક બિમારી અને બિમારીઓનો ઇલાજ કર્યો. (માંથી. - ૯: ૩૨-૩૫)

યશાયાહના નીચેના શબ્દો યોગ્ય રીતે તે લોકોને લાગુ પડે છે જેમણે Jesus ઈસુ પર શેતાન સાથે જોડાણ કરવાનો આરોપ લગાવ્યો "દુ થેમ છે, જે દુષ્ટને સારી અને સારી અનિષ્ટ કહે છે; જેણે અંધકારને અંધકારમાં રાખ્યો, અને અંધકારને અંધકાર આપ્યો; જેણે મીઠા માટે કડવો અને કડવો માટે મીઠો! તેમના માટે દુ: ખ કે જેઓ તેમની પોતાની નજરમાં બુદ્ધિશાળી છે. "(યશાયા ૫:૨૦-૨૧).

તે વિશ્વમાં હતો, અને દુનિયા તેના દ્વારા બનાવવામાં આવી હતી, અને વિશ્વ તેને ઓળખતો નથી. તે તેની પોતાની પાસે આવ્યો, અને તેના પોતાના લોકોએ તેને સ્વીકાર્યો નહીં.

(યોહાન ૧:૧૦-૧૧)

આ માર્ગ ફક્ત પ્રાચીન ઇતિહાસનો ઉલ્લેખ નથી. ભગવાન ખ્રિસ્ત અવિશ્વસનીય, ગેરસમજ અને અજાણ્યા હોવાનું ચાલુ રાખે છે. દેવ આપણી વૃત્તિને કારણે આપણે દેવ પિતા ને ખોટી રીતે સમજીએ છીએ ભૂલથી માનીએ છીએ કે તે આપણી જેમ સ્વ-કેન્દ્રિત છે

પરંતુ પ્રાકૃતિક માણસ ઈશ્વરના આત્માની વસ્તુઓ પ્રાપ્ત કરતો નથી કારણ કે તે તેના માટે મૂર્ખતા છે અથવા તે તેઓને જાણી શકતો નથી, કારણ કે તેઓ આધ્યાત્મિક રીતે સમજી શકાય છે. (૧ કોરી. ૨: ૧૪)

બાહ્ય ધર્મ પ્રત્યે માનવ જાતિનું આકર્ષણ છે.

તેના બદલે આપણે ઈશ્વરના પ્રેમ માટે આપણા સ્વાર્થની આપલે કરવાની જરૂર છે. સ્વાર્થનો ત્યાગ કરવાનો વિચાર "કુદરતી માણસ" માટે ખૂબ જ જોખમી છે. બાહ્ય ધર્મ ઘણું સલામત લાગે છે, પરંતુ આ પ્રકારની સલામતી એ એક કપટી ભ્રમણા છે; બાહ્ય

ધર્મનો ઉપયોગ ઘણી વાર ભગવાનથી છુપાવવા માટે થાય છે.

ફરોશીઓ પણ ઈસુની પાસે આવીને ઈસુને ઈસુની લાલચો આપીને પૂછ્યા, "કોઈ પણ કારણોસર કોઈને પોતાની પત્નીને છોડી દેવું કાયદેસર છે? દરેક હેતુ માટે તેની પત્નીને દૂર કરો? અને તેણે જવાબ આપ્યો અને તેમને કહ્યું, તમે વાંચ્યું નથી, કે તેણે બનાવ્યું છે શરૂઆતમાં તેઓએ તેમને પુરુષ અને સ્ત્રી બનાવ્યા, અને કહ્યું, આ કારણ માટે માણસ મા અને પિતાને છોડી દેશે અને તેની પત્ની વળગી રહેશે. અને તેઓ બે - એક દેહ હશે? તેથી તેઓ હવે બંને નહિ, પણ એક દેહ છે. તેથી ઈશ્વરે જે એક સાથે જોડ્યું છે, તે માણસને અલગ ન થવા દે. તેઓએ તેને કહ્યું, "પછી મૂસાએ શા માટે છૂટાછેડાની લેખન આપવાનો આદેશ આપ્યો?" ઈસુએ તેઓને કહ્યું, "મૂસાએ તમારા હૃદયની કઠોરતાને લીધે તમને તમારી પત્નીઓને ત્યાગ કરવા સહન કર્યા હતા, પરંતુ શરૂઆતથી એવું નહોતું. (માંથી. ૧૯: ૩-૮).

જુના કરાર નો મોટાભાગનો ભાગ ઈશ્વર ના આવવાના પ્રયત્નોને પ્રતિબિંબિત કરે છે - સખત હૃદયવાળા લોકોની નજીક. ઈશ્વર ને ગેરસમજણ આપવામાં આવી છે - શાસ્ત્રના કલમોમાં જ્યાં તેમણે લોકોની ઇચ્છાને સમાવી હતી - લોકો તેમને નિરાશાજનક તરીકે છોડી દેવાને બદલે. આપણે જ છીએ. જેની પાસે કડુણાનો અભાવ છે, દેવ પિતા નો નહીં. છતાં આપણે હંમેશાં ખોટી રીતે વાંચવું. ઓલ્ડ ટેસ્ટામેન્ટના નિર્દય લોકો સાથે ભગવાનની ક્રિયાપ્રતિક્રિયા. પરિણામ રૂપે, અમે ભગવાન પર ગુલામી અને બહુપત્નીત્વને વળગી હોવાનો આરોપ લગાવીએ છીએ, વિજયના યુદ્ધોને પ્રોત્સાહિત કરીએ છીએ, નરસંહારનો આદેશ આપીએ છીએ અને કાયદા તોડનારાઓને કડક દંડ જાહેર કરીએ છીએ. આપણે આ us આક્ષેપો કરીએ છીએ કારણ કે આપણે પ્રાચીન ઇઝરાઇલ સાથેની તેની ક્રિયાપ્રતિક્રિયામાં સતત માનવીય કઠિન હૃદય સાથેની ભગવાનની મુશ્કેલીને લગતી સમસ્યાને સમજી શકતા નથી.

ઈસુએ, પહાડ પરના ઉપદેશમાં, કાયદાને વધાર્યો, તેને પ્રેમના કાયદાના આધારે વ્યવહારિક એપ્લિકેશન આપી :

તમે સાંભળ્યું છે કે એવું કહેવામાં આવ્યું હતું કે, 'આંખ માટે આંખ, અને દાંત માટે દાંત.' પણ હું તમને કહું છું કે દુષ્ટ વ્યક્તિનો પ્રતિકાર ન કરો. જો કોઈ તમને જમણા ગાલ પર થપ્પડ મારશે, તો અન્ય ગાલ પણ તેમની તરફ ફેરવો. અને જો કોઈ તમને દાવો કરીને તમારો શર્ટ લેવા માંગતો હોય તો તમારો કોટ પણ સોંપી દો. જો કોઈ તમને એક માઇલ જવા માટે દબાણ કરે છે, તો તેમની સાથે બે માઇલ ચાલો. જે તમને પૂછે છે તેને આપો, અને જે તમારી પાસેથી ઉધાર લેવા માંગે છે તેનાથી દૂર ન થાઓ.(માંથી ૫:૩૮-૪૨)

આ શબ્દોમાં, ઈસુએ ભગવાનની સંપૂર્ણ ઇચ્છા વિષે સમજાવ્યું - તેનાથી કઠણ હૃદયની લોકોની ઇચ્છા પ્રમાણે તેના અનુકૂળનનો વિરોધ થયો.

ઈસુએ તેઓને કહ્યું, “જો ભગવાન તમારા પિતા હોત, તો તમે મને પ્રેમ કરશો કારણ કે હું આગળ વધીને દેવ પાસેથી આવ્યો છું; હું મારી જાતે આવ્યો નથી, પણ તેણે મને મોકલ્યો. તમે મારી વાણી કેમ સમજી શકતા નથી? તમે મારા શબ્દને સાંભળી શકતા નથી. તમે તમારા પિતા શેતાનના છો, અને તમારા પિતાની ઇચ્છાઓ તમે કરશો. તે શરૂઆતથી જ ખૂની હતો, અને સત્યમાં રહ્યો નહોતો, કારણ કે તેનામાં સત્ય નથી. જ્યારે તે જૂઠ બોલે છે, ત્યારે તે પોતાનું બોલે છે કારણ કે તે જૂઠો છે, અને તેનો પિતા છે. હું તમને સત્ય કહું છું, તેથી તમે મારો વિશ્વાસ કરશો નહીં. તમારામાંથી કોણ મને પાપ માટે રાજી કરે છે? જો હું સત્ય કહું તો તમે મારામાં વિશ્વાસ કેમ નથી કરતા? તે દેવનો છે જે દેવની વાતો સાંભળે છે તેથી તમે તે સાંભળશો નહીં, કારણ કે તમે દેવનાં નથી. પછી યહૂદિઓએ ઉત્તર આપ્યો, અને તેને કહ્યું, “અમે તને કહેવું યોગ્ય નથી કે તું સમારીન છે અને શેતાન છે? ’ (યોહન ૮: ૪૨-૪૮,)

ઈસુએ ધાર્મિક નેતાઓને કહ્યું, “તમે શેતાન તમારા પિતાના છો. \” તેમના પિતા શેતાન હતા કારણ કે તેઓને શેતાનના ભગવાનના વિકૃત ચિત્રને વારસામાં મળ્યું છે અને તે ચિત્રમાં કોઈપણ ફેરફારનો પ્રતિકાર કર્યો હતો.

અને તેના માથા ઉપર તેના આક્ષેપ સાથે લખેલ આક્ષેપ લગાવેલો, આ યહૂદીઓનો રાજા ઈસુ છે. ત્યારબાદ તેની સાથે બે ચોર હતા, એક જમણા હાથ પર અને બીજો ડાબી બાજુ. અને જે લોકો ત્યાંથી પસાર થયા હતા તેઓએ તેઓની નિંદા કરી, તેઓએ માથું લટકાવ્યું, અને કહ્યું, “તું મંદિરને તોડી નાખે છે અને ત્રણ દિવસમાં નિર્માણ કરે છે. . જો તમે ઈશ્વરનો પુત્ર હો, તો કોસથી નીચે આવો. તેવી જ રીતે મુખ્ય યાજકોએ પણ તેની મજાક ઉડાવી, શાસ્ત્રીઓ અને વડીલોએ કહ્યું, “તેણે બીજાઓને બચાવ્યા; પોતાને તે બચાવી શકતો નથી. જો તે ઇઝરાઇલનો રાજા હોય, તો તેને હવે વધસ્તંભથી નીચે આવવા દો, અને અમે તેના પર વિશ્વાસ કરીશું. તેને ભગવાનમાં ભરોસો હતો; તેને હવે તે પહોંચાડવા દો, જો તે તેની પાસે હોય તો તેણે કહ્યું, ‘હું ઈશ્વરનો પુત્ર છું.’ (માંથી. ૨૭: ૩૭-૪૩,)

જે લોકોએ ઈસુને વધસ્તંભ પર હાંસી ઉડાવી હતી તે જ ઈસુનો ઉપયોગ કર્યો હતો જે શેતાનનો ઉપયોગ રણમાં ખ્રિસ્તને લલચાવવા માટે કરવામાં આવ્યો હતો - \”જો તમે ઈશ્વરનો પુત્ર હોવ \” (માંથી ૪:૩).

વળી નવો દ્રાક્ષ રસ જૂની મસકોમાં કોઈ ભરતું નથી ; જો ભરે તો નવો દ્રાક્ષરસ મસકોને ફાડી નાખે, અને પોતે ઢળી જશે, ને મશકોનો નાશ થશે .પણ નવો દ્રાક્ષરસ નવી મસકોમાં ભરવો જોઈએ. (લુક ૫:૩૭-૩૮)

ઈસુ, આ સાદ્રશ્યમાં, તેમની આમૂલ નવી શિક્ષણને \ "નવી વાઈન\ " છલકાતા \ "જૂની બોટલો\ " સાથે સરખાવે છે. ઈસુએ શબ્દ અને ઉદાહરણ દ્વારા ઈશ્વરના પ્રેમનું સ્પષ્ટ ચિત્ર દોર્યું જે તીવ્ર હતું - ભગવાનના વિકૃત ચિત્ર (\ "જૂની વાઈન\ ") ની વિપરીત - ધાર્મિક શિક્ષકો (\ "જૂની બોટલો\ ") તેમણે સામનો કર્યો હતો. . આ બે વિરોધાભાસી દૃશ્યો એક સાથે ભળી શક્યાં નથી. તેથી તે આજે છે. હિંસક દેવનું ચિત્ર આપણા મનમાં આપણા નમ્ર ભગવાન માટે જગ્યા બનાવવા જવું જોઈએ.

ઈશ્વર કેવી રીતે નાશ કરે છે

ઈશ્વર કેવી રીતે નાશ કરે છે તેના સ્પષ્ટ ઉદાહરણોમાંથી એક મળી આવે છે - 1
 કાળવૃત્તાંતના પુસ્તકમાં. ઈસ્રાએલનો રાજા શા સાલ તેમના વિનાશક માર્ગથી વળગી રહેવા માટે,
 પ્રબોધક સેમ્યુઅલ દ્વારા ઈશ્વરની સલાહને અવગણી રહ્યો હતો. શા સાલે તેના વફાદાર સેવક દાઉદને
 મારી નાખવાના ઘણા પ્રયત્નો કર્યા હતા તે - નોબના પાદરીઓને મારી નાખવા માટે દોષી હતો, અને
 તેણે ચૂડેલની સલાહ લીધી હતી. શાઉલ પલિસ્તીઓ સાથેની લડાઈમાં ઘાયલ થઈ ગયો હતો, અને જો
 તે પકડશે તો શું થશે તેનાથી તે ગભરાઈ ગયો હતો. તેના હતાશામાં, \ "શાઉલે તલવાર લીધી, અને
 તેના પર પડી\ " (૧ કાળ. ૧૦:૪).

નોંધ લો કે શાઉલના મૃત્યુના આ દુ .ખદ અહેવાલમાં બાઇબલ કેવી રીતે સમાપ્ત થાય છે.

તેથી, શાઉલ તેના આક્ષેપ માટે મરી ગયો - જે તેણે યહોવા વિરુદ્ધ કર્યું, યહોવાના વચન વિરુદ્ધ કર્યું, જે
 તેણે રાખ્યું ન હતું, અને એક પરિચિત ભાવના ધરાવતા વ્યક્તિની સલાહ માંગવા માટે, તેની પૂછપરછ
 કરવા માટે; અને તેણે યહોવા પાસેની પૂછપરછ કરી ન હતી તેથી તેણે તેને મારી નાખ્યો, અને જેસીનો
 પુત્ર દાઉદ તરફ રાજ્ય ફેરવ્યું. (૧ કાળ. ૧૦: ૧૩-૧૪).

તે સ્પષ્ટ છે કે શાઉલના મૃત્યુમાં આપણે ઈશ્વરને જોઈએ છીએ તે જ ક્રિયા છે - શાઉલને તેની
 પોતાની રીતે જવા દો અને તેના કાર્યોના પરિણામોનો અનુભવ કરવો. શાઉલનું મૃત્યુનું કારણ
 આત્મહત્યા હતું, ન કે હત્યાકાંડ, અને છતાં બાઇબલ જણાવે છે કે દેવે તેને માર્યો હતો ઈશ્વરે જે કર્યું તે
 વર્ણવવા માટે અહીં શબ્દનો ઉપયોગ કરવામાં આવ્યો છે - તે શબ્દકોશની વ્યાખ્યાથી જુદો છે. આ કોઈ
 અલગ ઉદાહરણ નથી. હવે પછીના અધ્યાયમાં, બાઇબલમાં ક્રોધ, ક્રોધ જેવા શબ્દો અને ઈર્ષ્યાથી તપાસ
 કરવામાં આવશે. સ્ક્રિપ્ચર આ શબ્દોને ભગવાનના માર્ગો અને ભગવાનના વિચારોનો ઉલ્લેખ કરતી
 વખતે તેમના સામાન્ય ઉપયોગથી સંપૂર્ણ રીતે અલગ અર્થ આપે છે.

યહોવાન મળે છે એટલા માં તેને શોધો ,તે પાસે છે એટલામાં તેને હાંક મારો.

દુષ્ટ માણસ પોતાનો માર્ગ છોડે ,ને અધર્મિ માણસ પોતાના વિચારો તજી દે;અને યહોવા પાસે તે પાછો આવે,તો તે તેના પર કૃપા કરશે ; અને આપણા દેવની પાસે આવે ,કેમ કે તે સંપૂર્ણ ક્ષમા કરશે.

કેમ કે મારા વિચારો તે તમારા વિચારો નથી ,તેમ તમારા માર્ગો તે મારા માર્ગો નથી,એમ યહોવા કહે છે.

જેમ આકાશો પૃથ્વી થી ઊંચા છે, તેમ મારા માર્ગો તમારા માર્ગોથી ,ને મારા વિચારો તમારા વિચારો થી ઊંચા છે.

યશાયાહ ૫૫:૬-૯

ઈશ્વર નો ગુસ્સો શું છે?

જ્યારે આપણે જુના કરાર માં વાંચીએ છીએ ત્યારે દેવ ના ક્રોધનો પ્રશ્ન આપણામાંના ઘણાને ગભરાવે છે. દેવ પિતા ના ઘણા સંદર્ભો છે - ક્રોધ અને ક્રોધ, પરંતુ તેનો ક્રોધ શું છે? આ સવાલનો જવાબ આપવા માટે, બાઇબલના કેટલાક ઉદાહરણો જોવાનું જ આપણે. દેવ ના ક્રોધનો પહેલો ઉલ્લેખ ત્યારે હતો જ્યારે તેણે મુસાને ઇઝરાયેલી બાળકોને મિસર ની ગુલામીમાંથી આઝાદી તરફ દોરી જવા આદેશ આપ્યો. તે કયા સંજોગો હતા - જેણે ઈશ્વર ને તે સમયે પોતાનો ક્રોધ પ્રગટ કરવા દબાણ કર્યું હતું? પછી મૂસાએ યહોવાને કહ્યું, “હે મારા પ્રભુ, હું તો વક્તા નથી વાત કરી શકું છું, પરંતુ હું આગળ બોલી શકતો નથી. અને યહોવાએ તેને કહ્યું, “કોણે માણસનું મોં બનાવ્યું છે? ... શું હું યહોવા નથી? તેથી હવે જાઓ, અને હું તારા મોં સાથે રહીશ, અને તને શું કહેવું તે શીખવીશ. અને તેણે કહ્યું, હે મારા પ્રભુ, તું જેને મોકલો તે જ તેના હાથથી હું પ્રાર્થના કરું છું. ” (નિર્ગમન ૪: ૧૦-૧૩).

મૂસા એકલા રાજાની સામે જવામાં ડરતો હતો અને તેણે એક પ્રવક્તાને વિનંતી કરી. ઈશ્વર કેવી પ્રતિક્રિયા આપી?

મૂસા અને મૂસા પર યહોવાનો ગુસ્સો ભરાયો, અને તેણે કહ્યું, “તારો ભાઈ લેવિન હારુન નથી? મને ખબર છે કે તે સારી રીતે બોલી શકે છે. અને તે પણ, જુઓ, તે તને મળવા આગળ આવ્યો છે અને જ્યારે તે તને જુએ છે, ત્યારે તે તેના હૃદયમાં આનંદ કરશે. (નિર્ગમન. ૪: ૧૪).

ઈશ્વરે પોતાનો ક્રોધ કેવી રીતે વ્યક્ત કર્યો? મુસાને જે જોઈએ તે આપીને. ચાલો જોઈએ બાઇબલના કેટલાક અન્ય સંદર્ભો સાથે દેવ ના નો ક્રોધ.

અને તેમની વચ્ચેની એકસૂર ટોળકી વાસનામાં પડી ગઈ અને ઈસ્રાએલીઓ ફરીથી રડ્યા, અને કહ્યું, “અમને માંસાહાર કોણ આપશે? પછી મૂસાએ સાંભળ્યું - લોકો તેમના કુટુંબમાં, દરેક માણસોને તેમના તંબુના દરવાજે રડે છે અને યહોવાનો ક્રોધ ખૂબ જ ભડક્યો છે; મૂસા પણ નારાજ હતા. ત્યાંથી યહોવાએ એક પવન આગળ વધ્યો, અને સમુદ્રમાંથી ક્વેઇલ્સ લાવ્યા, અને તેઓને તે છાવણી પાસે પડવા દો, કારણ કે તે આ તરફ એક દિવસની યાત્રા હતી, અને તે એક દિવસની મુસાફરીની જેમ હતી. બીજી બાજુ, છાવણીની આજુબાજુ અને તે પૃથ્વીના ચહેરા ઉપર બે હાથ ંચો હતો. અને લોકો આખો

દિવસ અને આખી રાત stoodભા રહ્યા અને the અને બીજા દિવસે, અને તેઓએ લઘુરો ભેગા કર્યા. તેણે ઓછામાં ઓછું દસ હોમર્સ ભેગા કર્યા હતા અને તેઓએ તેઓને કેમ્પની આજુબાજુ બધા વિદેશમાં ફેલાવ્યા હતા. (ગણના. ૧૧: ૪, ૧૦, ૩૧-૩૨)

આ ઘટનામાં, આપણે ફરીથી દેવ ના ક્રોધનો ઉલ્લેખ કર્યો છે. તેણે શું કર્યું? તેમણે લોકોને જે જોઈએ તે આપ્યું.

જ્યારે શમૂએલ વૃદ્ધ થયો ત્યારે તેણે તેના પુત્રોને ઇસ્રાએલના ન્યાયાધીશ બનાવ્યા. હવે તેના પ્રથમ પુત્રનું નામ યોએલ હતું; તેના બીજા નામનું નામ અબિયા, જે તેઓ બેરશેબામાં ન્યાયાધીશ હતા. અને તેના પુત્રો તેની રીતે ચાલ્યા ગયા નહિ, પરંતુ લ્યુઅરની તરફ વળ્યા, અને લાંચ લેતા, અને વિકૃત ચુકાદો આપ્યો. પછી ઇસ્રાએલના બધા વડીલો એકઠા થયા, અને રામાએ શમૂએલ પાસે આવ્યા, અને કહ્યું, “જુઓ, તું વૃદ્ધ થઈ ગયો છે, અને તારા પુત્રો તારી રીતે ચાલતા નથી. હવે સર્વ રાષ્ટ્રની જેમ અમારો ન્યાય કરવા માટે અમને રાજા બનાવો. પરંતુ આ વાતથી સેમ્યુઅલને નારાજગી થઈ, જ્યારે તેઓએ કહ્યું કે, અમારો ન્યાય કરવા અમને રાજા આપો. શમૂએલે યહોવાને પ્રાર્થના કરી. પછી યહોવાએ શમૂએલને કહ્યું, “લોકોએ તને જે કહ્યું તે બધાની વાત સાંભળો, કારણ કે તેઓએ તને નકાર્યો નથી, પણ તેઓએ મને નકારી કાઢ્યો છે, જેથી મારે તેમના પર રાજ ન કરવો જોઈએ.” (૧શમુએલ ૮:૧-૭).

ઈશ્વરે તેમના પ્રબોધક - સેમ્યુઅલ દ્વારા લોકોને એક સંદેશ મોકલ્યો, કેમ કે રાજા માટે તેમની વિનંતી કરવી તે શા માટે તેમના ઘણા હિતમાં છે. શું તેઓએ સેમ્યુઅલને સાંભળ્યું?

તો પણ લોકોએ સેમ્યુઅલનો અવાજ માનવાનો ઇનકાર કર્યો; અને તેઓએ કહ્યું, ના; પરંતુ આપણો એક રાજા હશે; કે આપણે પણ બધા દેશો જેવા હોઈએ; અને કે અમારો રાજા અમારો ન્યાય કરી શકે, અને અમારી આગળ ચાલે, અને અમારી લડાઈ લડે. (૧શમુએલ ૮: ૧૯-૨૦)

ઈશ્વરે લોકોના આગ્રહને કેવી પ્રતિક્રિયા આપી? \ "અને ભગવાન યહોવાએ સેમ્યુઅલને કહ્યું, તેમના અવાજને સાંભળો, અને તેમને રાજા બનાવો\ " (કલમ. ૨૨). આપણે કેવી રીતે જાણી શકીએ કે ઈશ્વરે તેમને ક્રોધમાં રાજા આપ્યો? પ્રબોધક હોશિયા, આ historicalતિહાસિક ઘટના પર નજર નાખતા, લોકોની વિનંતી આપવા માટે, તેમણે જે ભૂમિકા ભજવી હતી તેના પર ભગવાનનો દ્રષ્ટિકોણ આપે છે.

હે ઇસ્રાએલી, તું પોતાનો નાશ કરી રહ્યો છે; પરંતુ મારામાં તારી મદદ છે. હું તારા બધા શહેરોમાં તને બચાવવા માટે બીજો ક્યાં છે ત્યાં તારો રાજા થઈશ? અને તારા ન્યાયાધીશો, જેમના વિશે તમે કહ્યું હતું કે, 'મને રાજા અને રાજકુમારો આપો?' મારા ક્રોધમાં મેં તને એક રાજા આપ્યો, અને મારા ક્રોધમાં તેને લઈ ગયો. (હોશીયા.૧૩:૯-૧૧)

આ ત્રણ શાસ્ત્રોક્ત અહેવાલો સ્પષ્ટ રીતે બતાવે છે કે ભગવાનનો ક્રોધ ઇઝરાઇલના લોકોને આપવા માટેનો પર્યાય હતો - જ્યારે તેમના માટે તેમના શ્રેષ્ઠ હિતમાં ન હતો ત્યારે તેઓ શું ઇચ્છતા હતા - તેમ કરવું. બાઇબલમાંથી, ભગવાનના ક્રોધને કોઈક વસ્તુ તરીકે વ્યાખ્યાયિત કરી શકાય છે - - શબ્દકોશમાં મળેલી વ્યાખ્યાથી નિશ્ચિતરૂપે, સૂચવવા માટે, આ ખૂબ જ ઓછામાં ઓછું હોવું જોઈએ. . જો કે, આ કરતાં ઘણું વધારે છે. ઈસુ ગુસ્સે થયા ત્યારે શું થયું?

ઈસુ ફરીથી સભાસ્થાનમાં ગયો. ત્યાં એક માણસ હતો, જેનો હાથ સૂક્યો હતો. અને તેઓએ તેઓને જોયું કે, શું તે તેને વિશ્રામવારના દિવસે સાજા કરશે કે કેમ; જેથી તેઓ તેના પર આરોપ લગાવે. અને તે માણસ જેનો હાથ સૂક્યો હતો તેને કહ્યું, “આગળ .ભા થા.” ઈસુએ તેઓને કહ્યું, “વિશ્રામવારના દિવસે સારું કરવું કે ન્યાય કરવું યોગ્ય છે?” જીવ બચાવવા, કે મારવા? પરંતુ તેઓએ તેઓની શાંતિ જાળવી રાખી. જ્યારે ઈસુએ તેમની આજુબાજુ ક્રોધથી જોયું, તેઓના હૃદયની કઠિનતા માટે ઉદાસ થયા, ત્યારે તેણે તે માણસને કહ્યું, “તમારો હાથ આગળ લંબાવો.” અને તેણે તેનો હાથ લંબાવ્યો અને તેનો હાથ બીજાની જેમ પૂરો થયો. અને ફરોશીઓ બહાર નીકળ્યા, અને તરત જ તેની સામે હેરોદિયનોની સલાહ લીધી, જેથી તેઓ તેનો નાશ કેવી રીતે કરી શકે. (માર્ક ૩: ૧-૬).

ઈસુએ ફરોશીઓ સાથે આ મુકાબલો કર્યો હતો. તેમના કાયદાકીય પ્રતિબંધો સેબથના દિવસે ઉપચાર પર પ્રતિબંધ મૂકતા હતા. ઈસુએ, તેમના હૃદય વાંચીને, \ "તેમના પર ક્રોધથી આજુબાજુ જોયું.\ " ઈસુને કેવો ગુસ્સો હતો? આ પ્રકારનું જે વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે, “તેમના હૃદયની કઠિનતા માટે શોક થવું.” સૂકા હાથવાળા માણસ માટે. બાઇબલમાં આપણે ભગવાનના ક્રોધ અને ક્રોધ વિશે વધુ શું શોધી શકીએ?

કેમ કે દેવનો ક્રોધ માણસની બધી અધર્મ અને અધર્મ સામે સ્વર્ગમાંથી બહાર આવ્યો છે, જે સત્યને અન્યાયમાં રાખે છે. (રોમ.૧:૧૮)

ભગવાનનો ક્રોધ કેવી રીતે પ્રગટ થાય છે?

તેથી જ દેવે પણ તેઓને તેમના હૃદયની વાસના દ્વારા અશુદ્ધતાનો ભોગ આપ્યો. (રોમ.૧:૨૪,)

આ કારણથી દેવે તેઓને અધમ સ્નેહમાં છોડી દીધા. (રોમ. ૧:૨૬,)

અને તેઓ પણ દેવે ને તેમનામાં જાળવવાનું પસંદ ન કરતા , ઈશ્વરે તેઓને ઠપકો આપી દીધો. (રોમ. 1 28)

ભગવાનનો ક્રોધ અહીં વ્યાખ્યાયિત થયેલ છે કે ભગવાન તેમને છોડી દે છે અથવા તેમને આપી દે છે બીજા શબ્દોમાં, ભગવાન લોકોને સ્વતંત્રતા આપી રહ્યા છે - પોતાની જાતથી જુદા પડે. બદલો લેનારા-વિનાશનો ક્રોધ બરાબર નથી, આપણે હંમેશાં ભગવાનના ખાતામાં જમા કરીએ છીએ. ચાલો આપણે કેટલાક જુના કરાર ના માર્ગો જોઈએ.

અને લોકો આખો દિવસ અને આખી રાત અને તે પછીના દિવસે રહ્યા, અને તેઓએ જે ભેગા કર્યા - જેણે ઓછામાં ઓછા દસ હોમર્સ ભેગા કર્યા અને તેઓએ તેઓને આખા દેશમાં આખા દેશમાં ફેલાવ્યા. . શિબિર. જ્યારે માંસ હજી દાંત વચ્ચે હતું, જ્યારે તે ચાવ્યો હતો તે પહેલાં, લોકો પર યહોવાનો ક્રોધ 50% સળગાવ્યો હતો, અને યહોવાએ લોકોને ખૂબ જ મોટો ઉપદ્રવ આપ્યો. (ગણના ૧૧:૩૨-૩૩)

અમે અહીં ભગવાનને લોકોને ક્રોધમાં આપેલા ક્વેઈલ્સના ખાતામાં પાછા ફરો. ત્યાં એક કુદરતી પરિણામ આવ્યું - લોકોની ખાઉધરાપણું, \ "યહોવાએ લોકોને ખૂબ જ મોટી ઉપદ્રવથી હરાવ્યા.\ "

એ નોંધવું યોગ્ય છે કે ટન તાજા ક્વેઈલ માંસ લાંબા સમય સુધી ચાલતા ન હતા - જે ઇઝરાઇલના લોકો જ્યાં રણમાં હતા ત્યાં રણમાં હતા. માંસ ઝડપથી બગાડશે તે માનવ વપરાશ માટે અયોગ્ય બનાવે છે. આ તથ્યને ધ્યાનમાં લેતા, કયા પ્રકારનો ઉપદ્રવ likely સંભવત? પરિણમ્યો હોત? યોગ્ય સૂક્ષ્મજીવાણુ અને યોગ્ય પરિસ્થિતિઓને જોતાં, ખોરાકમાં ઝેર એક જીવલેણ દુખ છે "અને તેણે that તે સ્થાનનું નામ કિબ્રોથહટાવહ [વાસનાની કબરો] રાખ્યું - કારણ કે ત્યાં તેઓએ લોકોને લાલસા આપનારા લોકોને દફનાવ્યા" (કલમ. ૩૪). શું હતું "ભગવાનનો ક્રોધ"? શું તે વ્યાજબી રીતે અનુસરતું નથી કે ઈશ્વરનો ક્રોધ કારણ અને અસરમાં તેનું નિર્દેશન હતું?

તે દિવસે મારો ક્રોધ તેમના પર ભરાશે, અને હું તેઓનો ત્યાગ કરીશ, અને મારો ચહેરો તેમનાથી છુપાવીશ, અને તેઓ ઉઠાવી લેવામાં આવશે, અને ઘણી બધી મુશ્કેલીઓ અને મુશ્કેલીઓ તેઓને આવશે. જેથી તેઓ કહેશે કે તે દિવસે, શું આ દુષ્ટતાઓ આપણી ઉપર આવી નથી કારણ કે આપણો ભગવાન આપણી વચ્ચે નથી? અને તે દિવસે તેઓએ કરેલી બધી દુષ્ટતાઓ માટે હું તે દિવસે મારો ચહેરો છુપાવીશ, કારણ કે તેઓ અન્ય દેવો તરફ વળ્યા છે. (પૂર્ણનીયમ. ૩૧:૧૭-૧૮)

જ્યારે ભગવાન તેનો ચહેરો છુપાવે છે ત્યારે તેનો અર્થ શું છે? \ "શું આ દુષ્ટતાઓ આપણા પર આવી નથી, કેમ કે આપણો ભગવાન આપણી વચ્ચે નથી?\ " આ ફરીથી એવી ભાષા છે જે ભગવાનના નિબંધનું વર્ણન કરે છે. ભગવાન કેમ કહ્યું કે તે પોતાનો ચહેરો છુપાવશે? "બધી દુષ્ટતાઓ માટે જે તેઓ તેઓ બીજા દેવતાઓ તરફ વળ્યા છે કે, કામ કર્યું હશે. \ " અને પરિણામ શું આવશે? \ "તેઓ ખાઈ જશે, અને evil ઘણી દુષ્ટતા અને મુશ્કેલીઓ તેઓને આવશે.\ " જ્યારે લોકો બીજા દેવતાઓ તરફ વળ્યા, ત્યારે તેઓ સાચા ઈશ્વરથી દૂર થઈ ગયા, અને તેઓ તેમને અનિવાર્ય પરિણામોથી બચાવવામાં અસમર્થ રહ્યા.

ઇસ્રાએલના લોકોએ યહોવાની દ્રષ્ટિએ ખરાબ કામ કર્યું અને બાલીમની સેવા કરી અને તેઓએ તેમના પિતૃઓના દેવ યહોવાને ત્યાગ કર્યો, જેણે તેમને ઇજિપ્તની દેશમાંથી બહાર લાવ્યો, અને બીજા દેવતાઓને અનુસર્યા. તેઓની આસપાસના લોકોના દેવોએ તેઓની આગળ નમન કર્યું, અને યહોવાને ગુસ્સો આપ્યો. . અને તેઓએ યહોવાને ત્યજી અને બઆલ અને અશ્તોરોથની સેવા કરી. અને ઇસ્રાએલીઓ પર યહોવાનો ગુસ્સો ભરાયો, અને તેણે તેઓને બગાડનારના હાથમાં આપી દીધા, અને તેણે તેઓને તેઓની આસપાસના દુશ્મનોના હાથમાં વેચી દીધા, જેથી તેઓ કાંઈ કરી શક્યા નહીં. (ન્યાયાધીશ. ૨:૧૧-૧૪).

આ માર્ગ લોકોની સતત ધર્મત્યાગ - ભગવાન તરફથી વર્ણવે છે. અહીં ભગવાનએ તેમને \ "બગાડનારાઓ\ " ના હાથમાં આપી દીધા અને \ "તેઓને તેમના દુશ્મનોના હાથમાં વેચી દીધા.\ " આ એ ફરીથી કટોકટીનો નિષ્ક્રિય પ્રતિસાદ છે. તેમની ધર્મત્યાગને લીધે, ભગવાન ઇઝરાઇલના દુશ્મનોને તેમની ધરતી પર આક્રમણ કરતા અટકાવવામાં અસમર્થ હતા.

કેમ કે યહોવા ઇસ્રાએલીઓને પાણીમાં કોરા હલાવશે તે રીતે હરાવી દેશે, અને ઇસ્રાએલીઓને આ સારી ભૂમિ, જે તેણે તેમના પૂર્વજોને આપી હતી, તેમાંથી કાઢી નાખશે, અને તેઓને નદીની બહાર

પથરાવી નાખશે, કારણ કે યહોવાને ગુસ્સે કરવા માટે તેઓએ તેમના પોશાક બનાવ્યાં છે. અને તેણે યરોબઆમના પાપોને કારણે, જેણે પાપ કર્યું હતું, અને જેણે ઇસાએલીઓને પાપ કરાવ્યું હતું, તે ઇસાએલને છોડી દેશે. (૧રાજા ૧૪:૧૫-૧૬).

અહીં ભગવાનનો ક્રોધ (અને ફટકો મારવાનો) ધર્મનિષ્ઠ ઇઝરાઇલ આપી રહ્યો છે.

કેમ કે તેઓએ તેમને તેમની ઉચી જગ્યાઓથી ક્રોધિત કરવા માટે ઉશ્કેર્યાં હતા, અને તેમની કોતરણી મૂર્તિઓથી તેને ઈર્ષ્યા તરફ લાવ્યો. જ્યારે ઈશ્વરે આ સાંભળ્યું, ત્યારે તે ક્રોધિત હતો, અને ઇસાએલીઓને ખૂબ જ ધિક્કારતો હતો, તેથી તેણે શિલોહનો તંબૂ છોડી દીધો, જે તેણે માણસોની વચ્ચે રાખ્યો હતો; અને તેની શક્તિને બંદી બનાવી, અને તેનો મહિમા - દુશ્મનના હાથમાં આપ્યો. તેણે તેના લોકોને તલવાર આપી; અને તેની વારસો સાથે ક્રોધિત હતો. (ગી.શા.૭૮ ૫૮-૬૨).

અહીં ક્રોધની વ્યાખ્યામાં ત્યાગ કરવો, કેદમાંથી પહોંચાડવો, અને આપવાનો સમાવેશ થાય છે.

આથી યહોવાએ તેના લોકો પ્રત્યેનો ક્રોધ ભડકાવ્યો, તેથી તેણે પોતાનો વારસો ધિક્કાર્યો. અને તેણે તેઓને બીજા દેશોના હાથમાં આપ્યો; અને જેઓ તેમને ધિક્કારતા હતા તેઓએ તેમના પર શાસન કર્યું. (ગી. શા. ૧૦૬ ૪૦-૪૧).

ભગવાનના ક્રોધનું વર્ણન અહીં 'વિદેશી લોકોના હાથમાં' આપવાનું છે.

થોડી ક્રોધમાં મેં તમારો યહેરો એક ક્ષણ માટે છુપાવી દીધો; પણ અનંત દયાથી હું તને દયા કરીશ, \ "તારું તારણહાર યહોવા કહે છે. (યશાયા. ૫૪:૮)

આ પેસેજમાં, \ "થોડો ક્રોધ \ " એ વ્યાખ્યાયિત કરવામાં આવ્યો છે કે ભગવાન પોતાનો \ "યહેરો \ " એક ક્ષણ માટે છુપાવે છે, \ "પરંતુ ભગવાનની દયા અને આપણી પ્રત્યેની દયા - કાયમ છે.

હું તમને તમારા નિકાલથી દૂર કરીશ, જેમ કે મેં તમારા બધા ભાઈઓને, એફેરાઇમના આખું કુટુંબ કાંડ્યું છે. શું તેઓ મને ગુસ્સે કરે છે? યહોવા કહે છે કે શું તેઓ તેમના પોતાના યહેરાની મૂંઝવણમાં ભડકાવતા નથી? તેથી ભગવાન યહોવા કહે છે; જુઓ, મારો ક્રોધ અને ક્રોધ આ સ્થાન પર, માણસ, પશુ અને ખેતરના ઝાડ અને જમીનના ફળ પર રેડશે. અને તે બાળી નાખશે, અને કાબૂમાં લેવામાં આવશે નહીં. (યર્મિયા ૭:૧૫, ૧૯-૨૦).

ભગવાન પૂછે છે, “શું તેઓ મને ગુસ્સે કરે છે? ... શું તેઓ પોતાના ચહેરાની મૂંઝવણમાં પોતાને ઉશ્કેરતા નથી?” ભગવાનની સજા તરીકે નહીં પરંતુ લોકોની મુશ્કેલીઓ તેમની મૂર્તિપૂજાના પરિણામ રૂપે લાવવામાં આવી હતી.

યરૂશાલેમ, તારા વાળ કાપી નાંખો અને તેને ફેંકી દો, અને ઉંચા સ્થાનો પર વિલાપ કરો; કેમ કે યહોવાએ તેના ક્રોધની પેઢીને નકારી અને ત્યજી દીધી છે. (યર્મિયા. ૭: ૨૯)

બાઇબલના ઘણાં ફકરાઓ છે જે સમાન શબ્દોનો ઉપયોગ કરે છે, પરંતુ આપણે જે જોયું છે તે એક આકર્ષક કેસ કરવો જોઈએ કે જેનો ભગવાનનો ક્રોધ ક્યારેય સજા નથી - તેની પાસેથી. ભગવાન અમને સ્વીકારવા અથવા તેને નકારવાની સ્વતંત્રતા આપે છે. ભગવાનનો ક્રોધ એ આપણી ખોટી પસંદગીઓના કુદરતી પરિણામો છે, જ્યારે તે આપણને પોતાની રીતે આવવા દેવાની ફરજ પાડે છે. ભગવાનની ભૂમિકા હંમેશાં નિષ્ક્રિય તરીકે ઓળખાતી હોય છે જેનો ત્યાગ કરવો, તેનો ચહેરો છુપાવવો, આપવું, છોડી દેવું, વિતરણ કરવું અને સમાન પરિભાષા છે.

મૂસા સમક્ષની તેમની ઘોષણામાં, ભગવાન ક્રોધ અથવા ગુસ્સોને તેમના પાત્રના લક્ષણો તરીકે સૂચિબદ્ધ કર્યા ન હતા \“અને ભગવાન તેમની સમક્ષ પસાર થયા, અને જાહેર કર્યું,\” યહોવા, ભગવાન યહોવા, દયાળુ અને કૃપાળુ, ધૈર્યશીલ, અને દેવતામાં વિપુલ પ્રમાણમાં અને સત્ય, હજારો લોકો પર દયા રાખવી, અન્યાય અને અપરાધ અને પાપને ક્ષમા આપવી.” નિર્ગમન ૩૪:-૬-૭).

લોકોએ દેવ અને મૂસા વિરુદ્ધ કહ્યું, “તમે અમને ઇજિપ્તની બહાર રણમાં મરણ માટે કેમ લાવ્યા? કેમ કે ત્યાં રોટલી નથી, પાણી પણ નથી; અને આપણો આત્મા આ હળવા રોટલીથી ઘૂણા કરે છે. અને યહોવાએ લોકોમાં સળગતા સર્પ મોકલ્યા, અને લોકોને લોકોને ડંખ માર્યા; અને ઈસ્રાએલના ઘણા લોકો મૃત્યુ પામ્યા. (Num. 21 5-6)

આ પેસેજ અમને જણાવે છે કે તેમની ફરિયાદના જવાબમાં “યહોવાએ લોકોમાં જ્વલંત સર્પો મોકલ્યા હતા.” આપણે અત્યાર સુધી far શાસ્ત્રોક્ત પુરાવાઓ પર ધ્યાન આપ્યું છે, જ્યારે તે સર્પોને ‘મોકલ્યો’ ત્યારે ભગવાનનું ક્રિયા શું હશે? બાઇબલના અન્ય ફકરાઓ સાથે સુસંગતતામાં, ભગવાનને લોકોના બળવાખોર કૃતજ્ઞતા દ્વારા તેમને આપવા માટે ફરજ પાડવામાં આવ્યા હતા - તેમના વતી તેમના રક્ષણાત્મક હસ્તક્ષેપથી સ્વતંત્રતા.

પ્રથમ સ્થાને ત્યાં જ્વલંત સર્પ કેવી રીતે આવ્યા? “[ભગવાન તમારા દેવ] જેણે તમને તે મહાન અને ભયંકર રણમાં દોરી, જ્યાં સળગતા સર્પ, વીંછી અને દુષ્કાળ હતા, જ્યાં પાણી ન હતું; કોણે તમને ચળકતા ખડકમાંથી પાણી બહાર કાઢ્યું” (પુન. ૮:૧૫.)

ત્યાં સળગતા સર્પ ઘણા બધા હતા, કારણ કે ભગવાન જોખમી રીતે ઈઝરાએલીઓને તે કઠોર રણ વાતાવરણમાંથી બચાવ્યા હતા. ભગવાનને અગ્નિથી ભરેલા સર્પ મોકલવાનો આ હિસાબ ફક્ત ત્યારે જ સમસ્યારૂપ બનશે જો ભગવાનને બદલે ભૂખ્યા ધુવીય રીંછ મોકલ્યા હોત.

બાઇબલમાં ઈશ્વરના મોકલેલા ઘણા અહેવાલો છે આક્રમણ કરનાર સૈન્ય અથવા લોકો સામે કોઈ આફત. આ સમજણથી, આપણે વ્યાજબી રીતે આ તારણ કાઢી શકીએ કે દરેક શાસ્ત્રીય હિસાબમાં જ્યાં ભગવાનએ કંઈક નુકસાનકારક મોકલ્યું છે, તેનો અર્થ છે કે - ભગવાન કારણ અને અસરની ઘટનાઓનો ચાલાકી કર્યા વિના તેને બનતા અટકાવવામાં અસમર્થ હતા. મનુષ્યની બાબતો પર નિયંત્રણ રાખવું તે ભગવાનનો હેતુ નથી, અથવા તેના સ્વભાવમાં નથી.

પછી યહોવા તેની દેશ માટે ઈર્ષા કરશે, અને તેના લોકો પર દયા કરશે. હા, યહોવા જવાબ આપશે અને તેના લોકોને કહેશે, જુઓ, હું તમને મકાઈ, દ્રાક્ષારસ અને તેલ મોકલું છું, અને તેનાથી તમે સંતુષ્ટ થઈ શકશો અને હવે હું તમને રાષ્ટ્રમાં બદનામ નહીં કરીશ. (યોએલ ૨:૧૮-૧૯)

તેથી તે દેવદૂત કે જેણે મારી સાથે વાત કરી હતી, તેણે મને કહ્યું, 'તું રડ', તે સર્વનો દેવ યહોવા કહે છે; હું ઈર્ષ્યા કરું છું - યરૂશાલેમ અને સિયોન માટે, ખૂબ ઈર્ષ્યાથી. (જખાર્યા ૧૪:૧-૧૪).

હું તમને ઈશ્વરી ઈર્ષ્યાથી ઈર્ષ્યા કરું છું, કારણ કે મેં તમને એક પતિ સમક્ષ વચન આપ્યું છે, જેથી હું તમને ખ્રિસ્તમાં પવિત્ર કુમારિકા તરીકે રજૂ કરી શકું. પરંતુ મને ડર છે કે કદાચ કોઈ પણ રીતે, જેમ કે સર્પે ઇવને તેની કુશળતા દ્વારા ફસાવ્યો, તેથી ખ્રિસ્તમાં જે સરળતા છે તેનાથી તમારા મનમાં દૂષિત થવું જોઈએ. (2 કોરી. ૧૧:૨-૩).

ભગવાનની ઈર્ષ્યા સંપૂર્ણ નિઃસ્વાર્થ છે. ભગવાન બીજાઓ માટે ઈર્ષ્યા કરે છે, પોતાના માટે ક્યારેય નહીં.

અને ફરીથી ઇસ્રાએલીઓ ઉપર યહોવાનો ક્રોધ ભરાયો, અને તેણે દાઉદને તેઓની વિરુદ્ધ કહેવા માંડવ્યું, “જાઓ, ઇસ્રાએલી અને યહૂદાની સંખ્યા ગણો.” કેમ કે રાજાએ તેની સાથે રહેલા સૈન્યના કમાન્ડર યોઆબને કહ્યું, “દાનીથી માંડીને બેરશેબા સુધીના ઇસ્રાએલીના બધા કુળમાં જાઓ અને લોકોની ગણતરી કરો, જેથી હું જાણી શકું. લોકોની સંખ્યા. યોઆબે રાજાને કહ્યું, \”હવે તમારો ભગવાન ભગવાન

લોકોમાં એક સો ગણો ઉમેરો કરશે, અને મારા સ્વામી, રાજાની નજરો તે જોશે, પરંતુ મારા ભગવાનને કેમ જુએ છે?\" રાજા - આ વસ્તુ માં આનંદ? તેમ છતાં, રાજાની વાત જોઆબ સામે અને યજમાનના કપ્તાનીઓ સામે પ્રચલિત હતી. પછી યોઆબ અને સૈન્યના સેનાપતિ ઈસ્રાએલી લોકોની ગણતરી કરવા માટે રાજાની ઉપસ્થિતિમાંથી નીકળી ગયા. (૨શમુએલ ૨૪:૧-૪).

જ્યારે દાઉદે ઇઝરાઇલને નંબર આપ્યો ત્યારે તે ઇઝરાયલને સુરક્ષિત રાખવા માટે માનવ સંખ્યા અને સૈન્યની નજર જોઈને ભગવાન પર અવિશ્વાસ અને અવિશ્વાસ દર્શાવી રહ્યો હતો. આનાથી ભગવાનનું them તેમના પરના અર્હિસક રક્ષણને અસરકારક રીતે બાકાત રાખવામાં આવ્યું, જેનાથી તેઓ તેમના શત્રુઓ અને અન્ય ધમકીઓ માટે સંવેદનશીલ બન્યા. યુદ્ધથી કડક યોઆબે પણ જોયું - ઇઝરાઇલની ગણતરી કરવાની રાજાની વિનંતીમાં જોખમ છે અને તેને તેના વિશે પૂછપરછ કરે છે.

ભગવાન “દાઉદને તેમની વિરુદ્ધ ખસેડ્યા.” શું કોઈ સમસ્યા હોઈ શકે છે - આ વિધાનને વાંચતાની સાથે જ સમજવું? શું ઇઝરાઇલની ગણતરી કરવા ભગવાન દાઉદના કાનમાં ફફડાટ ફેલાવે છે જેથી તેમની સામે ફેરવવાનું એક સાટું બહાનું હશે? ચાલો આપણે આ શ્લોકને God આપણે ભગવાનની ક્રિયાઓ વિશે અત્યાર સુધી જે શીખ્યા છે તેના પ્રકાશમાં જોઈએ.

ભગવાન વિનાશમાં સક્રિય ભૂમિકા લેતા નથી, અને તે દુષ્ટતાને ઉત્તેજિત કરતું નથી, પરંતુ ત્યાં કોઈ છે જે કરે છે. શું શક્ય છે કે, આ ઘટનામાં, ઈશ્વરે ઈસ્રાએલને આવું કરતા અટકાવીને ઈશ્વરે “નંબર” વધાર્યા? અને શું તે સૂચવે છે કે તે ડેવિડના કાનમાં ભગવાન નથી બોલી રહ્યો, પણ શેતાન છે? આપણે કેવી રીતે જાણી શકીએ? આપણે આ જ ઘટના વિશે વાંચી શકીએ છીએ - ૧ કાળવૃત્તાંતના પુસ્તકમાં “અને ઈસ્રાએલ સામે શેતાન Israelભો થયો, અને દાઉદને ઈસ્રાએલીઓની ગણતરી માટે ઉશ્કેર્યો” (1 કાળ. ૨૧:૧).

આપણે વિચારી શકીએ કે બાઇબલ શા માટે હમણાં જ બહાર આવતું નથી - અને તેના પૃષ્ઠોની અંદરની દરેક એન્કાઉન્ટરમાં જે બન્યું હતું તે બરાબર કહે છે; શું તે બાઇબલ અભ્યાસને વધુ સરળ બનાવશે નહીં? હા, તે હશે. તેમ છતાં, ભગવાન અને માનવજાત વચ્ચેની વાતચીતની સમસ્યા ભગવાનની સમજણના અભાવને લીધે નથી, પરંતુ આપણા માટે છે. ભગવાન, તેમની ડહાપણ મુજબ, અમને તેના વિષેની સત્યને સ્વીકારી અથવા નકારવાની પસંદગી આપે છે. બાઇબલ આ મહત્વપૂર્ણ સિદ્ધાંતને ધ્યાનમાં રાખીને લખ્યું હતું. જ્યારે આપણને ભગવાન વિશેનું સાચું બચાવ સમજવાની તક મળે છે અને આપણે તેને નકારી કરીએ છીએ, ત્યારે વધુ પ્રકાશ આપણને તેનાથી આગળ વધારશે. Reason બાઇબલની સપાટીની અસ્પષ્ટતા આ કારણોસર અર્થઘટનનો વિરોધ કરવાની મંજૂરી આપે છે. ભગવાનની ચારિત્ર્યમાં નથી - અમને ખાતરી આપવી, આપણી ઇચ્છા વિરુદ્ધ, તેનામાં વિશ્વાસ કરવો અને તેના અપવાદરૂપ પ્રેમ. તે જ સમયે, બાઇબલ તેમના માટે પુષ્કળ પુરાવા પૂરા પાડે છે, જેઓ આપણા સૌમ્ય લોકોની શોધ કરે છે, તેમને ભગવાન શોધી શકે.

તમે મને શોધશો,ને તમે તમારા ખરા હૃદયથી મને ઢુંઢશો ત્યારે હું તમને મળીશ.

- વિર્મેયાહ ૨૯:૧૩

૧૪

દેવ કેવી રીતે યુદ્ધ કરે છે

ભગવાન સત્ય, પ્રેમ, દયા અને ક્ષમા સાથે અનિષ્ટ સામે યુદ્ધ કરે છે.

જે પાપ કરે છે તે શેતાનનો છે; શરૂઆતથી જ શેતાન માટે પાપ છે. આ હેતુ માટે ઈશ્વરનો પુત્ર પ્રગટ થયો, જેથી તે શેતાનના કાર્યોનો નાશ કરે. (૧યોહાન ૩:૮).

તેના વિદ્રોહની શરૂઆતથી જ શેતાનનું કાર્ય - ભગવાન પર આક્ષેપ કરવા અને ખોટી રજૂઆત કરવાનું છે. ઈશ્વરના દીકરા ઈસુએ God ભગવાન પરના તેમના આક્ષેપો જૂઠા હતા તે બતાવીને શેતાનના કાર્યનો નાશ કર્યો.

તમે મારી વાણી કેમ સમજી શકતા નથી? તમે મારા શબ્દને સાંભળી શકતા નથી. તમે તમારા પિતા શેતાનના છો, અને તમારા પિતાની વાસના તમે કરશો. તે શરૂઆતથી જ ખૂની હતો, અને સત્યમાં ન રહ્યો, કેમ કે તેનામાં સત્ય નથી. જ્યારે તે જુદું બોલે છે, ત્યારે તે પોતાનો જ બોલે છે કારણ કે તે જૂઠો છે, અને તેનો પિતા છે. (યોહાન ૮:૪૩-૪૪) .

ઈસુએ ખાતરી આપી છે કે શેતાનનું પ્રાથમિક હથિયાર તેનો ઉપયોગ ખોટા છે. તે ભગવાન માટે જૂઠું બોલવું અશક્ય છે (હેબ. ૬:૧૮; તે શેતાનના ખોટાને સત્ય સાથે જોડે છે).

દેવનો આખો બખ્તર પહેરો, જેથી તમે શેતાનની વાતો સામે ભા રહી શકો. કેમ કે આપણે માંસ અને લોહી સામે નહીં, પરંતુ રજવાડાઓ સામે, શક્તિઓ સામે, અંધકારના શાસકોની વિરુદ્ધ કુસ્તી કરીએ છીએ. આ દુનિયા, ઉચ્ચ સ્થળોએ આધ્યાત્મિક દુષ્ટતા સામે. તેથી દેવનું આખું કવચ તમારી પાસે લઈ જાઓ, કે તમે દુષ્ટ દિવસમાં સહન કરી શકો છો, અને બધું કર્યું છે, ઉભા રહેવા માટે. તેથી ઊભા રહો, તમારી લંગોસત્યથી ઘેરાઈ ને સદાચારની સ્તનપ્લેટ પર રાખો; અને શાંતિની સુવાર્તા તૈયાર કરવા સાથે તમારા પગ શોડ; સૌથી મોટી વાત એ છે કે શ્રદ્ધાની ઢાલ લેવી, જેની સાથે તમે દુષ્ટલોકોના બધા જ્વલંત ડાર્ટ્સને છીપાવવા માટે સક્ષમ હશો. અને મુક્તિનું હેલ્મેટ લો, અને આત્માની તલવાર લો, જે ઈશ્વરનો શબ્દ છે

.(એફિસીઃ૧૧-૧૭)

ઈસુએ ઈશ્વરના બખ્તરનો ઉપયોગ આપણા માટે દર્શાવ્યો: ઈશ્વર વિશેના સત્યના સારા સમાચાર ("તમારી લંગો સત્યસાથે ની રગદોળ"), તેમની કરારાત્મક વફાદારીની પૂર્તિ ("ન્યાયીતાની સ્તનપ્લેટ"), આપણા સ્વર્ગીય પિતાને સમાધાનનો સંદેશ ("શાંતિની સુવાર્તા"), ઈશ્વરની વિશ્વસનીયતાની ખાતરી ("શ્રદ્ધાનું કવચ"), અને શેતાન અને તેના જૂઠાણા ("મુક્તિના હેલ્મેટ") સાથે નાતો મુક્ત કરનારાઓને શાશ્વત જીવનનું વચન. ઈસુએ જે શસ્ત્રનો ઉપયોગ કર્યો હતો તે જ શસ્ત્ર લેવા માટે આપણને પ્રોત્સાહિત કરવામાં આવે છે - ઈશ્વરનો શબ્દ ("આત્માની તલવાર").

ખૂબ જ પ્રિય, તમારી જાતનો બદલો લો, પરંતુ ક્રોધને આડે મૂકો: કારણ કે તે લખવામાં આવ્યું છે, વેર માટું છે; પ્રભુ, હું બદલો આપીશ. તેથી જો દુશ્મનની ભૂખ પાતળી હોય તો તેને ખવડાવો; જો તે તરસતો હોય તો તેને પીવો: કારણ કે આમ કરવાથી તમે તેના માથા પર આગના ઢગલા બંધ કરી દો. અનિષ્ટથી દૂર ન થવું, પરંતુ સારાથી અનિષ્ટને દૂર કરવું. (રોમ. ૧૨:૧૯-૨૧)

ઈશ્વરનો બદલો શું છે? તે અનિષ્ટને સારાથી દૂર કરે છે, અને તે તેના બાળકોને પણ આવું કરવા આમંત્રણ આપે છે. અમારી સારવાર બદલો લેવાને બદલે દયાળુ દુશ્મનોની તુલના તેમના માથા પર "આગના કોલસા" ઢગલા સાથે કરવામાં આવે છે. દુશ્મન સામે બદલો લેવો એ દુષ્ટતાથી દૂર થવું છે. જો કે, અનિષ્ટને અસરકારક રીતે દૂર કરવાનો એક માર્ગ છે - "સારા સાથે." યુદ્ધ કરવાની આ ઈશ્વરની રીત છે.

પછી ઈસુએ કહ્યું, પિતાજી, તેમને માફ કરો. કારણ કે તેઓ શું કરે છે તે જાણતા નથી. (લુક ૨૩:૩૪).

ઈસુના આ શબ્દો આપણા ફાયદા માટે છે. પિતાને માફ કરવા માટે કોઈ સમજાવટની જરૂર નથી. સમસ્યા ઈશ્વરની નથી, પણ આપણી સાથે છે. આપણે વિચારીએ છીએ કે ઈશ્વર આપણા જેવો છે. ઈસુએ જ્યારે આ શબ્દો કહ્યા ત્યારે કહ્યું, "પિતાજી, તેમને માફ કરો; કારણ કે તેઓ જાણતા નથી કે તેઓ શું કરે છે, તે માત્ર ક્રોસ પર લટકાવનારલોકો વતી જ બોલતો ન હતો; તે અમારા વતી પણ બોલી રહ્યો હતો. ઈશ્વર ઇચ્છે છે કે આપણે જાણીએ કે તે આપણી મુશ્કેલીને સમજે છે (આપણે શું કરી રહ્યા છીએ તે આપણે જાણતા નથી); તે હજી પણ અમને બિનશરતી પ્રેમ કરે છે અને અમને બચાવવા માટે અથાગ મહેનત કરી રહ્યો છે.

પણ પવિત્ર આત્માનું ફળ પ્રેમ, આનંદ, શાંતિ, સહન શીલતા, માયાળુ પણ, ભલાઈ, વિશ્વાશુપણું, નમ્રતા તથા સંયમ છે ; એવાની વિરુદ્ધ કોઈ નિયમ નથી. - ગલાતી ૫:૨૨-૨૩

સદોમ અને ગોમોરાહ

સદોમ અને ગોમોરાહનો વિનાશ એક દુષ્ટ લોકો પર મૃત્યુ અને વિનાશનો વરસાદ કરતા ગુસ્સે ભરાયેલા ભગવાનનું ઉત્તમ ઉદાહરણ માનવામાં આવે છે. જો આપણે બાઇબલમાં જે રીતે વર્ણન કરીએ છીએ તે જ રીતે, જે થાય છે તે નીચે મુજબ છે: બંને શહેરો સમૃદ્ધ કૃષિ અને વેપાર ક્ષેત્રમાં સ્થિત છે, અને રહેવાસીઓ માટે જીવન પ્રમાણમાં સરળ બની જાય છે. લોકો પાસે નવરાશનો સમય સારો છે અને અધર્મી પ્રવૃત્તિઓ સામાન્ય બની જાય છે. ઈશ્વર સ્વર્ગમાંથી નીચું જુએ છે અને તેમની દુષ્ટતાની હદથી ગુસ્સે થાય છે તે થોડા સમય માટે કોઈ પણ પગલાં લેવાનું ટાળે છે, પરંતુ ભ્રષ્ટતા આખરે એટલી ખરાબ થઈ જાય છે કે ઈશ્વરની ધીરજ સમાપ્ત થઈ જાય છે. તે ન્યાયી લોટ અને તેના પરિવારને સદોમ છોડવાની ચેતવણી મોકલે છે. પછી, ક્રોધના અદભૂત પ્રદર્શનમાં, ભગવાન આકાશમાંથી આગ અને ગંધકનો વરસાદ કરે છે. પુરુષો, સ્ત્રીઓ અને બાળકો એક ભયાનક મૃત્યુને મળે છે. સદોમ અને ગોમોરાહનો નાશ થાય છે અને ઈશ્વરનો બદલો સંતોષે છે.

હવે, આપણે આ જ ઘટના પર વધુ એક નજર નાખીએ કે ઈશ્વર વિનાશમાં સક્રિય ભૂમિકા લેતા નથી. બંને શહેરોને તેમની સમૃદ્ધિ અને આનંદનો આનંદ માણતા સ્વ-સેવાકરતા રહેવાસીઓ સાથે ચિત્રિત કરો: "જુઓ, આ તારી બહેન સોડોમની અનિષ્ટતા હતી, ગૌરવ, રોટલીની ફૂલનેસ, અને નિષ્ઠિયતાની વિપુલતા તેનામાં અને તેની પુત્રીઓમાં હતી, ન તો તેણે ગરીબો અને જરૂરિયાતમંદોનો હાથ મજબૂત કર્યો" (એઝેક. ૧૬:૪૯). લોકો અજાણ છે કે તેમના શહેરોની નીચે (જે ભૂસ્તરીય રીતે અસ્થિર વિસ્તારમાં બનાવવામાં આવ્યા છે) વિસ્ફોટક દળો નિર્માણ કરી રહ્યા છે (જુઓ ઉત્પત્તિ ૧૪:૧૦). તેઓ એ વાતથી પણ અજાણ છે કે અદૃશ્ય ઈશ્વર, જેને તેઓ નકારી રહ્યા છે, તે પણ એ જ ભગવાન છે જેમણે, આ સમય સુધી, તેમને આપત્તિથી બચાવ્યા છે. છેવટે દિવસ આવે છે જ્યારે ભગવાને આવશ્યક છે તેમની સ્વતંત્રતાની ઇચ્છાને તેમનાથી સ્વીકારો. તેમની સ્વતંત્રતાને જાળવવા માટે, તે અનિચ્છાએ તેમને જવા દે છે, અને તેમને કુદરતની શક્તિઓથી તેના નિયંત્રણની બહાર છોડી દે છે. પૃથ્વીની સપાટીની નીચેની તિરાડો હજારો ફૂટ હવામાં પીગળેલા ખડકને ઉપરની તરફ ઓકતી જાય છે અને "સ્વર્ગમાંથી પ્રભુના ગંધક અને આગ" (ઉત્પત્તિ ૧૯:૨૪) પર વરસાદ વરસે છે, જે થોડી જ મિનિટોમાં સદોમ અને ગોમોરાહનો નાશ કરે છે.

બંને શહેરોનો નાશ કરવાની ઈશ્વરની ક્રિયા રહેવાસીઓને સાચી સ્વતંત્રતા આપી રહી હતી - જેમાં આપત્તિજનક પરિણામો સાથે પસંદગી કરવાની સ્વતંત્રતા નો સમાવેશ થાય છે: "હું આ દિવસને તમારી વિરુદ્ધ રેકોર્ડ કરવા માટે સ્વર્ગ અને પૃથ્વીને બોલાવું છું, જે મેં તમારી સમક્ષ જીવન અને મૃત્યુ, આશીર્વાદ અને ગાળો પહેલાં નક્કી કર્યું છે: તેથી જીવન પસંદ કરો, કે તમે અને તમારા બીજા બંને જીવી શકો: તે તમે પ્રભુને પ્રેમ કરો. અને તે તમે તેના અવાજનું પાલન કરો, અને તે તમે તેના પર છોડી દો: કારણ કે તે તમારા જીવન છે, અને તમારા દિવસોની લંબાઈ છે" (પૂર્ણનીયમ ૩૦:૧૯-૨૦).

માંદગી, અકસ્માતો, મૃત્યુ, યુદ્ધો, કુદરતી આપત્તિઓ વગેરે ઘણા કારણોસર થાય છે. ઘણી વાર આપણે સીધા જવાબદાર છીએ, કેટલીક વાર શેતાન જવાબદાર હોય છે, અને કેટલીક વાર કુદરતની પોસ્ટડિલુવિયન શક્તિઓ દોષી હોય છે. ઘણી વાર ફાળો આપતા પરિબળોનું કેટલાક સંયોજન શામેલ હોય છે. કારણ કે આપણે સ્પષ્ટ પણે જોઈ શકતા નથી કે દુઃખનો કોઈ ચોક્કસ દાખલો શા માટે થયો, તેથી આપણે તેના માટે ભગવાનને દોષી ઠેરવવા નું વલણ ધરાવીએ છીએ. શું તે યોગ્ય છે? શું તે વાજબી છે? દોષ ને ખસેડવાની અમારી વૃત્તિ ઘણા લાંબા સમયથી છે. જવાબદારીની આ ચોરી ક્યારે અને ક્યાં શરૂ થઈ? "અને તે માણસે કહ્યું, જે સ્ત્રીને તમે મારી સાથે રહેવા માટે આપી હતી, તેણે મને ઝાડ આપ્યું, અને મેં ખાધું. પ્રભુ ભગવાને સ્ત્રીને કહ્યું, આ તે શું કર્યું છે? અને સ્ત્રીએ કહ્યું, સર્પે મને ભ્રમિત કર્યો, અને મેં ખાધું" (ઉત્પત્તિ ૩:૧૨-૧૩).

હે યહોવા ,તારી કૃપા આકાશ સુધી ફેલાયેલી છે,અને તારું
 વિશ્વાશુપણું વાદળ સુધી છે. તારું ન્યાયપણું મોટા પર્વતોના જેવું
 અચળ છે;તારા ન્યાય કૃત્યો ઘણા ઘનક છે;હે યહોવા તું માણસ
 નું તથા પશુનું રક્ષણ કરે છે. હે દેવ તારી કૃપા કેવી અમૂલ્ય છે!
 અને મનુષ્યો તારી પાંખો ની છાયા નો આશ્રય લે છે. —

ગીતશાસ્ત્ર ૩૬:૫-૭

૧૬

પૂર વિશે શું?

નોહના દિવસના પૂરનું શું? જો ઈશ્વર વિનાશક ન હોય, તો આપણી દુનિયાની સૌથી મોટી પ્રલય લાવવા માટે શું થયું? બાઇબલમાં અને બીજે ક્યાંક આપણને આ વિશાળ વિશ્વવ્યાપી પૂરનું કારણ શું છે તેનો વાજબી ખુલાસો આપવા માટે આપણે કયા પુરાવા શોધી શકીએ?

પ્રભુએ કહ્યું કે, મારી ભાવના હંમેશાં મનુષ્ય સાથે પ્રયત્ન નહીં કરે, કારણ કે તે પણ માંસ છે: તેમ છતાં તેના દિવસો એકસો વસ વર્ષ હશે.(ઉત્પત્તિ ૬:૩) .

ઈશ્વર દેખીતી રીતે એવા સમય તરફ આગળ જોઈ રહ્યો હતો જ્યારે માનવજાત તેનાથી એટલી દૂર હશે કે કુદરતની શક્તિઓ પરની તેની સતત પકડ ઢીલી કરીને તેને જવા દેવાની ફરજ પડશે. અમને આશ્ચર્ય થઈ શકે છે કે આખરે તેને જવા દેવા માટે શું પ્રેરિત કર્યું. શું ઈશ્વરે આવું કરવાનો ગણતરીપૂર્વકનો નિર્ણય કર્યો હતો, અથવા તેમાં બીજું પરિબળ સામેલ હતું?

કલ્પના કરો કે તમારી પાસે એક પડોશી છે જેને ઘણી વ્યક્તિગત સમસ્યાઓ છે. તે આર્થિક રીતે સંઘર્ષ કરે છે, તેને સ્વાસ્થ્યની ઘણી સમસ્યાઓ છે, અને તે ઘરેથી થોડા બ્લોકથી વધુ ચાલવામાં અસમર્થ છે. તેની ઉપર, તેની પાસે કાર નથી, જેના કારણે તેના માટે કામ ચલાવું અને તેની જરૂરિયાતો પૂરી કરવી મુશ્કેલ બને છે.

એક દિવસ, તેની સાથેની વાતચીતમાં, તમે તેના પરિવહનના અભાવ વિશે શીખો છો અને તેને કરિયાણાની દુકાન અને અન્ય સ્થળોએ લઈ જવાની ઓફર કરો છો. પછીના કેટલાક મહિનાઓમાં, તમે તેને તમારી કારમાં ડોક્ટરની એપોઇન્ટમેન્ટ્સ, ફાર્મસી અને સુપરમાર્કેટને સવારી આપો છો. આ વ્યવસ્થા સારી રીતે કામ કરી રહી હોય તેવું લાગે છે, અને તમે તેને મદદ કરવામાં ખુશ છો.

પછી ઉનાળાનો એક ગરમ દિવસ આ જ પડોશી તમારા દરવાજા પર બતાવે છે જે મનની ઉશ્કેરાયેલી ફેમ લાગે છે અને તમને તેને શહેરભરની બેંકમાં લઈ જવા કહે છે. તમે જુઓ કે તે કાગળની થેલી, સ્કી માસ્ક અને મોજામાં લપેટાયેલી હેન્ડગન જેવું લાગે છે. તમે શું કરશો? શું તમે તમારી કારની ચાવીઓ પકડશો અને તમારા મિત્રને તેના ગંતવ્ય અને પાછા ફરવા માટે ખુશખુશાલ દરવાજાની બહાર દોડી જાઓ છો?

આપણા બધાની રેખાઓ છે જે આપણે પાર કરવા તૈયાર નથી. આ રેખાઓ નૈતિક, નૈતિક અને વ્યક્તિગત સીમાના મુદ્દાઓ સાથે સંબંધિત છે. ઈશ્વરપાસે પણ એવી રેખાઓ છે જે તે પાર નહીં કરે - કે નહીં કરી શકે એ માનવું વાજબી નથી?

અને ઈશ્વરે જોયું કે મનુષ્યની દૃષ્ટતા પૃથ્વીમાં મહાન છે, અને તેના હૃદયના વિચારોની દરેક કલ્પના સતત દૃષ્ટ છે. પૃથ્વી પણ ઈશ્વર સમક્ષ ભ્રષ્ટ હતી અને પૃથ્વી હિંસાથી ભરાઈ ગઈ હતી. અને ઈશ્વરે પૃથ્વી તરફ જોયું અને જુઓ, તે ભ્રષ્ટ હતું; કારણ કે બધા માંસે પૃથ્વી પર પોતાનો રસ્તો ભ્રષ્ટ કર્યો હતો. અને ઈશ્વરે નોહને કહ્યું, બધા માંસનો અંત મારી સામે આવ્યો છે; કારણ કે પૃથ્વી તેમના દ્વારા હિંસાથી ભરેલી છે; અને જુઓ, હું તેમને પૃથ્વીથી નષ્ટ કરી દઈશ. (ઉત્પત્તિ ૬:૫, ૧૧-૧૩).

પૂર પહેલાં આપણું વિશ્વ કેવું હતું? ઈશ્વરે નોહને કહ્યું, "પૃથ્વી તેમના દ્વારા હિંસાથી ભરેલી હતી" (કલમ ૧૩, ભાર ઉમેરવામાં આવ્યો). માનવજાતની હિંસાને કારણે પૃથ્વી પોતે જ હિંસાનો સંગ્રહ કરી રહી હતી. અસાધારણ હિંસક દળો ટૂંક સમયમાં આવતા પ્રલયમાં છોડવામાં આવશે. માનવ સમાજ નૈતિક પતનમાં હતો: "અને ઈશ્વરે પૃથ્વી તરફ જોયું, અને જુઓ, તે ભ્રષ્ટ હતું; કારણ કે બધા માંસે પૃથ્વી પર પોતાનો રસ્તો ભ્રષ્ટ કર્યો હતો."

ઇતિહાસમાં આ ખાસ કરીને અંધકારમય સમય દરમિયાન ભગવાનના કેટલા વફાદાર અનુયાયીઓ હતા? બાઇબલમાં એકલા નોહનો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો છે. આ દુઃખદ સ્થિતિ શું લાવી? માનવજાતના વિચારો "સતત દૃષ્ટ" હતા. બાઇબલ દૃષ્ટતાને કેવી રીતે વ્યાખ્યાયિત કરે છે? જ્યારે આદમ અને ઇવે "સારા અને અનિષ્ટના જ્ઞાનના વૃક્ષ"નું ફળ (ઉત્પત્તિ ૨:૧૭) ખાંચું ત્યારે ઈશ્વરની ભલાઈ વિશેનું તેમનું મન પરિવર્તન અનિષ્ટ શું છે તે સંપૂર્ણપણે વ્યાખ્યાયિત કરે છે. આપણા સૌમ્ય ઈશ્વરનું આપણા પ્રથમ માતાપિતાનું વિકૃત ચિત્ર એ જ છે જે વિશ્વને વારસામાં મળ્યું છે. એન્ટેડિલુવિયન વિશ્વના હિંસક રહેવાસીઓએ કલ્પના કરી હતી કે ઈશ્વર તેમની હિંસાને માફ કરે છે. ઈશ્વરનો જવાબ શું હતો? "તે તેના હૃદયથી દુઃખી હતો" (ઉત્પત્તિ ૬:૬).

માનવજાતએ ઈશ્વરને એ રેખા સુધી ધકેલી દીધી હતી જે તે પોતે હિંસામાં અનૈચ્છિક સહભાગી બન્યા વિના પાર કરી શકતો ન હતો. ઈશ્વરને કુદરતી દુનિયા પરની પકડ ઢીલી

કરવાની ફરજ પડી હતી. જ્યારે ૧૨૦ વર્ષનો સમયગાળો પૂરો થયો અને મુસાફરો સલામત રીતે આર્કમાં હતા, ત્યારે વરસાદ પડવા લાગ્યો, ચાલીસ દિવસ અને ચાલીસ રાત સુધી ધોધ વરસવા લાગ્યો. આ વિશાળ જળપ્રલયને શું ઉત્તેજન આપ્યું? આપણે ઉત્પત્તિના પ્રથમ પ્રકરણમાં મહત્વપૂર્ણ કડીઓ શોધીએ છીએ:

અને ભગવાને કહ્યું, જળની વચ્ચે એક મક્કમતા રહે, અને તેને પાણીમાંથી વિભાજિત કરવા દો. ઈશ્વરે મક્કમતા બનાવી અને જે પાણી મજબૂત હતા તે પાણીમાંથી વિભાજિત કર્યું જે મક્કમતાથી ઉપર હતું: અને તે એવું જ હતું. અને ઈશ્વરે મક્કમ સ્વર્ગને કહ્યું. (ઉત્પત્તિ ૧:૬-૮).

મક્કમતા શું છે? ફર્મેન્ટનો અર્થ છે વિસ્તાર, તિજોરી અથવા ગુંબજ. ગુંબજ સ્વર્ગ અથવા વાતાવરણમાં સ્થગિત અથવા સ્થિર પૃથ્વી પરના આવરણનો ઉલ્લેખ કરે છે. પેસેજ આ ગુંબજને પાણીને અલગ પાડતું હોવાનું વર્ણવે છે, જેમાં ગુંબજની ઉપર નોંધપાત્ર માત્રામાં પાણી હોય છે.

વાતાવરણીય પાણીની બાષ્પના વિશાળ આવરણથી સમગ્ર પૃથ્વીને એક વિશાળ ગ્રીનહાઉસની જેમ ઘેરી લેવામાં આવી હતી, જે આપણા વિશ્વને ઉત્તર ધ્રુવથી દક્ષિણ ધ્રુવ સુધી સમાન અને હળવી ઉષ્ણકટિબંધીય આબોહવા આપે છે. ગરમ-આબોહવાના છોડ અને પ્રાણીઓના અશ્મિભૂત અવશેષો ધ્રુવીય પ્રદેશોમાં પુરાવા આપતા જોવા મળ્યા છે કે આવી આબોહવા એક સમયે આપણા ગ્રહ પર અસ્તિત્વમાં હતી. બાઇબલ એ શરૂઆતના દિવસોમાં પૃથ્વીની આબોહવા વિશે બીજો મહત્ત્વનો સંકેત પણ આપે છે:

આ આકાશ અને પૃથ્વીની પેઢીઓ છે જ્યારે તે બનાવવામાં આવી હતી, તે દિવસે ભગવાન ભગવાને પૃથ્વી અને આકાશ બનાવ્યું હતું, અને તે પૃથ્વી માં હતા તે પહેલાં ના ખેતરનો દરેક છોડ, અને તે વિકસતા પહેલા ખેતરની દરેક જડીબુટી: કારણ કે પ્રભુ ભગવાને પૃથ્વી પર વરસાદ વરસાવવાનું કારણ બનાવ્યું ન હતું, ... પરંતુ પૃથ્વી પરથી ધુમ્મસ છવાઈ ગયું અને જમીનના આખા ચહેરા પર પાણી ફેરવ્યું. (ઉત્પત્તિ ૨:૪-૬)

આ શ્લોક એક એવી દુનિયાસૂચવે છે જેની સાથે આપણે આજે પરિચિત છીએ તેનાથી ખૂબ જ અલગ છે. "ભગવાન ભગવાને પૃથ્વી પર વરસાદ વરસાવવાનું કારણ બન્યું ન હતું... પરંતુ પૃથ્વી પરથી ધુમ્મસ છવાઈ ગયું અને જમીનના આખા ચહેરા પર પાણી ફેરવ્યું." પૃથ્વી પર ભેજયુક્ત છતાં હૂંફાળું અને અસાધારણ વાતાવરણ હતું, જેમાં તાપમાનમાં કોઈ ફેરફાર થયો ન હતો. આવા તાપમાનસાથે વાવાઝોડું ન હોત, વાવાઝોડું ન હોત, વાવાઝોડું ન હોત, કરા કે

બરફ ન હોત અને દેખીતી રીતે વરસાદ પણ ન પડ્યો હોત. એવી પણ સંભાવના છે કે પૃથ્વીની સપાટી જ આજની તુલનામાં ઘણી વધારે હતી, જેમાં કોઈ ઊંચા પર્વતો અથવા ઊંડી દરિયાઈ ખીણો નહોતી. આ ઉપરાંત, પૃથ્વીની સપાટીનો ઘણો ઓછો ભાગ પાણીથી ઢંકાયેલો હોત.

વાતાવરણમાં બધું પાણી શું સ્થગિત રાખ્યું હતું, અને જળપ્રલય શરૂ થવા નું કારણ શું હતું? આપણે સરળ નિરીક્ષણથી જાણીએ છીએ કે ગરમીને કારણે પાણી વધે છે. સ્ટવ પર કીટલીમાં ગરમ પાણી બાષ્પીભવન તરીકે સ્પોટમાંથી છટકી જાય છે. આપણા ગ્રહ પર પાણીના શરીર દરરોજ પાણીના અણુઓનો મોટો જથ્થો છોડી દે છે. જેટલી વધુ ગરમી લાગુ પડે છે તેટલી ઝડપથી તેઓ છટકી જાય છે. પ્રમાણમાં ઓછું પાણી ઉનાળાના ગરમ દિવસની તુલનામાં મધ્ય શિયાળામાં જામી ગયેલા તળાવની સપાટીપરથી અણુઓ બાષ્પીભવન થાય છે.

જો પૂર પહેલાં વધુ ગરમીની ઊર્જા ઉપલબ્ધ હોય તો; શું તેનાથી વાતાવરણમાં વધુ પાણીને ટેકો ન હોત? આપણી પૃથ્વી ને આપણા સૂર્યમાંથી લગભગ બધી ગરમીની ઊર્જા મળે છે. તેના વિના આપણું વિશ્વ સંપૂર્ણ શૂન્ય ની નજીક પહોંચતા સપાટીનું તાપમાન સાથે અલ્ટ્રા-ફોઝન બની જશે.

જ્યારે ઈશ્વરે આપણી દુનિયા નું સર્જન કર્યું ત્યારે તેમણે વાતાવરણમાં મોટા પ્રમાણમાં પાણી સ્થગિત કરવા માટે સક્ષમ એક આશ્ચર્યજનક ચોક્કસ ગરમી-ઊર્જા પ્રણાલી અમલમાં મૂકી. આ સિસ્ટમના સંચાલનમાં સૂર્ય એક મુખ્ય તંત્ર હોત. એ માનવું પણ વાજબી છે કે પૂર પહેલાંનો સૂર્ય આજની તુલનામાં વધુ ગરમી બહાર કાઢે છે. જો આ સાચું હોત, તો એ માનવું વાજબી છે કે જ્યારે ઈશ્વરને કુદરતી વિશ્વ પરની પકડ ઢીલી કરવાની ફરજ પડી ત્યારે સૂર્યના ઊર્જા ઉત્પાદનને અસર થઈ હોત.

વાતાવરણમાં નાજુક સંતુલન ખોરવાઈ ગયું અને "નોહના જીવનના છસોમાં વર્ષમાં, બીજા મહિનામાં, મહિનાના સત્તરમા દિવસે, તે જ દિવસે ઊંડા તૂટેલા બધા કુવારા હતા, અને સ્વર્ગની બારીઓ ખોલવામાં આવી હતી. અને વરસાદ પૃથ્વી પર ચાલીસ દિવસ અને ચાલીસ રાત" (ઉત્પત્તિ ૭:૧૧-૧૨) હતો. ઇતિહાસના પ્રથમ વરસાદના ટીપાં પડવા લાગ્યા, આખરે પૃથ્વી પર હજારો ક્યુબિક માઇલ પાણી રેડ્યું.

ભૂસ્તરીય અસ્થિરતા વાતાવરણીય અસ્થિરતા સાથે મેળ ખાતી હતી જેના કારણે ભૂગર્ભ જળાશયોમાં પાણીનું દબાણ વધ્યું હતું: "તે જ દિવસે મહાન ઊંડા તૂટેલા તમામ કુવારા હતા" (ઉત્પત્તિ ૭:૧૧). આ "કુવારા" એ પૂરના ઘણા વધારાના પાણીનું યોગદાન આપ્યું.

આર્કમાં માત્ર આઠ લોકો જ પૂરમાંથી બચી શક્યા: નોહ અને તેનો પરિવાર. પૂર પછી દરેક પ્રકારના પ્રાણી સાથે વિશ્વને ફરીથી વસાવવાના હેતુથી અસંખ્ય પ્રાણીઓની પ્રજાતિઓ પણ વિશાળ જહાજમાં સવાર હતી.

આર્કના અશ્મિભૂત અવશેષો પૂર્વતુર્કીમાં, નાના શહેર ડોગુબાયાઝિટ નજીક આવેલા આર્કના સ્થળને સમર્પિત રાષ્ટ્રીય ઉદ્યાનમાં સાચવવામાં આવ્યા છે. અરારાતના પર્વતોમાં આ અસાધારણ પુરાતત્ત્વીય શોધ એ વાતનો જબરદસ્ત પુરાવો છે કે મહાન પૂરનું બાઇબલનું વર્ણન એ એકમાત્ર વિશ્વવ્યાપી કુદરતી આપત્તિનો દંતકથા નથી, પરંતુ વિશ્વસનીય ઇતિહાસ છે:

“અને પૃથ્વી પરથી પાણી ઘટતા જતા હતા ને દોઢસો દહાડા પછી પાણી ઓસર્યાં. અને સાતમા મહિના ને સત્તરમેં દહાડે વહાણ અરારાટ ના પહાડો પર થમ્ભયું.”. —ઉત્પત્તિ ૮:૩-૪

કોસની જુબાની

જૂના કરારમાં ઈશ્વરના કાર્યોની સાચી સમજ દ્વારા, અમને ખાતરી આપવામાં આવે છે કે તે સંજોગોની પરવા કર્યા વિના નાશ કરતો નથી. જો કે, ઈશ્વર તેનો નાશ કરવા માટે પાપીની નજીક આવતો નથી તેનો સૌથી આકર્ષક પુરાવો નવા કરારમાં જોવા મળે છે.

ઈસુ એ માન્યતા ને કારણે બાઇબલના વિદ્યાર્થીઓમાં લગભગ સાર્વત્રિક છે, જોકે ઈસુના મૃત્યુથી આપણને કેવી રીતે બચાવે છે તે અંગે જુદા જુદા મંતવ્યો છે. તેમ છતાં, મોટા ભાગના લોકો માને છે કે જ્યારે ઈસુ કોસ પર મૃત્યુ પામ્યા ત્યારે તેમણે અમારા વતી તેમના સ્વ-બલિદાન હસ્તક્ષેપ વિના આપણે જે અનુભવવાનું નક્કી કર્યું છે તેનો અનુભવ કર્યો.

જો આ સાચું હોય, તો આપણે એ શોધવાની અપેક્ષા રાખીશું કે ઈસુ એ જ રીતે મૃત્યુ પામ્યો જે રીતે આપણે મૃત્યુ પામવા માટે ઈશ્વર "કરે છે" તેના સંદર્ભમાં મરવું પડશે. જો આપણે માનીએ કે પાપીનો નાશ કરનાર ઈશ્વર જ છે, તો આપણે એવી પણ અપેક્ષા રાખીશું કે ભગવાન ઈસુની નજીક આવીને તેને મારી નાખે. શું આપણે આ જ શોધીએ છીએ? મેથ્યુની સુવાર્તા ખ્રિસ્તના વધસ્તંભપર ચઢાવવાની વિગતવાર માહિતી આપે છે. ઈસુના મૃત્યુની થોડી ક્ષણો પહેલાં તેમના છેલ્લા શબ્દો શું હતા? "હે ભગવાન, ભગવાન, તમે મને કેમ છોડી દીધો છે?" (માથી. ૨૭:૪૬, ભાર ઉમેરવામાં આવ્યો).

આ શ્લોક જણાવે છે કે ઈસુનું મૃત્યુ કેવી રીતે થયું. ઈશ્વરે પોતાના પુત્રને એ અનુભવવાની છૂટ આપી કે જે વ્યક્તિ પોતાના પ્રેમને નકારી કાઢે છે તે અંતે અનુભવશે- તેનાથી અલગ થવું, જીવનદાતા. ઈશ્વરે ઈસુને માર્યો નહીં - અમારા પાને કર્યું: "પાપો નું વેતન મૃત્યુ છે" (રોમ. ૬:૨૩). પાપી દેવની કોઈ મદદ વિના, જાતે જ મૃત્યુ નું કારણ બનવા માટે સંપૂર્ણપણે સક્ષમ છે. સર્વજીવન કોઈ અપવાદ વિના ઈશ્વરનું છે. બધા મૃત્યુ એ કોઈ અપવાદ વિના ના સિનનું પરિણામ છે. ઈશ્વર મૃત્યુનો સ્ત્રોત છે એવી કલ્પના કરવી એ અતાર્કિક છે - તેમાં કોઈ અપવાદ નથી.

આ નાના ગ્રંથમાં ઈશ્વરને આભારી વિનાશ અને પીડાના દરેક વર્ણનની તપાસ કરવી શક્ય નથી. જો કે, આપણે જે પેસેજની તપાસ કરી છે તે બાઇબલમાં મૃત્યુ અને આપત્તિઓમાં ઈશ્વરની ભૂમિકાની સાચી સમજની યાવી છે. બાઇબલ બાઇબલનું અર્થઘટન કરે છે. જ્યારે શાસ્ત્ર ઈશ્વરની ક્રિયાઓ શું છે તે સ્પષ્ટ કરવા માટે કોઈ ચોક્કસ માર્ગમાં પડદો પાછો ખેંચે છે, ત્યારે આપણે તેનો ઉપયોગ અન્ય પેસેજને સમજવાની યાવી તરીકે કરી શકીએ છીએ જે એટલા સ્પષ્ટ નથી (જેમ કે જ્યારે બે બાઇબલ પેસેજ એકબીજાના વિરોધાભાસી લાગે છે). આ ઉપરાંત, પોતાના વિશેના ઈશ્વરના શબ્દો વિશેષ વિચારણાને પાત્ર છે, ઉદાહરણ તરીકે: "હું પ્રભુ છું, હું બદલતો નથી" (માલ. ૩:૬). છેવટે, ઈશ્વર વિશેનું સત્ય, જે

ઈસુએ શીખવ્યું અને દર્શાવ્યું, તે ઉત્પત્તિથી પ્રકાશન સુધી સમગ્ર બાઈબલને નેવિગેટ કરવા માટેનો સચોટ રોડમેપ છે.

“ અને વિશ્વાસથી તમારા હૃદયો માં ખ્રિસ્ત વસે ; જેથી તમારાં મૂળ પ્રીતિ માં ધાલીને અને તેમાં પાયો નાખીને, તમે સર્વ સંતો ની સાથે ખ્રિસ્ત ની પ્રીતિની પહોળાઈ, લંબાઈ, ઊંચાઈ તથા ઊંડાઈ કેટલી છે તે સમજી શકો, અને ખ્રિસ્ત ની પ્રીતિ જે માણસ ની સમજશક્તિ ની બહાર છે , તે તમે સમજી શકો, કે તમે દેવની સર્વ સંપૂર્ણતા પ્રમાણે સંપૂર્ણ થાઓ.” —એફેસિ ૩:૧૭-૧૯

ઈશ્વર જુલમી નથી

શાશ્વત સળગતા નરકના સિદ્ધાંતના સંપર્કમાં આવેલા દરેક માટે અદ્ભુત સમાચાર છે. આ સિદ્ધાંતને બાઇબલના સંપૂર્ણ અભ્યાસદ્વારા ટેકો આપવામાં આવ્યો નથી. શાસ્ત્રમાં મૃત્યુને અચેતન અવસ્થા તરીકે વર્ણવવામાં આવ્યું છે. તે એક કામચલાઉ ઊંઘ છે જે પુનરુત્થાન સુધી જ ચાલશે. તે સમય પછી, જેમણે ઈશ્વર સાથે સમાધાનનો પ્રતિકાર કર્યો છે, તે બધા કુદરતી પરિણામ તરીકે, શાશ્વત અઅસ્તિત્વ તરીકે, પ્રાપ્ત કરશે.

બાઇબલમાં સતત સળગતા ત્રાસના સ્થળને ટેકો મેળવવા માટે, આપણે પ્રતીકાત્મક શબ્દોને શાબ્દિક રીતે શાબ્દિક રીતે કરીને તે કરવું જોઈએ. અગ્નિ શબ્દનો શાબ્દિક અથવા પ્રતીકાત્મક અર્થ હોઈ શકે છે. ડેનિયલના પુસ્તકમાં જ્યારે નેબુચાદનેઝારે શાઝાય, મેશાય અને અબેડેનેગોને સળગતી જ્વલંત ભઠ્ઠીમાં ફેંકી દીધા હતા, ત્યારે દેખીતી રીતે જ તેઓએ અનુભવેલી શાબ્દિક આગ હતી. જ્યારે જહોન ધ બેપ્ટિસ્ટ, જેણે પાણીથી બાપ્તિસ્મા લીધું હતું, તેણે કહ્યું કે ખ્રિસ્ત પવિત્ર આત્મા સાથે અને આગસાથે બાપ્તિસ્મા આપશે, ત્યારે તે દેખીતી રીતે શાબ્દિક અગ્નિનો ઉલ્લેખ કરી રહ્યો ન હતો, પરંતુ અલંકારિક રીતે અગ્નિ શબ્દનો ઉપયોગ કરી રહ્યો હતો.

"આપણો ઈશ્વર એક ભસ્મઅગ્નિ છે," અને "ઈશ્વર પ્રેમ છે" (હેબ. ૧૨:૧૯, ૧યોહાન ૪:૧૬). શું આ બે ચોક્કસ નિવેદનો સંઘર્ષમાં ઈશ્વર વિશે છે? જો આપણે આગને શાબ્દિક આગ તરીકે વિચારીએ તો જ. આગ એ રાસાયણિક પ્રતિક્રિયા છે. શું ઈશ્વર રાસાયણિક પ્રતિક્રિયા છે? જો આપણે ઈશ્વરના પ્રેમની વ્યક્તિ પર જે અસર થાય છે તે સમજીએ તો આ નિવેદનો સંપૂર્ણ સુમેળમાં છે. ઈશ્વરનો પ્રેમ સ્વાર્થને ભસ્મ કરી લે છે. સ્વાર્થ એ સાચા પ્રેમથી વિપરીત છે. જો આપણે ઈશ્વરના પ્રેમ માટે ખુલ્લા રહીશું, તો તે જ પ્રેમ આપણા હૃદયમાં ઘાતક સ્વાર્થને ભસ્મ કરી આપણામાં આવશે. આ જીવનદાનનો અનુભવ છે.

જો આપણે ઈશ્વરના પ્રેમનો પ્રતિકાર કરીએ, આપણા પોતાના સ્વાર્થને બદલે વળગી રહીએ, તો તે જ પ્રેમ પીડાનો સ્રોત હશે. અમે હશું તેનાથી દૂર જવા અને ભાગી જવા અથવા ભગવાનથી છુપાવવાનો પ્રયાસ કરો. આદમ અને ઇવનો આ અનુભવ હતો જ્યારે તેઓ ભગવાન વિશે સર્પના જૂઠાણાપર વિશ્વાસ કરતા હતા. આ રીતે સમજી ને આપણે જોઈ શકીએ કે ઈશ્વરનો પ્રેમ જ ભસ્મીભૂત અગ્નિ છે.

ઈસુના શ્રીમંત માણસ અને લાઝારસનો ઉપયોગ કેટલીક વાર પીડાના શાબ્દિક સ્થળના સિદ્ધાંતને ટેકો આપવા માટે થાય છે:

એક ચોક્કસ શ્રીમંત માણસ હતો, જે જાંબલી અને સરસ લિનનમાં કપડાં પહેરેલો હતો અને દરરોજ ભવ્ય રીતે ફરતો હતો: અને લાઝારસ નામનો એક ચોક્કસ ભિખારી હતો, જે તેના દરવાજા પર મૂકવામાં

આવ્યો હતો, ઘાથી ભરેલો હતો, અને શ્રીમંત માણસના ટેબલ પરથી પડેલા ટુકડાઓથી ખવડાવવાની ઇચ્છા રાખતો હતો: વધુમાં ફૂતરાઓ આવ્યા અને તેના ઘા ચાટ્યા. અને તે પસાર થયું કે ભિખારી મૃત્યુ પામ્યો, અને દેવદૂતો તેને અબ્રાહમની છાતીમાં લઈ ગયો: શ્રીમંત માણસ પણ મૃત્યુ પામ્યો, અને તેને દફનાવવામાં આવ્યો; અને નરકમાં તે પોતાની આંખો ઊંચી કરે છે, પીડામાં છે, અને અબ્રાહમને દૂર જુએ છે, અને લાઝારસને તેની છાતીમાં જુએ છે. અને તેણે રડતાં રડતાં કહ્યું, ફાધર અબ્રાહમ, મારા પર દયા કરો અને લાઝારસને મોકલો, કે તે તેની આંગળીની ટોચ પાણીમાં ડૂબાડી શકે છે, અને મારી જીભને ઠંડી કરી શકે છે; કારણ કે હું આ જ્યોતમાં પીડાઈ રહ્યો છું. પણ ઈબ્રાહિમ બોલ્યો, બેટા, યાદ રાખો કે તમે જીવનભર તમારી સારી વસ્તુઓ મેળવી હતી, અને તે જ રીતે લાઝારસ દુષ્ટ વસ્તુઓ પ્રાપ્ત કરી હતી:

પરંતુ હવે તેને આશ્વાસન આપવામાં આવે છે, અને તમે કળાને પીડા આપો છો. અને આ બધાની બાજુમાં, અમારી અને તમારી વચ્ચે એક મહાન ખાઈ નક્કી કરવામાં આવી છે: જેથી તેઓ જે તમને ત્યાંથી પસાર થાય તે ન કરી શકે; તેઓ પણ અમારી પાસે જઈ શકતા નથી, તે ત્યારથી આવશે. પછી તેણે કહ્યું, તેથી હું પ્રાર્થના કરું છું, પિતાજી, તમે તેને મારા પિતાના ઘરે મોકલશો: કારણ કે મારા પાંચ ભાઈઓ છે; તે તેમને જુબાની આપી શકે છે, નહીં તો તેઓ પણ આ પીડાના સ્થળે આવશે. ઈબ્રાહિમ તેને કહે છે, તેઓ મૂસા અને પ્રબોધકો ધરાવે છે. તેમને તેમને સાંભળવા દો. અને તે ના, પિતા અબ્રાહમ: પણ જો કોઈ મૃત્યુમાંથી તેમની પાસે જાય તો તેઓ પસ્તાવો કરશે. ઈસુએ તેને કહ્યું, જો તેઓ મૂસા અને પ્રબોધકોને નહીં સાંભળે તો તેમને પણ સમજાવવામાં આવશે નહીં, જોકે એક મૃત માંથી ઊભો થયો હતો. (લુક ૧૬:૧૯-૩૧).

ઈસુએ આ વાત નું વર્ણન કરવા માટે કહ્યું કે સ્વાર્થ અને ઉદાસીનતાની વ્યક્તિ પર શું અસર પડે છે. ઈસુ સ્વ-ન્યાયી ફરોશીઓને સંબોધી રહ્યા હતા અને તેમણે જીવન પછીની ગેરસમજોને લખેટ્યા.

ચહૂદીઓએ સંપત્તિને ઈશ્વરના આશીર્વાદથી જોડાવી. તેમના મગજમાં એક ગરીબ વ્યક્તિ, ખાસ કરીને જેને કોઈ શારીરિક પીડા હતી, તેને ઈશ્વરે શાપ િત કર્યો હતો; વિચાર એ હતો કે તે વ્યક્તિ કોઈ આધ્યાત્મિક ઉણપ અથવા સિનને કારણે જીવનમાં તેના ઘણા લાયક છે. બીજી તરફ શ્રીમંત વ્યક્તિને ઈશ્વરની વિશેષ તરફેણની ખાતરી આપવામાં આવી હતી. કોઈ વ્યક્તિની સંપત્તિ અથવા દરજ્જો ફરોશીઓની વિચારસરણી માટે ઈશ્વર ની સામે ઊભા રહેવાના તેમના અધિકારનું માપ હતું. ઈસુએ તેમને આ સંકુચિત અને ફૂર દૃષ્ટિકોણની ભૂલને ઉજાગર કરવા માટે આ દૃષ્ટાંત આપ્યું.

પહેલા આપણે કેટલીક વાર્તાની વિગતો જોઈશું. તેમના મૃત્યુ પછી, ભિખારી લાઝારસ પોતાને આરામથી "અબ્રાહમની છાતીમાં" સ્થિત જુએ છે. શ્રીમંત માણસ પણ મૃત્યુ પામે છે અને પીડાસહન કરીને નરકમાં સમાપ્ત થાય છે; તે ઉપર જુએ છે અને અબ્રાહમ અને લાઝારસને દૂર જુએ છે. શ્રીમંત માણસ અને "ફાધર અબ્રાહમ" વચ્ચે વાતચીત થાય છે.

હવે ચાલો કેટલાક વિચારશીલ પ્રશ્નો પૂછીને આ વાર્તાની કાળજીપૂર્વક તપાસ કરીએ:

- વાર્તામાં અબ્રાહમ અને લાઝારસ ક્યાં સ્થિત છે?
- જો અબ્રાહમ અને લાઝારસ સ્વર્ગ અથવા સ્વર્ગમાં હોય, તો અબ્રાહમ વાતચીત કેવી રીતે કરી શકે છે જે શ્રીમંત માણસ નરકમાં છે, અને શ્રીમંત માણસ માટે તેમને જોવાનું કેવી રીતે શક્ય છે
- જો અબ્રાહમ અને લાઝારસ નરકમાં હોય તો તેઓ ત્યાં શું કરી રહ્યા છે?
- જો અબ્રાહમ અને લાઝારસ સ્વર્ગમાં ન હોય કે નર્કમાં હોય, તો તેઓ ક્યાં છે?
- જીભ પર નાના પાણીના થોડા ટીપાં વ્યક્તિને જ્વલંત નરકમાં ત્રાસ આપવામાં આવે તો કેટલી રાહત મળશે?
- શું લાઝારસ શ્રીમંત માણસને નરકમાં ત્રાસ આપતા જોઈ શકે છે અને તેની વિનંતીસાંભળી શકે છે?
- અબ્રાહમની છાતીમાં લાઝારસને કેવી રીતે આશ્વાસન આપવામાં આવી રહ્યું છે?
- શ્રીમંત માણસની પીડા વિશે ની સ્પષ્ટ જાગૃતિ હોવા છતાં લાઝારસને આશ્વાસન આપવામાં આવે છે કે તેના કારણે?
- લાઝારસને હવે શ્રીમંત માણસ પ્રત્યે કઠોર ઉદાસીનતા વધારવા માટે પ્રોત્સાહિત કરવામાં આવી રહ્યો છે જ્યારે તેમની પરિસ્થિતિઓ ઉલટી થઈ ગઈ છે?
- "મહાન ખાડી" કેટલી પહોળી છે જે બંને સ્થળો વચ્ચે મુસાફરી અટકાવે છે?
- નરક અને અબ્રાહમ અને લાઝારસના સ્થાન વચ્ચે સંદેશાવ્યવહાર અટકાવવા માટે આ મહાન ખાઈ કેટલી વિશાળ હોવી જરૂરી છે?
- અખાતની આરામદાયક બાજુએ સ્થિત લોકો દ્વારા નરકમાં ત્રાસ આપવામાં આવતા લોકોની પીડા વિશે જાગૃતિ અટકાવવા માટે આ મહાન ખાઈ કેટલી વિશાળ હોવી જરૂરી છે? ત્રણસો યાર્ડ? ત્રણસો માઈલ? શું બ્રહ્માંડ પૂરતું પહોળું હશે?
- એ નિષ્કર્ષ કાઢવો વાજબી છે કે ઈસુએ શ્રીમંત માણસ અને લાઝારસની દૃષ્ટાંતમાં નરકનો ઉલ્લેખ કર્યો હતો કે તે શાશ્વત સળગતા નરકના સિદ્ધાંતને ટેકો આપી રહ્યો છે?

શું એવું તારણ કાઢવું વધુ વાજબી નથી લાગતું કે ઈસુએ આ રાક્ષસી સિદ્ધાંતને સમર્થન આપવાને બદલે તેને દૂર કરવા માટે સતત સળગતા પીડાસ્થળની કલ્પનાને તેના દૃષ્ટાંતમાં લાવી દીધી? ઈસુ

શીખવતા હતા કે જે લોકો અનંતકાળ સુધી જીવશે તેમના માટે સંપૂર્ણ શાંતિ અને સાચી ખુશી હોવી અશક્ય હશે જો બ્રહ્માંડમાં ક્યાંય પણ શાબ્દિક નરક હોય.

પીડાનું શાશ્વત સ્થાન છે એ સિદ્ધાંત શેતાનનું જૂઠ છે જે આપણા સૌમ્ય, દયાળુ, ક્ષમાશીલ અને પ્રેમકરતા ઈશ્વરને કલ્પનાશીલ સૌથી ખરાબ જુલમખોર તરીકે રંગે છે અને આપણને આપણા સ્વર્ગીય પિતાથી દૂર લઈ જવા માટે ગણતરી કરવામાં આવે છે. શાશ્વત પીડાનું સ્થાન ક્યારેય નહીં હોય. બાઇબલ એક દિવસ આવવાને બદલે બોલે છે જ્યારે બધી પીડાઓ કાયમ માટે સમાપ્ત થઈ જશે.

અને મેં સ્વર્ગમાંથી એક મહાન અવાજ સાંભળ્યો, જુઓ, ઈશ્વરનું તાંડવ માણસો સાથે છે, અને તે તેમની સાથે રહેશે, અને તેઓ તેના લોકો હશે, અને ભગવાન પોતે તેમની સાથે રહેશે, અને તેમનો ભગવાન બનશે. અને ઈશ્વર તેમની આંખોમાંથી બધા આંસુ લૂછી નાખશે; અને હવે મૃત્યુ નહીં થાય, દુઃખ નહીં હોય, ન રડવું, ન તો વધુ પીડા થશે: કારણ કે અગાઉની વસ્તુઓ ગુજરી જાય છે. (પ્રકટિકરણ. ૨૧:૩-૪)

ઘણાને ઘણી વાર આશ્ચર્ય થાય છે કે આપણે શાશ્વત રીતે કયા સ્વરૂપમાં જીવીશું. શું આપણી પાસે અત્યારે છે તેમ માનવ શરીર હશે, અથવા આપણે શારીરિક અસ્તિત્વ જીવીશું? અને, આપણો આત્મા શું છે?

પ્રભુ દેવે જમીનની ધૂળનો માણસ બનાવ્યો અને પોતાના નસકોરામાં પ્રાણશ્વાસ કર્યો. અને મનુષ્ય જીવતો આત્મા બની ગયો. (Gen ૨:૭)

જે આત્મા ને પરોપક છે, તે મરી જશે. (એઝેક. ૧૮:૪)

આપણા જીવનમાં "જીવનનો શ્વાસ" અથવા આત્માની જરૂર છે, જે ઈશ્વરમાંથી છે. આપણી પાસે જીવંત આત્માઓ નથી. આપણામાંનો દરેક જીવતો આત્મા છે. આપણી પાસે અસ્પષ્ટ અમર આત્માઓ છે એવી માન્યતાને બાઇબલદ્વારા ટેકો આપવામાં આવ્યો નથી. ખ્રિસ્તના બીજા આગમન વખતે આપણા અપૂર્ણ શરીરને "આંખના ઝબકમાં" (૧ કોર. ૧૫:૫૨) સંપૂર્ણતામાં બદલવામાં આવશે.

કારણ પાપનું વેતન એ મૃત્યુ છે. (રોમ. ૬: ૨૩)

ઈશ્વરના શબ્દમાં ક્યાંય મૃત્યુને મૃત્યુ સિવાય બીજું કશું વર્ણવવામાં આવ્યું નથી. તમામ શાસ્ત્ર, સાચું રીતે સમજવામાં આવે છે, તે પુષ્ટિ આપે છે કે પાપો માત્ર એક અસંમત અવાજ સાથે મૃત્યુમાં પરિણમે છે: "અને સર્વે સ્ત્રીને કહ્યું, તમે ચોક્કસ પણે મરી જશો નહીં" (ઉત્પત્તિ ૩:૪, ભાર પૂર્વક ઉમેર્યું).

ઈશ્વર દુનિયાને એટલો પ્રેમ કરતો હતો કે તેણે પોતાનો એકમાત્ર પુત્ર આપ્યો હતો, કે જે કોઈ તેનામાં વિશ્વાસ કરે છે તે નાશ ન થવો જોઈએ, પરંતુ અનંત જીવન જીવવું જોઈએ. (યોહાન ૩:૧૬)

નાશ શબ્દનો અર્થ અસ્તિત્વની સ્થિતિમાં આવવું છે. તેનો અર્થ એ નથી કે દુઃખની સ્થિતિમાં બીજે ક્યાંક અસ્તિત્વ રાખવું.

તે [ઈસુ] તેમને સાઈથ કરે છે, અમારો મિત્ર લાઝારસ સૂઈ ગયો છે; પણ હું જાઉં છું, કે હું તેને ઊંઘમાંથી બહાર કાઢી શકું છું. પછી તેના શિષ્યો, પ્રભુ, જો તે સૂઈ જશે, તો તે સારું કરશે. ઈસુએ તેમના મૃત્યુની વાત કરી: પરંતુ તેઓએ વિચાર્યું કે તેમણે ઊંઘમાં આરામ કરવાની વાત કરી છે. પછી ઈસુએ તેમને સ્પષ્ટ રીતે કહ્યું, લાઝારસ મરી ગયો છે. (યોહાન ૧૧:૧૧-૧૪, ભાર ઉમેરવામાં આવ્યો)

ઈસુએ મૃત્યુની તુલના ઊંઘ સાથે કરી કારણ કે ઈશ્વર મૃત માંથી વ્યક્તિને પુનર્જીવિત કરવામાં સક્ષમ છે. જ્યારે ઈસુએ કબરમાં ચાર દિવસ પછી લાઝારસને જીવંત કર્યો ત્યારે લાઝારસને બોલાવવામાં આવ્યો ન હતો સ્વર્ગમાંથી પાછા. તે બેભાન અવસ્થામાંથી જાગી ગયો - મૃત્યુ.

તેનો શ્વાસ આગળ વધ્યો, તે તેની પૃથ્વી પર પાછો ફર્યો; તે જ દિવસે તેના વિચારો નાશ પામે છે. (ગી.શા.૧૪૬:૪)

મૃત્યુ સમયે વિચારો બીજે ક્યાંક ચાલુ નથી.

કારણ કે મૃત્યુમાં આ વિષયનું કોઈ સ્મરણ નથી: કબરમાં કોણ આભાર માને? (Ps. 6:5)

કારણ કે જીવતા લોકો જાણે છે કે તેઓ મરી જશે: પરંતુ મૃત્યુ પામેલા લોકો કોઈ વસ્તુ જાણતા નથી. (સભાશિક્ષક. ૯:૫)

જ્યારે આપણે મરી જઈએ છીએ ત્યારે તે ક્ષણે તમામ જ્ઞાનાત્મક કાર્યો બંધ થઈ જાય છે, જેમાં સમય પસાર થવાની કોઈ જાગૃતિ નો સમાવેશ થાય છે. આપણે આપણો છેલ્લો શ્વાસ લીધા પછી તરત જ પુનરુત્થાનની ક્ષણ આવશે.

કારણ કે પ્રભુ પોતે જ એક બૂમો પાડીને, કદરૂતના અવાજસાથે અને ઈશ્વરના ટ્રમ્પ સાથે સ્વર્ગમાંથી ઉતરશે: અને ખ્રિસ્તમાં મૃત્યુ પામેલા લોકો પહેલા ઉભા થશે. (૧ થેસા ૪:૧૬)

આ પુનરુત્થાન ખ્રિસ્તના બીજા આગમન પર થશે.

અને જુઓ, હું ઝડપથી આવું છું; અને માંડે ઇનામ મારી સાથે છે. (પ્રકટિકરણ ૨૨:૧૨)

જ્યાં સુધી ઈસુ બીજો વાર પાછા નહીં આવે ત્યાં સુધી અમને અમારું શાશ્વત પુરસ્કાર મળશે નહીં.

ધન્ય અને એકમાત્ર શક્તિશાળી, રાજાઓનો રાજા અને પ્રભુઓનો સ્વામી; જે માત્ર અમરત્વને જ છે. (૧.તિમો ૬:૧૫-૧૬)

ઈશ્વર જ અમર છે. અમે નથી.

જુઓ, હું તને એક રહસ્ય કહું છું; આપણે બધા સૂઈજઈશું નહીં, પરંતુ આપણે બધા બદલાઈ જઈશું, એક ક્ષણમાં, આંખના ઝબકારામાં, છેલ્લા ટ્રમ્પ પર: કારણ કે રણશિંગું વાગશે, અને મૃતકોને અભ્રષ્ટ ઉભા કરવામાં આવશે, અને આપણે બદલાઈ જઈશું. કારણ કે આ ભ્રષ્ટતાએ ભ્રષ્ટાચાર કરવો જોઈએ, અને આ નશ્વરે અમરત્વ મૂકવું જોઈએ. તેથી જ્યારે આ ભ્રષ્ટતાએ ભ્રષ્ટાચાર કર્યો હશે, અને આ મનુષ્ય અમરત્વ પર મૂકશે, ત્યારે જે કહેવત લખવામાં આવી છે તે પસાર કરવા માટે લાવવામાં આવશે, મૃત્યુ વિજયમાં ગળી જાય છે. (૧ કોર. ૧૫:૫૧-૫૪)

આપણી અંદર અને આપણી અંદર અમરત્વ નથી. અમરત્વ ફક્ત ઈશ્વર સાથેના જીવંત જોડાણ દ્વારા જ શક્ય છે: "આ મનુષ્યે અમરત્વ મૂકવું જોઈએ." પાઉલ એમ પણ જાહેર કરે છે, "આપણે બધા સૂઈશું નહીં." જે લોકો જીવતા છે, ખ્રિસ્તમાં, બીજા આવતા સમયે, તેમને ક્યારેય મૃત્યુનો અનુભવ નહીં થાય.

વડુ પણ ઘેટાંસાથે રહેશે, અને દીપડો બાળક સાથે સૂઈ જશે; અને વાછરડું અને યુવાન સિંહ અને એક સાથે ચરબી; અને એક નાનું બાળક તેમનું નેતૃત્વ કરશે. અને ગાય અને રીંછ ખવડાવશે; તેમના યુવાનો એક સાથે સૂઈ જશે: અને સિંહ બાળકની જેમ સ્ટ્રો ખાશે. અને યૂસતું બાળક એએસપીના છિદ્ર પર રમશે, અને નીંદણબાળક કોકાટ્રિસના અણ પર હાથ મૂકશે. તેઓ મારા બધા પવિત્ર પર્વતમાં દુ:ખી નહીં થાય અથવા નાશ કરશે નહીં: પૃથ્વી માટે જળ સમુદ્રને આવરી લે છે ત્યારે પ્રભુના જ્ઞાનથી ભરપૂર હશે.

(યશાય. ૧૧:૬-૯)

પૃથ્વીમાં નવા બનાવેલા ઈશ્વરનું સર્જન ઈડનની મૂળ પૂર્ણતામાં પુનઃસ્થાપિત થશે. પ્રાણીઓ ટકી રહેવા માટે એકબીજાને મારશે નહીં, અને માનવજાત માટે ખતરો ઊભો કરે તેવા કોઈ પ્રાણી નહીં હોય. કોઈ ડર નહીં હોય, કોઈ પીડા નહીં થાય અને મૃત્યુ નહીં થાય.

તે તેઓની આંખોમાંનું દરેક આંસુ લૂછી નાખશે ;મરણ ફરીથી
થનાર નથી;તેમ જ શોક કે રુદન કે દુઃખ ફરીથી થનાર નથી;
પ્રથમ ની વાતો જતી રહેલી છે.

—પ્રકટિકરણ ૨૧:૪

આપણા સર્જક અને ટકાઉ

આદિ એ દેવે આકાશ તથા પૃથ્વી ઉત્પન્ન કર્યાં. —ઉત્પત્તિ ૧:૧

અહીં બધા સાચા વિજ્ઞાનનો પાયો છે. ઈશ્વરે આપણું વિશ્વ બનાવ્યું. ઈશ્વરે અમને બનાવ્યા. અમે તકનું પરિણામ નથી. આપણા અસ્તિત્વ પાછળ દૈવી હેતુ છે. જો કે, આજે આપણું વિશ્વ એક ફિલસૂફીથી સંતૃપ્ત થઈ ગયું છે જે ઈશ્વરના શબ્દને ખોલતા સાદા નિવેદનનો વિરોધાભાસ કરે છે. એથેઝમે ઈશ્વરને દૂર કરવાના તેના લક્ષ્યમાં વિજ્ઞાનને હાઇજેક કરવાનો પ્રયાસ કર્યો છે. આ ફિલસૂફીએ એક સદીથી વિજ્ઞાન પર પકડ પકડી રાખી છે.

સર્જન આધારિત વિજ્ઞાનને ટેકો આપતા પુરાવાના જથ્થામાં ઝંપલાવ્યું તે આ નાના પુસ્તકના દાયરામાં નથી કારણ કે આ વિષય પર ઘણા સારા પુસ્તકો ઉપલબ્ધ છે. તેમ છતાં, આજે ઈશ્વરના અસ્તિત્વ વિશે યુદ્ધ ચાલી રહ્યું છે. મોટા અનુયાયીઓ વાળા અગ્રણી લેખકો અને વક્તાઓ છે જે ભગવાનને દૂર કરવાના મિશન પર છે. આ ચળવળ શું ચલાવી રહી છે, અને આટલા બધા લોકોએ ઈશ્વરમાં વિશ્વાસને કેમ નકારી કાઢ્યો છે?

ઘણા નિષ્કાવાન લોકો ઈશ્વર પ્રત્યે અસંગત દૃષ્ટિકોણ જાળવી રાખે છે. ઈશ્વરના પ્રેમ વિશે સાંભળીને ઘણા લોકો મોટા થયા છે, ફક્ત એક પ્રેમાળ ભગવાનનું ચિત્ર એક વિરોધાભાસી ચિત્ર દ્વારા અસરકારક રીતે નકારી કાઢવામાં આવ્યું છે જે તેને એક એવા ભગવાન તરીકે રંગે છે જે સરળતાથી નારાજ અથવા ગુસ્સે થાય છે. એ માન્યતામાં ઉમેરો કે ઈશ્વર મૃત્યુ, વિનાશ અને શાશ્વત પીડાનો સામનો કરીને તેના દુઃખનો પર બદલો લે છે; તે જોવું સરળ છે કે શા માટે ઘણા લોકોએ ઈશ્વરમાં વિશ્વાસને સંપૂર્ણપણે નકારી કાઢ્યો છે. પરંતુ કદાચ જેઓ ઈશ્વરમાં વિશ્વાસને નકારી કાઢે છે જ્યારે આ વિકૃત ચિત્ર તેઓ ક્યારેય જાણતા નથી ત્યારે તેઓ ભગવાનને બિલકુલ નકારી રહ્યા નથી. ઈશ્વરનો ગૌણ પ્રશ્ન અસ્તિત્વ ફક્ત એટલા માટે અસ્તિત્વધરાવે છે કારણ કે ઈશ્વરના ચારિત્ર્ય વિશેનો પ્રાથમિક પ્રશ્ન દરેક મનમાં સ્થાયી થયો નથી.

અને ઈશ્વરે જે પણ વસ્તુ બનાવી હતી તે જોઈ અને જુઓ, તે ખૂબ સારું હતું. (ઉત્પત્તિ ૧:૩૧)

આ શ્લોક સર્જનના વર્ણનને સમાપ્ત કરે છે. જો તેના સર્જનના સમાપ્ત કાર્ય પહેલાં તેના કોઈ પ્રાણીનું મૃત્યુ થયું હોત તો ઈશ્વર પૃથ્વી પરની દરેક વસ્તુને "ખૂબ સારા" તરીકે જોઈ શક્યા ન હોત. ઈશ્વર દુઃખ અને મૃત્યુના લેખક ન હોવાથી, જ્યારે પીડા અને મૃત્યુ પ્રથમ વખત આપણી દુનિયામાં આવ્યા ત્યારે માનવજાતના પતન પહેલાં અસ્તિત્વની અસ્તિત્વની સૌથી યોગ્ય રીતને આ નિયમ કરે છે.

આજે આપણે આપણી પૃથ્વી પર જે અસ્તિત્વટકાવી શકીએ છીએ તે જીવનની સૌથી યોગ્ય રીત એ એક એવી દુનિયા માટે ફૂર અનુકૂળ છે જે પાપી પ્રવેશદ્વારથી કટોકટીના અસ્તિત્વના મોડમાં છે. સારા સમાચાર છે! પતન સમયે થયેલા સર્જકથી સર્જનનું અળગાપણું પૃથ્વીમાં મટાડવામાં આવશે. પછી પ્રેમનો નિયમ એ જીવનશૈલી હશે જેમાં કોઈ સ્પર્ધા નહીં, કોઈ ડર નહીં, કોઈ પીડા નહીં અને મૃત્યુ નહીં હોય. ત્યારે આપણી પૃથ્વી માટે ઈશ્વરનો મૂળ હેતુ સાકાર થશે.

કારણ કે જગતના સર્જનમાંથી તેમની અદૃશ્ય બાબતો સ્પષ્ટ રીતે જોવા મળે છે, જે વસ્તુઓ બનાવવામાં આવે છે, તેની શાશ્વત શક્તિ અને ગોડહેડ દ્વારા પણ સમજવામાં આવે છે; જેથી તેઓ બહાના વિના હોય. (રોમ. ૧:૨૦).

જ્યારે આપણને વિજ્ઞાનનો અભ્યાસ કરવાની તક મળી છે, ત્યારે આપણે સર્જનમાં જોવા મળેલી ચમત્કારિક ચોક્કસાઈ અને જટિલતાની પ્રશંસા કરીશું. ભગવાનની સહી બધે જ લખવામાં આવી છે. જ્યારે આપણે ઈશ્વરના અસ્તિત્વને નકારીએ છીએ, ત્યારે આપણે ચમત્કારોના અસ્તિત્વને પણ નકારી કાઢવું જોઈએ, પરંતુ આપણે ચમત્કારોથી ઘેરાયેલા છીએ: વિશાળ વૃક્ષ, નાજુક જંગલી ફૂલો, સોંગબર્ડનો કોરસ, કરોળિયાનું જાળા, વિશાળ બ્રહ્માંડ, જ્યારે તે તેની માતાને ઓળખે છે ત્યારે બાળકનું સ્મિત, આ જ ક્ષણે તમે જે શ્વાસ લઈ રહ્યા છો. આ બધા સર્વોચ્ચ ક્રમના ચમત્કારો છે. તેમને ચમત્કારો સિવાય બીજું કશું પણ તરીકે વાજબી રીતે સમજાવી શકાતું નથી. આખી જિંદગી એક ચમત્કાર છે. પુરાવા જબરદસ્ત છે કે ભગવાને અમને અને જીવન નું બીજું બધું બનાવ્યું. આપણી આસપાસની અસાધારણ દુનિયાને જોવી અને એવું તારણ કાઢવું કે ઈશ્વરે તેનું સર્જન કર્યું નથી તે વાજબી નથી.

આ રીતે સ્વર્ગનું સર્જન કરનારી પ્રભુને સહાય કરો; ઈશ્વરે પોતે જ પૃથ્વીની રચના કરી અને તેને બનાવી; તેમણે તેની સ્થાપના કરી, તેમણે તેને વ્યર્થ બનાવ્યું નહીં, તેમણે વસવાટ કરવા માટે તેની રચના કરી: હું પ્રભુ છું; અને બીજું કોઈ નથી. (યશાયા. ૪૫:૧૮).

ઈશ્વરે પૃથ્વીને આપણું શાશ્વત ઘર બનાવ્યું.

શરૂઆતમાં શબ્દ હતો અને શબ્દ ઈશ્વર સાથે હતો અને શબ્દ ઈશ્વર હતો. ઈશ્વરની સાથે પણ શરૂઆતમાં પણ આવું જ હતું. બધી વસ્તુઓ તેણે બનાવી હતી; અને તેના વિના કોઈ વસ્તુ બનાવવામાં આવી ન હતી. અને શબ્દને માંસ બનાવવામાં આવ્યો હતો, અને આપણી વચ્ચે રહેવા માંસ બનાવવામાં આવ્યું હતું, (અને અમે કૃપા અને સત્યથી ભરેલા પિતાનો એકમાત્ર મહિમા, મહિમા ને માન્યું હતું.) (યોહાન ૧:૧-૩, ૧૪).

આપણા સર્જક આપણામાંના એક બન્યા જે તે કેવા છે તે વધુ સંપૂર્ણપણે જાહેર કરવા માટે.

જ્યારે હું તારા આકાશ, તારી આંગળીઓ, ચંદ્ર અને તારાઓનું કામ માનું છું, જે તમે નક્કી કર્યું નથી; માણસ શું છે, તે તું તેના પ્રત્યે સભાન છે? અને માણસનો દીકરો, તે તું તેની મુલાકાત લેતો હતો? કારણ

કે તમે તેને બનાવ્યો છેદેવદૂતો કરતાં થોડો નીચો અને ઉતાવળે તેને ગૌરવ અને સન્માનનો તાજ પહેરાવ્યો. તમે તેને તારા હાથની કૃતિઓ પર પ્રભુત્વ મેળવવા માટે મજબૂર કર્યો; તમે બધી વસ્તુઓ તેના પગ નીચે મૂકી દીધી છે. (ગી.શા. ૮:૩-૬).

માનવ પરિવારને "દેવદૂતો કરતાં થોડો નીચો" બનાવવામાં આવ્યો હતો. જો કે, જેઓ પૃથ્વી પર રહ્યા છે અને ઈશ્વર સાથે સમાધાન થયું છે તેઓ એક અનુભવમાંથી પસાર થયા હશે જેની "દૂતો પણ તપાસ કરવાની ઇચ્છા રાખે છે" (૧ પિત્તર ૧:૧૨). ઈશ્વરના આત્મબલિદાન પ્રેમ વિશેનું તેમનું અનુભવાત્મક જ્ઞાન તેમને બ્રહ્માંડમાં એક વિશેષ સ્થાન આપશે: "અને મેં જ્હોને પવિત્ર શહેર, નવું જેરુસલેમ, સ્વર્ગમાંથી ભગવાનમાંથી નીચે આવતા જોયું, જે તેના પતિ માટે શણગારેલી કન્યા તરીકે તૈયાર હતું. અને મેં સ્વર્ગમાંથી એક મહાન અવાજ સાંભળ્યો, જુઓ, ઈશ્વરનું તાંડવ માણસો સાથે છે, અને તે તેમની સાથે રહેશે, અને તેઓ તેના લોકો હશે, અને ભગવાન પોતે તેમની સાથે રહેશે, અને તેમનો ભગવાન બનશે." (પ્રકટિકરણ. ૨૧:૨-૩).

તેણે પોતાની શક્તિથી પૃથ્વી બનાવી, તેણે પોતાની બુદ્ધિથી વિશ્વની સ્થાપના કરી અને હથે તેની વિવેકબુદ્ધિથી આકાશને લંબાવ્યો. (યર્મિયા ૧૦:૧૨).

તેના માટે આપણે જીવીએ છીએ, અને હલનચલન કરીએ છીએ અને આપણી હસ્તી ધરાવીએ છીએ. (પ્રે.કૃત્યો ૧૭:૨૮).

પૃથ્વી પરનું બ્રહ્માંડ, પૃથ્વી અને તમામ જીવંત જીવો ઈશ્વર સિવાય અસ્તિત્વમાં નથી. આપણા સર્જકે આપણી દુનિયાનું નિર્માણ કર્યું નથી, તેને ઘડિયાળની જેમ બંધ કરી દીધું છે, અને પછી તેને વધુ ઇનપુટ વિના જાતે જ કાર્ય કરવા દીધું છે. ઈશ્વર સતત "તેની શક્તિના શબ્દથી બધી વસ્તુઓને જાળવી રાખે છે" કારણ કે "તેના દ્વારા બધી વસ્તુઓ નો સમાવેશ થાય છે" (હેબ. ૧:૩; કોલો ૧:૧૭).

જો તમે તમારા જમણા હાથમાં એક ગ્લાસ પાણી પકડ્યું હોય અને તેને છોડવાનું નક્કી કર્યું હોય, તો શું તમારે તમારા ડાબા હાથનો ઉપયોગ તમારા જમણા હાથને તેને છોડવા માટે દબાણ કરવા માટે કરવો પડશે? ઈશ્વર આપણને કહે છે, "મારા હાથે પણ પૃથ્વીનો પાયો નાખ્યો હતો અને મારો જમણો હાથ આકાશમાં ફેલાયેલો હતો: જ્યારે હું તેમને બોલાવું છું, ત્યારે તેઓ સાથે ઉભા થાય છે" (યશાયા. ૪૮:૧૩).

ઈશ્વર વિનાશક છે એવી કલ્પના કરવી એ સર્જનના ટકાઉ તરીકેની તેમની સ્થિતિને તુચ્છ બનાવે છે. વિનાશ થાય તે માટે ઈશ્વરે સક્રિય પણે નાશ કરવાની જરૂર નથી. એક ઉદાહરણ તરીકે, સોડોમ અને ગોમોરાહના વિનાશમાં, એક સામાન્ય અર્થઘટન ભગવાનને "જાળવી" અથવા ટકાવી રાખવાના હેતુથી અગ્નિ અને ગંધક બનાવતા જુએ છે. વિનાશક તરીકે ઈશ્વરનું આ ચિત્ર તેને પોતાની જાત સાથે સંઘર્ષમાં

મૂકે છે જેમ તમે તમારા ડાબા હાથનો ઉપયોગ તમારા જમણા હાથનો ઉપયોગ પાણીના ગ્લાસને છોડવા દબાણ કરવા માટે કરશો.

ઈશ્વરનો નાશ કરવા માટે ફક્ત એટલું જ જરૂરી છે કે તેણે જવા દીધું. જો કે, એ સમજવું અનિવાર્ય છે કે તે મૃત્યુ અથવા વિનાશની ઇચ્છા સાથે આવું ક્યારેય કરતો નથી. ઈશ્વર ફક્ત એટલા માટે જવા દે છે કારણ કે તે પ્રેમ છે, અને પ્રેમ માટે સાચી સ્વતંત્રતાની જરૂર છે. ઈશ્વર કોઈ વ્યક્તિ કે રાષ્ટ્રને માત્ર અનિચ્છાએ અને ઊંડી ઉદાસીસાથે છોડી દે છે: "હું ઈફ્રાયમ, થીમને કેવી રીતે છોડી શકું? હું ઇઝરાયલ, થી કેવી રીતે પહોંચાડીશ? હું આદમા તરીકે થીકેવી રીતે બનાવીશ? હું તને ઝેબોઈમ તરીકે કેવી રીતે સેટ કરીશ? મારું હૃદય મારી અંદર ફેરવાઈ ગયું છે, મારા પસ્તાવો એક સાથે છે" (હોસ ૧૧:૮).

ઈસુએ જેરુસલેમ પર વિલાપના આ શબ્દો કહ્યા: "હે જેરુસલેમ, જેરુસલેમ, તું જે પયગંબરોને મારી નાખે છે, અને તે લોકોને પથ્થર મારતો છે જે તમને મોકલવામાં આવે છે, હું કેટલી વાર તમારા બાળકોને એકસાથે એકત્રિત કરી શકું છું, તેની પાંખો નીચે મરઘી ઓળંગતી મરઘી તરીકે પણ, અને તમે નહીં કરો! જુઓ, તમારું ઘર તમારા માટે ઉજ્જડ રહી ગયું છે" (માથી. ૨૩:૩૭-૩૮).

કારણ કે મનુષ્યનો દીકરો પુરુષોના જીવનનો નાશ કરવા નથી આવતો, પરંતુ તેમને બચાવવા માટે આવે છે. (લુક ૯:૫૬).

આકાશ ઈશ્વરનો મહિમા જાહેર કરે છે. અને મક્કમતા તેના કામને વેગ આપી રહી છે. દિવસ નો દિવસ ઉચ્ચારણ ભાષણ, અને રાતથી રાત સુધી શ્વેથ જ્ઞાન. ત્યાં કોઈ વાણી કે ભાષા નથી, જ્યાં તેમનો અવાજ સંભળાય નહીં. (ગી.શા ૧૯:૧-૩).

ઈશ્વર તેના સર્જન દ્વારા બધા લોકો સાથે વાત કરે છે. ભાષાના અવરોધો અથવા છાપેલા શબ્દના અભાવને કારણે કોઈને તેની પાસેથી શીખવાના આમંત્રણમાંથી બાકાત રાખવામાં આવ્યું નથી.

તમારી દૃષ્ટિ ઊંચી કરીને જુઓ, એ બધા તારા કોણે ઉત્પન્ન કર્યા છે? તે મહા સમર્થ અને બળવાન હોવાથી પોતાના પરાક્રમ ના માહાત્મ્યથી તેઓના સંખ્યાબંધ સૈન્ય ને બહાર કાઢી લાવે છે, અને તે સર્વને નામ લઈને બોલાવે છે; એકે રહી જતો નથી. —યશાયા

૪૦:૨૬

આપણે શાશ્વત જીવન કેવી રીતે રાખી શકીએ?

અગાઉ પુસ્તકમાં આપણે ઉત્પત્તિમાં નોંધાયેલા માનવજાતના પતન વિશે વાંચ્યું હતું, પ્રકરણ ૩. સર્પ, વેશમાં છેતરનાર, આદમ અને ઇવને એવું માનવા દોરી ગયા કે ઈશ્વર સ્વ-સેવા કરે છે અને તેના પર વિશ્વાસ કરી શકાતો નથી. જ્યારે તેઓ આ જૂઠાણું માનતા હતા, ત્યારે તેઓએ તેમના જીવન દાતાથી પોતાને દૂર રાખવાની કોશિશ કરી, અને તેમના માટે મરવાની પ્રક્રિયા શરૂ થઈ.

તે દિવસથી તમામ મૃત્યુ એ ઈશ્વર વિશે જૂઠું માનવાનું પરિણામ છે. એડનના બગીચામાં માનવજાત ઈશ્વરથી વિમુખ થઈ ગઈ હતી કારણ કે આદમ અને ઇવે ભગવાન વિશેનું મન બદલી નાખ્યું હતું. જ્યાં તેઓ એક સમયે તેના પર વિશ્વાસ રાખતા હતા, ત્યાં હવે તેઓ તેના પર અવિશ્વાસ રાખતા હતા. આ હજી પણ આપણી ચોક્કસ સમસ્યા છે. આપણે ઈશ્વર વિશેનું મન બદલવાની જરૂર છે. જ્યારે આપણે આવું કરીશું, ત્યારે વિશ્વાસ અવિશ્વાસને વિસ્થાપિત કરશે, અને પ્રેમ તેના વિશેની આશંકાને વિસ્થાપિત કરશે. આપણે આપણા સર્જક સાથે સમાધાન કરીશું, અને આપણે શાશ્વત જીવન ધરાવીશું.

જ્યારે આદમ અને ઇવે સર્પના દેવ વિશેના જૂઠાણાપર વિશ્વાસ કર્યો અને તેનાથી છુપાવવાનો પ્રયાસ કર્યો, ત્યારે જે બન્યું તેનાથી ભગવાન પોતે બદલાયા ન હતા. તેના હવે વિખૂટા પડેલા બાળકો પ્રત્યેનો તેનો પ્રેમ ઓછામાં ઓછો થયો ન હતો. આપણા વિશે ઈશ્વરનું મન બદલવાના આપણા પ્રયાસો પર આધાર રાખે તેવી મુક્તિની કોઈ પણ યોજના અસ્તિત્વમાં ન હોય તેવી સમસ્યાનો ઉકેલ શોધે છે. ઈશ્વર પહેલેથી જ આપણા પ્રત્યે સારા વિચારો ધરાવે છે અને તેના માટે આપણા વિશે સારું વિચારવા માટે કોઈ સમજાવટની જરૂર નથી. તે પહેલેથી જ આપણામાંના દરેકને પ્રેમ કરે છે અને અનંત મૂલ્ય આપે છે.

જ્યારે ઈશ્વર ઇઝરાયલીઓને ઇજિપ્તમાંથી બહાર લાવ્યા ત્યારે તેમને મૂર્તિઓની પૂજા કરવાના જોખમ અંગે ચેતવણી આપવામાં આવી હતી. આ ખોટા દેવતાઓ બાઇબલના સમયમાં સામાન્ય હતા અને વિકૃત કલ્પનાઓની પેદાશ હતા. તેઓ ઘણીવાર ગુસ્સે અને તુષ્ટિકરણની જરૂર હોવાનું માનવામાં આવતું હતું. તેમનો ગુસ્સો દૂર કરવા માટે અર્પણ અને બલિદાન આપવામાં આવ્યા હતા. આપણે ગંભીરતાથી પૂછી શકીએ: શું ઈશ્વર સાથે સંબંધિત આપણી રીત પ્રાચીન મૂર્તિપૂજામાંથી કંઈ પણ ઉધાર લે છે?

અને આ જીવન શાશ્વત છે, કે તેઓ એકમાત્ર સાચા ભગવાન અને ઈસુ ખ્રિસ્તને ઓળખી શકે છે, જેમને તમે મોકલ્યા નથી. મેં પૃથ્વી પરની થીમનો મહિમા કર્યો છે: તમે મને જે કામ કરવાનું આપ્યું હતું તે મેં પૂરું કર્યું છે. (યોહાન ૧૭:૩-૪)

ઈસુએ પોતાના પિતાને કરેલી પ્રાર્થનામાં તેઓ શાશ્વત જીવનની સ્પષ્ટ વ્યાખ્યા આપે છે. ઈશ્વરને ઓળખવાનો અનુભવ છે. આ અનુભવાત્મક જ્ઞાન આપણને આપણા જીવનદાતા સાથે સુમેળ કરે છે. આપણે ઈસુના આપણા વિશ્વ પ્રત્યેના મિશનનો સાચો હેતુ જોવા નું શરૂ કરીએ છીએ - ઈશ્વરને નિઃસ્વાર્થ, દયાળુ, સૌમ્ય, દયાળુ અને ક્ષમાશીલ તરીકે સચોટ રીતે પ્રગટ કરવા. ઈસુના શબ્દો લોકો સાંભળતા હતા ત્યારે તેઓ ઈશ્વરના શબ્દો સાંભળી રહ્યા હતા. જ્યારે લોકોએ ઈસુને બીમારલોકોને સાજા કરતા, ભૂખ્યાને ખવડાવતા, પ્રોત્સાહન આપતા, નાના બાળકોને ખોળામાં પકડીને પોતાની જાતને ગેરસમજ અને બદનામ થવા દેતા જોયા ત્યારે તેઓ ભગવાનને જોઈ રહ્યા હતા - ભગવાનને તેમના મહિમામાં.

મૂંઝવણટાળવા માટે એ સમજવું જરૂરી છે કે મુક્તિની ઘણી કથિત રીતો છે, પરંતુ આ બધા ઈશ્વરનું વિરોધાભાસી ચિત્ર રજૂ કરે છે. આ અભ્યાસ મુક્તિની એક અગ્રણી રીત પર ધ્યાન કેન્દ્રિત કરશે જેમાં પશ્ચિમી સમાજમાં લગભગ દરેકને થોડો સંપર્ક થયો છે. ઘણા નિષ્ઠાવાન લોકો તેનું પાલન કરે છે. આ અભિપ્રાય છે કે મુક્તિ એ કાનૂની મુદ્દો છે. આ દૃષ્ટિકોણની કેટલીક લાક્ષણિકતાઓમાં શામેલ છે:

□ ભગવાને પોતાના બાળકોને આઝાદી ની ભેટ આપવાને બદલે ઈશ્વરની સાર્વભૌમત્વ પર ભાર મૂક્યો.

□ ઈશ્વરની પોતાની જાત સાથે સમાધાન કરવાની ઇચ્છાને બદલે બચત કરવાની ઈશ્વરની શક્તિ પર ભાર મૂકવામાં આવે છે.

□ એવી માન્યતા કે ઈશ્વર એટલો શુદ્ધ અને પવિત્ર છે કે ઈશ્વર આપણને પ્રેમ કરે છે અને આપણી જેમ જ આપણી નજીક આવવા માંગે છે એમ માનવાને બદલે તે આપણા પાપોથી નારાજ છે. ઈશ્વર છે તે જેને પ્રેમ કરે છે તેમની સાથે શું કરે છે તેના કારણે તે સિન પર દુઃખી છે, એટલા માટે નહીં કે તે વ્યક્તિગત રીતે તેનાથી નારાજ છે.

□ ભગવાન ને તેના ક્રોધને શાંત કરવા માટે લોહીની જરૂર છે એવી માન્યતા કે ઈશ્વર આપણને તેના વિશેના આપણા રોગના ડરથી સાજા કરવા માંગે છે. તે ઇચ્છે છે કે આપણે સમજીએ કે તે પાનું જ ઘાતક છે - તે નહીં.

□ ઈશ્વર આપણા પાપાનો રેકોર્ડ રાખી રહ્યો છે કે જે પણ રેકોર્ડ રાખવામાં આવે છે તે એ દર્શાવવામાટે હશે કે ઈશ્વરે દરેક વ્યક્તિને બચાવવા માટે જે કંઈ કરી શકે તે કર્યું છે તે દર્શાવવાને બદલે આગામી ચુકાદામાં આપણી સામે ઉપયોગ કરવાનો રેકોર્ડ રાખી રહ્યો છે.

□ ઈશ્વર પ્રેમના નિયમ સાથે અસંગતતામાં, તે આપણો પોતાનો સ્વાર્થ છે તે સમજવાને બદલે તેના કાયદાને તોડવા બદલ દંડ ફટકારે છે, જે આપણને દંડ કરે છે. જેમ આપણે કુદરતના નિયમોને દંડ વિના તોડી શકતા નથી, તેમ આપણે દંડ વિના પ્રેમના કાયદાનું ઉલ્લંઘન ન કરી શકીએ.

□ સુવાર્તાને સારા સમાચાર તરીકે વ્યાખ્યાયિત કરવી કે ઈશ્વરે તેના કાયદાનો ભંગ કરવા બદલ લાદવામાં આવેલા દંડને ટાળવાનો માર્ગ પૂરો પાડ્યો છે, તેના બદલે તે જાણે છે કે વાસ્તવિક સારા

સમાચાર પોતે ભગવાન વિશે છે. જો ઈશ્વર એ પ્રકારની વ્યક્તિ હોત જે પોતાનો કાયદો તોડવા બદલ મૃત્યુદંડ લાદશે, તો તે ખરાબ સમાચાર હશે.

□ ઈશ્વરને એકદમ વિશ્વાસપાત્ર તરીકે જોવા આવવાને બદલે બચી જવાય તેવી માનસિકતા. વાસ્તવમાં, આપણે આપણા સૌમ્ય ઈશ્વર વિશેના સત્ય પર જેટલું ધ્યાન કેન્દ્રિત કરીશું, આપણા પોતાના ઉદ્ધાર વિશે આપણને ઓછી ચિંતા થશે, અને આપણે બીજાને વધુ પ્રેમ અને મૂલ્ય આપીશું. "જે કોઈ પોતાનો જીવ બચાવશે તે તેને ગુમાવી દેશે; પરંતુ જે કોઈ મારા માટે અને સુવાર્તા માટે પોતાનો જીવ ગુમાવશે, તે જ તેને બચાવશે" (માર્ક ૮:૩૫).

કાનૂની સુવાર્તા અચૂક પણે મુક્તિની ખાતરી રાખવા પર અયોગ્ય ધ્યાન કેન્દ્રિત કરવા પ્રોત્સાહિત કરે છે. ઈશ્વરે આપણા પર મૂક્યું નથી કોઈની મુક્તિની સ્થિતિ જાણવાની જરૂર નો બોજ - જેમાં આપણું પોતાનું પણ સામેલ છે. આપણી પોતાની આધ્યાત્મિક સ્થિતિ પર ધ્યાન કેન્દ્રિત કરવાને બદલે, આપણે એવા વ્યક્તિ પર ધ્યાન કેન્દ્રિત કરવાની જરૂર છે જે હંમેશાં આપણા માંના દરેકને માત્ર આપણે જોવા જ નહીં પરંતુ આપણે શું હોઈ શકીએ તે રીતે જુએ છે. ઈશ્વર આપણામાંના દરેકને અનંત પ્રેમ કરે છે અને મૂલ્ય આપે છે, જે આપણે આપણી જાતને પ્રેમ અને મૂલ્ય આપી શકીએ છીએ. કોઈ પ્રશ્ન વિના, ઈશ્વર ઇચ્છે છે કે આપણે દરેક તેની સાથે અનંતકાળ વિતાવીએ. તે એમ પણ ઇચ્છે છે કે આપણે સમજીએ કે તે સંપૂર્ણપણે વિશ્વાસપાત્ર છે અને આપણા ભયભીત મગજને મટાડવા માટે સક્ષમ છે: "પ્રેમમાં કોઈ ડર નથી; પરંતુ સંપૂર્ણ પ્રેમ ભયથી જાતિગત" (૧ યોહાન ૪:૧૮).

અમે ટૂંકમાં બે ખૂબ જ અલગ સુવાર્તાઓની તુલના કરી છે: કાનૂની સુવાર્તા અને ઉપચાર સુવાર્તા. ઉપચારની સુવાર્તા ઈસુના ઉપદેશો અને ઉદાહરણ સાથે સંપૂર્ણ સુમેળમાં છે, જ્યારે કાનૂની સુવાર્તા માનવ કાલ્પનિક ન્યાયિક વ્યવસ્થા સાથે વધુ સમાન છે જેનો ઉપયોગ ઈસુ (આપણા સૌમ્ય ઉપચારક)ને મૃત્યુ સુધી વખોડવા માટે કરવામાં આવ્યો હતો.

કારણ કે હું તમારા પ્રત્યે જે વિચારો વિચારું છું તે હું જાણું છું, પ્રભુને, શાંતિના વિચારો, દુષ્ટતાના નહીં. (યર્મિયા. ૨૯:૧૧).

ઈશ્વરને આપણા પ્રત્યે સારા વિચારો વિચારવા માટે સમજાવવાના ધ્યેય સાથે ધાર્મિક પ્રવૃત્તિઓમાં રોકાણ કરવામાં આવેલા સમય, પ્રયત્નો અને ખર્ચનો મોટો જથ્થો એક મોટો બગાડ રહ્યો છે.

તમારા બધા અપરાધોથી દૂર રહો, અને તમે ઉલ્લંઘન કર્યું છે; અને તમને એક નવું હૃદય અને એક નવી ભાવના બનાવો: કારણ કે તમે શા માટે મરી જશો, ઓ ઇઝરાયલનું ઘર? કારણ કે મને તેમના મૃત્યુમાં કોઈ આનંદ નથી કે જે મૃત્યુ પામે છે, ભગવાન ભગવાનને સાઇથ કરે છે: જ્યાં થી તમારી જાતને ફેરવો, અને તમે જીવો. (એઝેકીયેલ ૧૮:૩૧-૩૨).

આપણામાંના દરેકને ઈશ્વરની વિનંતી એ છે કે સ્વાર્થથી જીવનની રીત તરફ વળો.

ઈશ્વર દુનિયાને એટલો પ્રેમ કરતો હતો કે તેણે પોતાનો એકમાત્ર પુત્ર આપ્યો હતો, કે જે કોઈ તેનામાં વિશ્વાસ કરે છે તે નાશ ન થવો જોઈએ, પરંતુ અનંત જીવન જીવવું જોઈએ. ઈશ્વરે પોતાના પુત્રને દુનિયાની નિંદા કરવા માટે દુનિયામાં મોકલ્યો નથી. પરંતુ તેના દ્વારા વિશ્વ બચી શકે છે. (યોહાન ૩:૧૬-૧૭)

ઈસુ માં વિશ્વાસ રાખવો એ પોતાના વિશે (ઈશ્વરનો પુત્ર) અને ભગવાન પિતા વિશે જે જાહેર કર્યું તે માને છે.

ઈશ્વર ખ્રિસ્તમાં હતો અને દુનિયાને પોતાની જાત સાથે સમાધાન કરી રહ્યો હતો,

તેમના અતિક્રમણને તેમના પર મૂકતો ન હતો; અને સમાધાનનો શબ્દ અમને પ્રતિબદ્ધ કર્યો. (૨ કોરિન્થિયન્સ ૫:૧૯)

જો ઈશ્વરે આપણને શાશ્વત મૃત્યુથી બચાવવાના સમગ્ર પ્રયત્નોનો એક શબ્દમાં સાર કાઢી શકાય તો તે શબ્દ સમાધાન હશે. અને તમે, તે ક્યારેક દુષ્ટ કૃતિઓ દ્વારા તમારા મનમાં વિમુખ અને દુશ્મનો હતા, છતાં હવે તેણે સમાધાન કર્યું. (કોલો ૧:૨૧)

માનવજાતના પતન પછી, વિમુખતા તરફનો સ્વભાવ ફક્ત આપણા મગજમાં જ સમાયેલો છે - ઈશ્વરમાં ક્યારેય નહીં.

ઈશ્વરે પ્રકાશને અંધકારમાંથી પ્રકાશિત કરવાની આજ્ઞા આપી હતી, તે આપણા હૃદયમાં ચમક્યો હતો, ઈસુ ખ્રિસ્તના ચહેરા પર ઈશ્વરના મહિમાના જ્ઞાનનો પ્રકાશ આપવા માટે. (૨ કોર. ૪:૬)

આ શ્લોક જે અંધકારનો ઉલ્લેખ કરે છે તે ઈશ્વર પ્રત્યેની આપણી ગેરસમજ છે. ઈશ્વરનો મહિમા તેનું પાત્ર છે, જે ઈસુના ચહેરા પર જોવા મળે છે.

પરંતુ આપણે બધા, ખુલ્લા ચહેરા સાથે, એક ઝલાસમાં પ્રભુનો મહિમા, પ્રભુની ભાવના ની જેમ, ગૌરવથી ગૌરવ સુધીની એક જ છબીમાં બદલાઈ જઈએ છીએ. (૨ કોર. ૩:૧૮)

આપણે પકડીને બદલાઈ ગયા છીએ. આ સિદ્ધાંત બંને રીતે કામ કરે છે. જો આપણે ઈશ્વરને આત્મસેવા માનતા હોઈએ તો તે આપણા પોતાના સ્વાર્થને મજબૂત કરે છે. જો આપણે તેને સંપૂર્ણ પણે નિઃસ્વાર્થ તરીકે જોઈશું, તો તે આપણા આંતરિક સ્વાર્થને ઉખાડી ફેંકવાનું કામ કરશે. ઈશ્વરના પ્રેમ, દયા અને ક્ષમા પર વિચાર કરવાથી આપણામાં પ્રતિબિંબિત થતા તે જ ગુણોને સરળ બનાવે છે.

હું તમને કહું છું કે એ જ રીતે આનંદ એક પાપી પર સ્વર્ગમાં હશે જે પસ્તાવો કરે છે, ૯૦ અને નવ થી વધુ ફક્ત વ્યક્તિઓ, જેને પસ્તાવાની જરૂર નથી. (લુક ૧૫:૭)

પસ્તાવાનો અર્થ એ નથી કે ઈશ્વરને "હું દિલગીર છું" કહેવું. પસ્તાવો એટલે વળાંક, અથવા મનપરિવર્તન. ઈસુએ જે શીખવ્યું તેના સંદર્ભમાં સાચો પસ્તાવો એટલે ઈશ્વર વિશે મન બદલવું. ઈસુએ તેનું સચોટ પ્રતિનિધિત્વ કર્યું હોવાથી અમે તેને જોવા આવીશું.

મારી પાસે આવો, તમે બધા એ મજૂરી કરો અને ભારે ભરેલા છો, અને હું તમને આરામ આપીશ. મારો જુલમ તારા પર લઈ જાઓ અને મારા વિશે શીખો; કારણ કે હું નમ્ર છું અને હૃદયમાં નીચો છું: અને તમે તમારા આત્માને આરામ આપશો. કારણ કે મારો જુલમ સરળ છે, અને મારો બોજ હળવો છે.

(માંથી. ૧૧:૨૮-૩૦)

આધ્યાત્મિક સ્વ-સુધારણાના નિરર્થક પ્રયાસમાં આપણે સારા બનવા માટે કામ કરવાની જરૂર નથી. માપવા માટેના અમારા તમામ પ્રયાસો આપણને સ્વ-ધ્યાન કેન્દ્રિત કરવા પ્રેરે છે અને તેના પરિણામે કાં તો ગૌરવ અથવા નિરાશા થશે. ઈસુ પાસે આપણી મૂંઝવણનો ઉકેલ છે. તે સરળ રીતે કહે છે, "મારા વિશે શીખો."

અને તેમને પ્રબોધક એસિયાઓનું પુસ્તક આપવામાં આવ્યું. અને જ્યારે તેમણે પુસ્તક ખોલ્યું ત્યારે તેમને તે જગ્યા મળી જ્યાં લખ્યું હતું, પ્રભુની ભાવના મારા પર છે, કારણ કે તેમણે મને ગરીબોને સુવાર્તાનો ઉપદેશ આપવા માટે અભિષેક કર્યો હતો; તેમણે મને તૂટેલા હૃદયને સાજા કરવા, કેદીઓને પહોંચાડવાનો ઉપદેશ આપવા અને અંધલોકોને દૃષ્ટિપુનઃ પ્રાપ્ત કરવા, તેમને સ્વતંત્રતા આપવા માટે મોકલ્યો જે ઘસાઈ ગયા છે. (લુક ૪:૧૭-૧૮)

ઈસુ આપણા માટે જે સિદ્ધ કરવા આવ્યા હતા તેની આપણને બધાને જરૂર છે. તેમાં કોઈ અપવાદ નથી.

૨૧

શું આપણે યુકાદાથી ડરવું જોઈએ?

યુકાદાને ધ્યાનમાં લેતી વખતે, કોને ન્યાય આપવામાં આવી રહ્યો છે અને કોણ ન્યાય કરી રહ્યું છે તે નક્કી કરવું પહેલા મદદરૂપ થશે. ઈડનના બગીચામાં ઇવ અને સર્પ વચ્ચેની વાતચીત તરફ પાછા ફરતાં યાદ કરો કે પૂર્વસંધ્યાએ જે સર્પ નું પ્રત્યારોપણ કર્યું હતું તે ઈશ્વરની નિષ્પક્ષતા, સદ્ભાવના અને વિશ્વસનીયતા વિશેનો પ્રશ્ન છે. થોડી પ્રામાણિક વિચારણા સાથે, એ સ્પષ્ટ થઈ જશે કે ત્યાં માનવતાપર કેસ કરવામાં આવ્યો ન હતો - તે ભગવાન હતા.

ઈશ્વરે પોતાની જાતને અજમાયશ પર મૂકવાની મંજૂરી આપી છે તે વિચારને સમજવું આપણા માટે મુશ્કેલ હોઈ શકે છે. તેમ છતાં, આ દૃષ્ટિકોણ એકમાત્ર વ્યવહારુ છે જે બાઇબલના ઊંડાણપૂર્વકના અભ્યાસના આધારે પહોંચી શકાય છે. શેતાન સાથેના તે પ્રથમ સંવાદ પછીથી આપણે અજાણતા ભગવાનનો ન્યાય કરી રહ્યા છીએ. શું અમે તેને ન્યાયી સુનાવણી આપી છે?

જ્યારે આપણે આપણી જાતને યુકાદાના કેન્દ્રમાં મૂકવાના આપણા વલણમાં ગેરમાર્ગે દોરાયેલા છીએ, જ્યારે યુકાદાને આધીન થવાની વાત આવે છે ત્યારે અમને બિલકુલ મુક્તિ નથી. ઈશ્વરે આપણને અજમાયશ પર મૂક્યા નથી; જો કે, આપણે ખાસ કરીને આપણી જાતને ન્યાય આપવામાં અને તેની નિંદા કરવામાં નિપુણ છીએ. ઈસુએ કહ્યું કે તેમણે જે શબ્દો બોલ્યા તે જીવન છે. અમારી પાસે તેના શબ્દોને સ્વીકારવાની અથવા નકારી કાઢવાની પસંદગી છે. જો તેના શબ્દો ખરેખર જીવન છે, અને આપણે તેને નકારીએ છીએ, તો શું આપણે પછી આપણી જાતને નકારાત્મક પરિણામો સાથે યુકાદો નથી લીધો?

કાયદાની અદાલતમાં થાય છે તેમ ઈશ્વર યુકાદો આપતો નથી. જ્યારે આપણે નિંદા અને મૃત્યુના માર્ગ પર ચાલુ રાખવા માટે કટિબદ્ધ છીએ, ત્યારે ઈશ્વર અનિચ્છાએ આપણા નિર્ણયને બહાલી આપવા સિવાય આપણા માટે બીજું કશું કરી શકતો નથી.

યુકાદાનું બીજું પાસું વિચારવાનું છે. જ્યારે આપણે બીજાનો ન્યાય કરીએ છીએ, ત્યારે તે આપણા પર નકારાત્મક પ્રતિક્રિયા આપે છે. જ્યારે આપણે બીજાની નિંદા કરીએ છીએ, ત્યારે આપણે ફક્ત આ પ્રક્રિયામાં આપણી જાતને વખોડી રહ્યા છીએ. માટેજુઓ કે આપણે યુકાદામાં ખરેખર કોને ડરવાની જરૂર છે, આપણે ફક્ત અરીસામાં જોવાની જરૂર છે.

વ્યભિચારમાં ફસાયેલી સ્ત્રીનું સુવાર્તા વર્ણન આપણને યુકાદો કેવી રીતે કામ કરે છે તેનું ઉદાહરણ આપે છે:

ઈસુ ઓલિવ્સના પર્વત પર ગયો. અને વહેલી સવારે તે ફરીથી મંદિરમાં આવ્યો અને બધા લોકો તેની પાસે આવ્યા; અને તે બેઠો અને તેમને શીખવ્યો. અને શાસ્ત્રીઓ અને ફરોશીઓ તેની પાસે વ્યભિચારમાં લીધેલી સ્ત્રી લાવ્યા; અને જ્યારે તેઓએ તેને વચ્ચે ગોઠવી દીધી હતી, ત્યારે તેઓ તેને કહે છે, માલિક, આ સ્ત્રીને વ્યભિચારમાં લેવામાં આવી હતી, તે જ કૃત્યમાં. હવે કાયદામાં મૂસાએ અમને આદેશ આપ્યો કે આવા પથ્થર મારે છે: પરંતુ તમે શું કહો છો? આ તેઓએ તેને લલચાવતાં કહ્યું કે તેઓએ તેના પર આરોપ મૂકવો પડી શકે છે. ઈસુ નીચે ઊતરી ગયો અને તેની આંગળી જમીન પર લખી, જાણે કે તેણે તે સાંભળ્યા ન હોય. તેથી જ્યારે તેઓએ તેને પૂછવાનું ચાલુ રાખ્યું, ત્યારે તેણે પોતાની જાતને ઊંચી કરી, અને તેમને કહ્યું, તે તમારી વચ્ચે પાપો વિના છે, તેને પહેલા તેના પર પથ્થર ફેંકવા દો. અને ફરીથી તે નીચે નમ્યો અને જમીન પર લખ્યું. અને જે તેઓએ તે સાંભળ્યું હતું, તેમના પોતાના અંતરાત્મા દ્વારા દોષી ઠેરવવામાં આવ્યા હતા, તેઓ એક પછી એક બહાર ગયા, સૌથી મોટાથી શરૂ કરીને, છેલ્લે સુધી: અને ઈસુ એકલા રહી ગયા હતા, અને તે સ્ત્રી વચ્ચે ઊભી હતી. ઈસુએ પોતાની જાતને ઊંચી કરી અને સ્ત્રી સિવાય બીજું કોઈ જોયું નહીં, ત્યારે તેણે તેને કહ્યું, સ્ત્રી, તે પાતળા આરોપ લગાવનારાઓ ક્યાં છે? હા, કોઈ માણસે આ નીનિંદા કરી નથી? તેણે કહ્યું, ના ચાર, પ્રભુ. ઈસુએ તેને કહ્યું, હું પણ તને વખોડી કાઢતો નથી: જાઓ, અને હવે ન કરો. (યોહાન ૮:૧-૧૧, ભાર ઉમેરવામાં આવ્યો)

જે સ્ત્રીને ઈસુ સમક્ષ લાવવામાં આવી હતી અને કાયદાતોડનાર તરીકે રજૂ કરવામાં આવી હતી તે ઈસુને નષ્ટ કરવાના પ્રયાસમાં કઠોર ધાર્મિક નેતાઓ દ્વારા ઉપયોગમાં લેવામાં આવતી પીડિત હતી જેને તેઓએ એક તરીકે ન્યાય કર્યો હતો તેમના ધર્મ ને ખતરો. મહિલાના આરોપ લગાવનારાઓએ મૂસાના કાયદાને અપીલ કરી હતી. છૂટાછેડા સાથે કામ કરતા ફરોશીઓ સાથેની બીજી મુલાકાતમાં ઈસુએ તેમને કહ્યું કે મૂસાના નિયમમાં તેમના સખત હૃદયને છૂટછાટ છે: "અને ઈસુએ તેમને જવાબ આપ્યો અને કહ્યું, તમારા હૃદયની સખતતા માટે તેમણે (મૂસાએ] તમને આ ઉપદેશ લખ્યો હતો"

(માર્ક ૧૦:૫).

કોર્ટરૂમના આ દ્રશ્યમાં જે બન્યું તેની તીવ્રતા સ્પષ્ટ થઈ જશે કારણ કે આપણને ખ્યાલ આવશે કે ઈસુ પૃથ્વી પર ઈશ્વર હતા અને તેમાં ન્યાયને અમલમાં મૂકવાનો અધિકાર પણ સામેલ હતો. ઈસુએ તરત જ તેની સમક્ષ લાવવામાં આવેલા કેસમાં યુકાદો આપ્યો ન હતો, પરંતુ તેના બદલે નીચે નમ્યો અને જમીન પર આંગળી રાખીને લખ્યું. જ્યારે તેઓએ તેમના પ્રશ્નનો જવાબ આપવા માટે તેને દબાણ કર્યું,

ત્યારે તેણે તેમને કહ્યું, "તે તમારી વચ્ચે પાપી નથી, તેને પહેલા તેના પર પથ્થર ફેંકવા દો." પછી તેણે જમીન પર લખવાનું ચાલુ રાખ્યું.

ઈસુએ જે કહ્યું અને કર્યું તેમાં ઈસુનો એક હેતુ હતો. જ્યારે તેમણે જમીન પર લખ્યું ત્યારે ધાર્મિક નેતાઓના પ્રશ્નથી બચવાનું નહોતું. તે એવા સંજોગો જાણતો હતો જે સ્ત્રીને તેની સામે લાવ્યા હતા. ઈસુ પણ તેના દરેક આરોપલગાવનારાઓનો ઇતિહાસ જાણતો હતો અને તેમના વિચારો અને હેતુઓ વાંચતો હતો. તે સાક્ષીઓની હાજરીમાં આ ઢોંગીઓને તીખો ઠપકો આપી શક્યો હોત. તેના બદલે, તેમણે ધાર્મિક નેતાઓને ધૂળમાં લખીને તેમના પોતાના પાનો વિશે કૃપાપૂર્વક જાગૃત કર્યા - તેમના પાપાનો અસાધારણ અસ્થાયી લેખિત રેકોર્ડ.

ઈસુ એ સંજોગો હોવા છતાં તેની આસપાસ એકઠા થયેલા દરેક વ્યક્તિને પ્રેમ કરતો હતો અને અનંત મૂલ્ય આપતો હતો. તેમનું ધ્યેય વિશ્વને બચાવવાનું હતું, અને તેમણે મહિલા અને તેના આરોપલગાવનારાઓનું સમાધાન માંગ્યું હતું, જેમને તેમને વધુ દૂર કરવાની ઇચ્છા નહોતી.

ઈસુએ ધાર્મિક નેતાઓને કહ્યું, "તે તમારી વચ્ચે પાપી નથી, તેને પહેલા તેના પર પથ્થર ફેંકવા દો." અહીં તે તેમને પાછા ન્યાય કરવાની જવાબદારી સોંપે છે. ઈસુ પાસે આવ્યા નહીં આ દુનિયાન્યાય કરવા અને નિંદા કરવા માટે, અને તેને ન્યાયાધીશની ભૂમિકામાં ધકેલવામાં આવશે નહીં. શું શાસ્ત્રીઓ અને ફેરોસીસ એ સ્ત્રી પર પથ્થરમારો કરવાના આમંત્રણ તરીકે તેના શબ્દો લીધા હતા? દેખીતી રીતે નહીં, કારણ કે તે બધાએ "એક પછી એક" ઘટનાસ્થળેથી બહાર કાઢ્યું હતું.

ઈસુએ ઈશ્વર તરીકે સ્ત્રીની નિંદા કરી ન હતી, પરંતુ તેના શબ્દોમાં "જાઓ, અને હવે ન કરો," તેણે તેના માટે જીવનશૈલીનો દરવાજો ખોલ્યો. તે તેને માત્ર તેની હાજરીમાં લાવેલી ક્રિયાઓ છોડી દેવાનો આદેશ આપી રહ્યો ન હતો; તે તેને ઘાતક પાપી થી મુક્તિ આપી રહ્યો હતો - એવી માન્યતા કે ઈશ્વર આપણા વિશ્વાસને લાયક નથી.

ઈસુએ આ સ્ત્રીને ભવિષ્યની નિંદા ટાળવાનો માર્ગ આપ્યો. તેણે એક વ્યક્તિ તરીકે તેના પ્રત્યેભગવાનનો પ્રેમ જાહેર કર્યો. આ સ્ત્રી લાઇફ-ગિવરની હાજરીમાં હતી, અને તે જાણતી હતી કે તે તેના પર પ્રેમ અને વિશ્વાસ કરી શકે છે. આ એન્કાઉન્ટર પછી ઈશ્વર પ્રત્યેનો તેનો દૃષ્ટિકોણ અને તેની સાથેના તેના સંબંધો ને વધુ સારા માટે ધરમૂળથી બદલવામાં આવ્યા હતા. તેના માટે જે ચુકાદો આવ્યો તે જીવન પરિવર્તન અને જીવન દાન હતું.

ઈસુએ એ કઠોર હૃદયના શાસ્ત્રીઓ અને ફેરોસીઓની નિંદા કરી ન હતી, જેઓ સ્ત્રીની નિંદા કરવા માટે ખૂબ ઝડપી હતા, પરંતુ તેમણે તેમની સામે એક આધ્યાત્મિક અરીસો પકડ્યો હતો જે તેમના પોતાના અંધકારમય પાત્રોને પ્રતિબિંબિત કરે છે. પરિણામે તેમને "તેમના પોતાના અંતરાત્માદ્વારા દોષી

ઠેરવવામાં આવ્યા હતા, અને તેઓ જીવન દાતાના શુદ્ધ, નિઃસ્વાર્થ પ્રેમની હાજરી છોડવા ની ફરજ પડી હતી. તેઓ બીજાની નિંદા કરવા આવ્યા, પરંતુ આ પ્રક્રિયામાં પોતાની નિંદા કરી.

તેથી તમે અક્ષમ્ય છો, હે માણસ, જે કોઈ પણ તમને ન્યાય આપતી હોય તે તમે જ માનશો: કારણ કે તમે બીજાને ક્યાં ન્યાય કરો છો, તમે તમારી જાતને વખોડી કાઢો છો; તમારા માટે તે જ વસ્તુઓ કરે છે. પરંતુ અમને ખાતરી છે કે ઈશ્વરનો ચુકાદો તેમની સામેસત્ય અનુસાર છે જે આવી વસ્તુઓ કરે છે. અને તમે આ વિચારો, ઓ યાર, તે ન્યાયાધીશ તેઓ જે આવા કામો કરે છે, અને તે જ કરે છે, કે તમે ઈશ્વરના ચુકાદાથી બચી જાઓ છો? (રોમ. ૨:૧-૩)

ઈશ્વર આપણા માંના દરેકને સાચી સ્વતંત્રતા આપે છે. તે આપણી સ્વ-નિંદાની પસંદગીને ઓવરરાઈડ કરશે નહીં. અહીં ઈશ્વરનો ચુકાદો એ છે કે જ્યારે આપણે પારસ્પરિક પ્રેમ અને જીવનના વર્તુળની બહાર રહેવાનું પસંદ કરીએ છીએ ત્યારે આ સ્વ-નિંદાની તેમની અનિચ્છનીય બહાલી. આ ચુકાદામાંથી કોઈ છટકી શકાય તેમ નથી કારણ કે ઈશ્વર આપણને આપણી ઇચ્છા વિરુદ્ધ, જીવન તરફ દોરી જતા માર્ગ પર ચાલવા દબાણ કરી શકતા નથી.

પિતા જોતે તો કોઈ માણસ નથી, પણ દીકરાને તમામ ચુકાદો આપ્યો. (યોહાન ૫:૨૨).

ભગવાન, પિતા, અમને ન્યાય નથી આપતો.

તે ભાવના છે જે ઝડપી બને છે; માંસનો નફો કશું જ નથી: હું તમારી સાથે જે શબ્દો બોલું છું, તે આત્મા છે, અને તે જીવન છે. (યોહાન ૬:૬૩).

ઈસુના શબ્દો જીવન છે. ઈસુએ જે કંઈ કહ્યું તેમાં તેણે ઈશ્વરના પ્રેમનું સમાધાન કર્યું હતું.

ઈસુએ ૨૬તાં ૨૬તાં કહ્યું, તે મારા પર વિશ્વાસ કરે છે, મારા પર વિશ્વાસ નથી કરતો, પરંતુ તેના પર વિશ્વાસ કરે છે જેણે મને મોકલ્યો. અને તે મને જુએ છે કે તે મને મોકલે છે. હું દુનિયામાં એક પ્રકાશ છું, કે જે કોઈ મારા પર વિશ્વાસ કરે છે તેણે અંધકારમાં ન રહેવું જોઈએ. અને જો કોઈ માણસ મારા શબ્દો સાંભળે, અને માનતો ન હોય, તો હું તેને ન્યાય આપતો નથી: કારણ કે હું વિશ્વને ન્યાય આપવા આવ્યો નથી, પરંતુ વિશ્વને બચાવવા આવ્યો છું. તે મને નકારી કાઢે છે, અને મારા શબ્દોને સ્વીકારે છે, તે તેને ન્યાય કરે છે: મેં જે શબ્દ બોલ્યો છે, તે જ છેલ્લા દિવસમાં તેનો ન્યાય કરશે.

(યોહાન ૧૨:૪૪-૪૮ ભાર ઉમેરવામાં આવ્યો)

ઈસુ આપણને ન્યાય નથી આપતો. ઈશ્વર આપણને જીવનનો શબ્દ પ્રદાન કરે છે, પરંતુ તે આપણને ક્યારેય તેનો સ્વીકાર કરવા દબાણ કરશે નહીં.

ન્યાયાધીશ નહીં, તમે ન્યાય ન કરો. તમે કયા ચુકાદાસાથે ન્યાય કરો છો, તે માટે, તમને ન્યાય આપવામાં આવશે: અને તમે કયા માપથી, તે તમને ફરીથી માપવામાં આવશે. અને તારા ભાઈની

આંખમાં જે મોટે છે તે તને શા માટે જોવો જોઈએ, પરંતુ પાતળી પોતાની આંખમાં જે બીમ છે તે કેમ નહીં? અથવા તું તારા ભાઈને કેવી રીતે કહે છે, મને પાતળી આંખમાંથી મોટ બહાર કાઢવા દો; અને જુઓ, બીમ પાતળી પોતાની આંખમાં છે? તું દંભી, પહેલાં તો પોતાની આંખમાંથી બીમ બહાર કાઢ્યું; અને પછી તમે સ્પષ્ટ રીતે જોશો કે તમારા ભાઈની આંખમાંથી મોટ બહાર કાઢો. (માંથી ૭:૧-૫)

જો ઈશ્વર પિતા આપણને ન્યાય ન આપે અને ઈસુ આપણને ન્યાય ન આપે તો આપણે શા માટે વિચારીશું કે જ્યારે આપણે ન્યાયની ભાવના રાખીએ છીએ ત્યારે આપણે બીજાનો ન્યાય કરવા માટે લાયક છીએ (આપણી પોતાની આંખમાં એક બીમ)?

હું તમને કહું છું કે તે મારા વચનને આરે છે અને મને અનંત જીવન મોકલનાર તેના પર વિશ્વાસ કરે છે અને નિંદામાં નહીં આવે. પરંતુ મૃત્યુથી જીવન સુધી પસાર થાય છે. (યોહાન ૫:૨૪)

ઈશ્વર વિશેનું સત્ય સમજવું અને તેના પર વિશ્વાસ કરવાનું શીખવું જીવન તરફ દોરી જાય છે. ઈસુએ કહ્યું, "જે લોકો તેમના પર વિશ્વાસ કરે છે તેની નિંદા કરવામાં આવતી નથી" (યોહાન ૩:૧૮)

પછી પાઉલ અને બાર્નાબાસે હિંમતપૂર્વક કહ્યું, ઈશ્વરશબ્દ પહેલાં તમારી સાથે બોલવો જોઈતો હતો તે જરૂરી હતું: પરંતુ તમે તે તમારી પાસેથી મૂક્યું છે, અને તમારી જાતને અનંત જીવનમાટે અયોગ્ય ન્યાય કરતા જોઈને, લો, આપણે બિનચહૂદિઓ તરફ ફરીએ છીએ. (કૃત્યો ૧૩:૪૬)

આ સ્વ-નિંદાનું એક પ્રબુદ્ધ ઉદાહરણ છે.

ન્યાયાધીશ નહીં, અને તમને ન્યાય આપવામાં આવશે નહીં: નિંદા નહીં કરો, અને તમને વખોડી કાઢવામાં આવશે નહીં: માફ કરો, અને તમને માફ કરવામાં આવશે. (લ્યુક ૬:૩૭)

લ્યુકની સુવાર્તામાં, ઉડાઉ પુત્રનો દૃષ્ટાંત આપણને શીખવે છે કે આપણે પૂછીએ તે પહેલાં જ ઈશ્વરે આપણને માફ કરી દીધા છે. જો આપણને ન્યાય આપવામાં આવે, નિંદા કરવામાં આવે અથવા માફ ન કરવામાં આવે, તો આપણે ફક્ત "કોઈ પણ માણસ માટે, તે પણ કાપશે" (ગાલ. ૬:૭)

ઈસુએ કહ્યું, ન્યાય માટે હું આ દુનિયામાં આવ્યો છું, જે કદાચ નહીં જુએ; અને જે તેઓ જુએ છે તે આંધળા થઈ શકે છે. અને તેની સાથે રહેલા કેટલાક ફરોશીઓએ આ શબ્દો સાંભળ્યા અને તેને કહ્યું, શું આપણે પણ આંધળા છીએ? ઈસુએ તેમને કહ્યું, જો તમે અંધ હો, તો તમને કોઈ સિન ન હોવો જોઈએ: પરંતુ હવે તમે કહો, આપણે જોઈએ છીએ; તેથી તમારું સિન રહે છે. (યોહાન ૯:૩૯-૪૧)

ઈસુ એ "ચુકાદો" શું છે કે જે માટે ઈસુ વિશ્વમાં આવ્યો હતો? તે આ દુનિયામાં ઈશ્વરનો માનવજાત પ્રત્યેનો પ્રેમ અને તે આપણા દરેક પર જે અનંત મૂલ્ય મૂકે છે તે જાહેર કરવા આવ્યો હતો. તે ઇચ્છે છે કે આપણે એકબીજાને જોઈએ જેમ તે આપણને જુએ છે, અને એકબીજાને મૂલ્ય આપે છે કારણ કે તે

આપણને મૂલ્ય આપે છે. ઈસુ આપણને બીજાના પાપો પ્રત્યે તેમજ કૃત્રિમ રીતે બાંધવામાં આવેલા મતભેદો પ્રત્યે આંધળા રહેવાનું શીખવી રહ્યા છે જે આપણને વિભાજિત કરે છે: સાંપ્રદાયિકતા, રાષ્ટ્રવાદ, જનજાતિવાદ, પક્ષપાતી રાજકારણ અથવા અન્ય કોઈ ઉપકરણ જે આપણને તેમની વિરુદ્ધમાનસિકતાને પ્રોત્સાહન આપે છે.

ફરોશીઓને ઈસુ જે પાઠ ભણાવતો હતો તે સમજાયું નહીં. તેઓ ભયંકર સાંપ્રદાયિક હતા અને યહૂદી વંશના ન હોય તેવા બિનયહૂદીઓને ફૂતરા તરીકે જોતા હતા. તેઓ બીજાના સિનો જોઈને અને તે મુજબ ન્યાય કરવામાં સ્વયંભૂ નિષ્ણાતો પણ હતા.

ઈશ્વર દુનિયાને એટલો પ્રેમ કરતો હતો કે તેણે પોતાનો એકમાત્ર પુત્ર આપ્યો હતો, કે જે કોઈ તેનામાં વિશ્વાસ કરે છે તે નાશ ન થવો જોઈએ, પરંતુ અનંત જીવન જીવવું જોઈએ. ઈશ્વરે પોતાના પુત્રને દુનિયાની નિંદા કરવા માટે દુનિયામાં મોકલ્યો નથી. પરંતુ તેના દ્વારા વિશ્વ બચી શકે છે. જે લોકો તેમના પર વિશ્વાસ કરે છે તેમની નિંદા કરવામાં આવતી નથી: પરંતુ જે માને છે કે તેની નિંદા પહેલેથી જ કરવામાં આવતી નથી, કારણ કે તે ભગવાનના એકમાત્ર પુત્રના નામે માનતો નથી. અને આ નિંદા છે, તે પ્રકાશ વિશ્વમાં આવે છે, અને પુરુષોને પ્રકાશને બદલે અંધકાર ગમતો હતો, કારણ કે તેમના કાર્યો દુષ્ટ હતા. (યોહાન ૩:૧૬-૧૮ ભાર ઉમેરવામાં આવ્યો)

આ પેસેજમાં નામ એટલે પાત્ર. ઈસુએ જે ઈશ્વરના ચારિત્ર્યને પ્રકાશમાં લાવ્યા હતા તેના ઘટસ્ફોટને નકારી કાઢવો એ વાસ્તવિકતામાં ઈશ્વરને નકારી કાઢે છે. ઈસુમાં ઈશ્વર કહે છે કે હું ખરેખર આ જ છું.

સવાર આવી ત્યારે બધા મુખ્ય પૂજારીઓ અને લોકોના વડીલોએ ઈસુસામે સલાહ લીધી કે તેમને મોતને ઘાટ ઉતારી દેવામાં આવે: અને જ્યારે તેઓએ તેમને બાંધી દીધા ત્યારે તેઓ તેમને દૂર લઈ ગયા અને પોન્ટિયસ પિલાટને ગવર્નર પાસે પહોંચાડ્યા. (માંથી. ૨૭:૧-૨)

આ કેવું ચિત્ર છે! તેમના જીવનદાતાના મૃત્યુની શોધમાં રહેલા ધર્મવાદીઓ, અને તે તેમનો પ્રતિકાર કરી રહ્યા નથી અથવા તેમના પર ચુકાદો પણ આપી રહ્યા નથી! ઈશ્વર કે પાપી કોણ કે શું ઘાતક છે?

અમે ખ્રિસ્તના મૃત્યુ ના અંતિમ કલાકો વિશે વાંચ્યા અને સાંભળ્યા વિના તેની સુનાવણી પાછળનો ઊંડો અર્થ સમજ્યા વિના અને વધસ્તંભ પર ચડાવો. ઈસુ સંપૂર્ણ પણે ઈશ્વર છે અને સાથે સાથે સંપૂર્ણ પણે મનુષ્ય છે. જ્યારે ઈસુને પોન્ટિયસ પિલાટ સમક્ષ સુનાવણી માટે લાવવામાં આવ્યો ત્યારે તે સંપૂર્ણપણે ભગવાન હતો. જ્યારે તેને ન્યાય આપવામાં આવ્યો અને તેની નિંદા કરવામાં આવી ત્યારે તે સંપૂર્ણ પણે ભગવાન હતો. જ્યારે તેને મરવા માટે કોળિયો મારવામાં આવ્યો, મજાક કરવામાં આવી અને ક્રોસ પર ખીલી મારવામાં આવી ત્યારે તે સંપૂર્ણ પણે ભગવાન હતો.

ઈશ્વરે પોતાની જાતને અજમાયશ પર મૂકવાની મંજૂરી આપી અને જે લોકો તેને પ્રેમ કરતા હતા અને પોતાની સાથે સમાધાન કરવાની ઝંખના કરતા હતા તેમના દ્વારા તેની નિંદા કરવામાં આવી હતી. કેમ? કારણ કે આપણા પુત્રએ તેની સાથે શું કર્યું છે તે જોવામાં આપણને આટલો અવિશ્વસનીય મુશ્કેલ સમય છે.

ઈશ્વરના પુત્ર ઈસુએ પૃથ્વી પરના જીવનના અંતિમ કલાકો દરમિયાન ખૂબ જ સહન કર્યું હતું - આપણે કલ્પના કરી શકીએ તેના કરતાં વધુ. પરંતુ ગેથસેમાનેના બગીચામાં ઈસુની પીડા શરૂ થઈ ન હતી, કે ક્રોસ પર તેના મરતા શબ્દોથી તેનો અંત આવ્યો ન હતો. જ્યારથી પુત્રએ પહેલી વાર આપણી દુનિયામાં પ્રવેશ કર્યો છે ત્યારથી ઈશ્વરે આપણી સાથે અને આપણા માટે સહન કર્યું છે, અને જ્યાં સુધી દિવસ પુત્ર તેનો વિનાશક માર્ગ ન ચલાવે અને તમામ પીડા અને મૃત્યુશાશ્વત અંત ન આવે ત્યાં સુધી તે આપણી સાથે અને આપણા માટે સહન કરતો રહેશે.

ઈસુએ પોતાના અનંત પ્રેમને વહેંચવા માટે જે ઈસુની કસોટી અને પીડા પેદા કરી હતી તે આપણને હજારો વર્ષોથી આપણે ઈશ્વરને જે પીડામાંથી પસાર કરી છે તેનું ચિત્ર આપવું જોઈએ. ઉદાસીનતા, નિષ્ચિંતા, અલિપ્તતા અને સક્રિય, બદલો લેવાના વિનાશના આરોપોનો જવાબ આપવા માટે આપણે આપણી માનવ અદાલત સમક્ષ ઈશ્વરની પ્રશંસા કરવાનું ચાલુ રાખીએ છીએ. ઘણી વાર અમારો ચુકાદો આરોપ મુજબ દોષી છે! ઈશ્વર તેના વિખૂટા પડેલા બાળકોને સમાધાન કરવા માટે તેના કરતા વધુ શું કરી શકે? ક્રોસ એ સમાધાનની દૈવી માસ્ટરપીસ છે. આ ક્રોસ શેતાનની દલીલને ભૂંસી નાખે છે કે ઈશ્વર સ્વ-સેવા, બેદરકાર અને અવિશ્વસનીય છે.

આપણે ઈશ્વરના ચારિત્ર્યને જેટલું કાળું કર્યું છે તેટલું જ સારા સમાચાર છે - ઈશ્વર જાણે છે કે આપણે તેને શા માટે ગેરસમજ કરીએ છીએ, અને તે તેના માટે આપણી નિંદા કરતો નથી. તેમણે અમારા માટે જે કર્યું છે તેના માટે અમારી કૃતજ્ઞતા હોવા છતાં તે અમને પ્રેમ કરવાનું ચાલુ રાખશે અને દરરોજ અમારા માટે કરવાનું ચાલુ રાખશે. પરંતુ જો આપણને ખ્યાલ આવે કે આ બધું આપણા વિશે નથી તો શું તે ઈશ્વર માટે અદ્ભુત નહીં હોય; આપણા સર્જક ગાઢ રીતે સામેલ છે આપણી મૂંઝવણ પણ. શું આપણે તેના વિશે વિચારી શકીએ? આપણે તેને એ ને જોઈ શકીએ કે જે પ્રેમ ને તે ખરેખર લાયક છે તે પાછો આપી શકીએ? શું તે પૂછવા માટે ખૂબ વધારે છે? "અમે તેને પ્રેમ કરીએ છીએ, કારણ કે તે અમને પહેલી વાર પ્રેમ કરતો હતો" (૧ યોહાન ૪:૧૯).

તેમના સર્વ દુઃખ માં તે દુઃખી થયો ,ને તેની હજુર ના દુતે
 તેમને તાર્યા; તેણે જ પોતાની પ્રીતિ થી તથા પોતાની દયાથી
 તેમનો ઉદ્ધાર કર્યો;પુરાતન કાળના સર્વ દિવસોમાં તેણે તેમને
 ઊંચકીને ફેરવ્યા.

.—યશાયા ૬૩:૯

૨૨

ઈશ્વરનો યુકાદો કેવો લાગે છે?

સારું કરવાનું શીખો; યુકાદો લો, દબાયેલાને રાહત આપો, પિતાવિહીનને ન્યાય આપો, વિધવા માટે વિનંતી કરો. -- યશાયા ૧:૧૭

ઈશ્વરનો યુકાદો ક્યારેય આપણી સામે ન્યાયિક સજા ફટકારતો નથી. તેને અહીં દુઃખને દૂર કરવા અને અયોગ્ય વિશ્વમાં નિષ્પક્ષતાને પ્રોત્સાહન આપવા તરીકે વ્યાખ્યાયિત કરવામાં આવી છે.

મેં જેને પસંદ કર્યો છે તે મારા નોકરને જુઓ; મારા પ્રિય, જેમાં મારો આત્મા સારી રીતે ખુશ છે: હું મારા આત્માને તેના પર મૂકીશ, અને તે બિનચહૂદિઓને યુકાદો આપશે. તે પ્રયત્ન નહીં કરે, રડશે નહીં; શેરીઓમાં કોઈ પણ માણસ પોતાનો અવાજ સાંભળશે નહીં. ઉઝરડાવાળી રીડ તે તૂટશે નહીં, અને જ્યાં સુધી તે વિજય માટે યુકાદો ન મોકલે ત્યાં સુધી તે અળગા ધૂમ્રપાન કરશે નહીં. અને તેના નામે જેઠિલોવિશ્વાસ કરશે. (માંથી. ૧૨:૧૮-૨૧)

ઈશ્વરનો ન્યાયી, સૌમ્ય યુકાદો વિશ્વાસ પેદા કરે છે.

અને જ્યારે તમે તમારી જમીનનો પાક લો છો, ત્યારે તમે તમારા ખેતરના ખૂણાઓ સંપૂર્ણપણે કાપતા નથી, તમે તમારા પાકના વીણણા એકત્રિત ન કરો. અને તું તારી દ્રાક્ષની દ્રાક્ષ ન લેતો, તું તારા દ્રાક્ષના બગીચાની દરેક દ્રાક્ષ ને એકત્રિત ન કરે; તમે તેમને ગરીબ અને અજાણ્યા લોકો માટે છોડી દો: હું તમારો ભગવાન છું. (લેવ. ૧૯:૯-૧૦).

ઈશ્વરે પ્રાચીન સમાજમાં વંચિતો માટે જોગવાઈ કરવાની માંગ કરી. અને જો કોઈ અજાણી વ્યક્તિ તમારી ભૂમિમાં થીમ સાથે હશે, તો તમે તેને દુઃખ નહીં આપો. પણ તમારી સાથે જે અજાણી વ્યક્તિ તમારી સાથે રહે છે તે તમારા માટે તમારા માટે તમારી સાથે જન્મેલી વ્યક્તિ હશે, અને તમે તેને તમારી જેમ પ્રેમ કરશો; કારણ કે તમે ઇજિપ્તની ભૂમિમાં અજાણ્યા હતા: હું તમારો ભગવાન છું. તમે યુકાદામાં, મેટેયાર્ડમાં, વજનમાં અથવા માપમાં કોઈ અન્યાયીતા નહીં કરો. ફક્ત સંતુલન, ફક્ત વજન, એક ન્યાયી એકાદ અને ન્યાયી રીતે એક જ હની, તમે ધરાવો: હું તમારા ભગવાન છું, જેણે તમને ઇજિપ્તની ભૂમિમાંથી બહાર લાવ્યા. (લેવ. ૧૯:૩૩-૩૬)

તેમને અફસોસ છે કે તેઓ અન્યાયી હુકમનામાનું ફરમાન કરે છે, અને તે ગંભીરતા લાખે છે જે તેઓએ સૂચવ્યું છે; જરૂરિયાતમંદોને ન્યાયથી બાજુ પર રાખવા અને મારા લોકોના ગરીબો પાસેથી અધિકાર

છીનવી લેવા માટે, તે વિધવાઓ તેમનો શિકાર હોઈ શકે છે, અને તેઓ પિતાવિહોણાલોકોને લૂંટી શકે છે!

(યશાયા. ૧૦:૧-૨)

ઈશ્વર સર્વસમાવેશક છે- તેની સાથે કોઈ બહારના લોકો નથી. ઈશ્વર માનવ કાયદાઓ, વ્યવસાયિક પદ્ધતિઓ અને ગરીબોના ભોગે શ્રીમંતોને લાભ પહોંચાડતી સંસ્થાઓથી વાકેફ છે. તે તેને લૂંટ કહે છે. વેપારમાં કોઈ પણ પ્રકારની ખોટી રજૂઆત ચોરીની બાઇબલ વ્યાખ્યા હેઠળ આવે છે.

તેથી આપણે ઉપવાસ ક્યાં કર્યા છે, કહો કે તેઓ, અને તમે નથી જોતા? તેથી આપણે આપણા આત્માને ક્યાં સુધી પીડા આપી છે, અને તમે કોઈ જ્ઞાન નથી લેશો? જોજો, તમારા ઉપવાસના દિવસે આનંદ મળે છે, અને તમારા બધા શ્રમો ચોક્કસ કરો. જુઓ, તમે ઝઘડા અને ચર્ચા માટે ઉપવાસ કરો, અને દુષ્ટતાની મુઠ્ઠીથી સ્માઇટ કરો: તમે આ દિવસે જેટલી ઝડપથી કરશો તેટલી ઝડપથી નહીં કરો, તમારો અવાજ ઊંચો સાંભળવા માટે. શું તે એટલી ઝડપી છે કે મેં પસંદ કરી છે? મનુષ્ય માટે તેના આત્માને પીડા આપવાનો દિવસ? શું તે છે બુલરુશ તરીકે માથું નમાવીને તેની નીચે કોથળા અને રાખ ફેલાવવા માટે? તમે આને ઉપવાસ કહો છો, અને પ્રભુને સ્વીકાર્ય દિવસ કહો છો? શું આ તે ઝડપી નથી જે મેં પસંદ કર્યું છે? દુષ્ટતાના બેન્ડને છૂટા કરવા, ભારે બોજો દૂર કરવા અને દબાવેલાઓને મુક્ત થવા દેવા માટે, અને તે તમે દરેક જુલને તોડી નાખો? શું તે ભૂખ્યાને રોટલી નો વ્યવહાર ન કરવો જોઈએ, અને તે તમે ગરીબોને લાવો છો જે તમારા ઘરમાં ફેંકવામાં આવે છે? જ્યારે તમે નગ્ન ને જુઓ છો, ત્યારે તમે તેને ઢાંકી દો છો; અને તે તું પોતાને પાતળા પોતાના માંસથી છુપાવતો નથી?

(યશાયા. ૫૮:૩-૭)

જો આપણે જરૂરિયાતમંદલોકોને મદદ કરવાની અવગણના કરીએ તો ફક્ત ધાર્મિક પ્રદર્શન મૂલ્યહીન છે. ઈસુએ ઉચ્ચાર્યું, "અફસોસ, ફેરોસીસ! તમે ટંકશાળ અને રૂ અને તમામ પ્રકારની જડીબુટ્ટીઓ માટે, અને ન્યાય અને ઈશ્વરના પ્રેમ ને પસાર કરો" (લુક ૧૧:૪૨).

આ રીતે યજમાનોના સ્વામી ની વાત કરો, સાચા ચુકાદાનો અમલ કરો, અને દરેક માણસને તેના ભાઈ પ્રત્યે દયા અને કરુણા આપો: અને વિધવા, કે પિતાવિહીન, અજાણી વ્યક્તિ કે ગરીબો પર અત્યાચાર ન કરો; અને તમારામાંથી કોઈને પણ તમારા હૃદયમાં તેના ભાઈ સામે દુષ્ટતાની કલ્પના ન કરવા દો.

(ઝેચ. ૭:૯-૧૦)

ઈશ્વર કોઈ પણ સ્વરૂપે જુલમને માન્ય રાખતો નથી, કે બીજાના ભોગે પોતાના સ્વને ફાયદો

પહોંચાડવાનું કોઈ ષડયંત્ર પણ નથી.

મારા ભાઈઓ, આપણા પ્રભુ ઈસુ ખ્રિસ્ત, ગૌરવના સ્વામી, વ્યક્તિઓના આદરસાથે નો વિશ્વાસ નથી. જો તમારી સભામાં સોનાની વીંટી વાળો, સારા વસ્ત્રોમાં આવે અને એક ગરીબ માણસ પણ આવે છે. અને તમે તેને માન આપો કે સમલૈંગિક કપડાંને ભીંજવી દે, અને તેને કહો, તમે અહીં સારી જગ્યાએ બેસો;

અને ગરીબોને કહો, તમે ઊભા રહો ત્યાં, અથવા અહીં મારા પગના મળ નીચે બેસો: શું તમે તે સમયે તમારી જાતમાં આંશિક નથી, અને દુષ્ટ વિચારોના ન્યાયાધીશ બની ગયા છો? મારા પ્રિય ભાઈઓ, હથ ભગવાને આ દુનિયાના ગરીબોને શ્રદ્ધાથી સમૃદ્ધ પસંદ કર્યા નથી, અને રાજ્યના વારસદારોને પસંદ કર્યા છે જે તેમણે તેમને વચન આપ્યું હતું કે તેઓ તેમને પ્રેમ કરે છે? પણ તમે ગરીબોને ધિક્કાર્યા છો. શું શ્રીમંત માણસો તમારા પર અત્યાચાર કરતા નથી, અને તમને ચુકાદાની બેઠકો પહેલાં ખેંચતા નથી? શું તેઓ તે યોગ્ય નામ ને નિંદા કરતા નથી જેને તમે કહો છો? જો તમે શાસ્ત્ર મુજબ શાહી કાયદો પૂરો કરો છો, તો તમે તમારા પડોશીને તમારી જેમ પ્રેમ કરો છો, તમે સારું કરો છો. (યાકુબર:૧-૮).

ઈશ્વર સાથે કોઈ પક્ષપાત નથી; આપણે બધા તેની નજરમાં સમાન છીએ: "ઈશ્વર વ્યક્તિઓનો આદર નથી" (કુલ્યો ૧૦:૩૪).

શુદ્ધ ધર્મ અને ઈશ્વર અને પિતા સમક્ષ અપવિત્ર આ છે, પિતાવિહીન અને વિધવાઓને તેમની પીડામાં મળવા નું અને પોતાને વિશ્વથી અવિભાજ્ય રાખવું. (યાકુબ ૧:૨૭)

શુદ્ધ ધર્મ એ સંપ્રદાયવાદ, ઔપચારિકતા, હઠવાદ, ભાવનાવાદ અથવા ઉપદેશક સુસંગતતા નથી.

પછી રાજા એ ને જમણા હાથે કહેશે, તું મારા પિતાજીને આશીર્વાદ આપે છે, તારા માટે તૈયાર કરાયેલા રાજ્યનો વારસો દુનિયાના પાયામાંથી મેળવશે: કારણ કે હું હંગરેડ હતો, અને તમે મને માંસ આપ્યું હતું: હું તરસ્યો હતો, અને તમે મને પીણું આપ્યું: હું એક અજાણી વ્યક્તિ હતી, અને તમે મને અંદર લઈ ગયા: નઝ્ન, અને તમે મને કપડાં પહેર્યાં હું બીમાર હતો અને તમે મારી મુલાકાત લીધી: હું જેલમાં હતો, અને તમે મારી પાસે આવ્યા. પછી પ્રભુ, આપણે જ્યારે આ થૂને હંગરેડ જોયો અને તને ખવડાવ્યો ત્યારે શું ન્યાયી લોકો તેને જવાબ આપશે? કે તરસ્યા, અને થીને પીણું આપ્યું? જ્યારે અમે એક અજાણી વ્યક્તિને જોઈ, અને લીધા થી ઇન? કે નઝ્ન, અને કપડાં પહેરેલી થી? અથવા જ્યારે અમે જોયું કે અમે બીમાર છીએ, અથવા જેલમાં છીએ, અને સામે આવ્યા છીએ? અને રાજા તેમને જવાબ આપશે અને કહેશે, વેરિલી હું તમને કહું છું, તમે મારા ભાઈઓમાંથી એકને આ કર્યું છે તેમ, તમે તે મને કર્યું છે. (માંથી ૨૫:૩૪-૪૦)

ઈસુના ભાઈ કે બહેન બનવાની લાયકાત કઈ છે? એક જ છે: માનવ જાતિનો સભ્ય. અમે બધા ઈસુના પરિવારના સભ્યો છીએ.

હું તમને કહું છું કે પૂર્વથી તથા પશ્ચિમથી ઘણા લોક
આવશે,ને ઇબ્રાહિમની તથા ઇસહાકની તથા યાકુબ ની સાથે
આકાશના રાજ્યમાં બેસશે. —ઈસુ (માંથી ૮:૧૧)

૨૩

દેવ નમ્ર છે.

જ્યારે ઈશ્વર બ્રહ્માંડમાં સૌથી શક્તિશાળી હસ્તી છે; તે સાથે સાથે સૌથી નમ્ર પણ છે.

દેવદૂતે તેમને કહ્યું, ડરશો નહીં: કારણ કે, જુઓ, હું તમારા માટે ખૂબ આનંદની સારી ટીડિંગ્સ લઉં છું, જે બધા લોકો માટે હશે. કારણ કે તમે આજે ડેવિડ એક તારણહાર શહેરમાં જન્મ્યા છો, જે ખ્રિસ્ત પ્રભુ છે. અને આ તમારા માટે એક સંકેત હશે; તમે જોયું કે બેબ સ્વેડલિંગ કપડાંમાં લપેટાયેલી છે, જે મેન્જરમાં પડી છે. (લુક ૨:૧૦-૧૨)

ઈશ્વરે આપણી દુનિયામાં સૌથી નમ્ર પ્રવેશદ્વાર પસંદ કર્યું - ફીડ ટ્રકમાં સૂતેલા એક હાનિકારક બાળક તરીકે.

મારી પાસે આવો, તમે બધા એ મજૂરી કરો અને ભારે ભરેલા છો, અને હું તમને આરામ આપીશ. મારો જુલમ તારા પર લઈ જાઓ અને મારા વિશે શીખો; કારણ કે હું નમ્ર છું અને હૃદયમાં નીચો છું: અને તમે તમારા આત્માને આરામ આપશો. કારણ કે મારો જુલમ સરળ છે, અને મારો બોજ હળવો છે.

(માથી ૧૧:૨૮-૩૦)

ઈશ્વરનો દીકરો ઈસુ કેવી રીતે સ્પષ્ટ થઈ શકે? તે કહે છે, "હું નમ્ર છું અને હૃદયમાં નીચ છું."

ઈસુ એને કહે છે, શિયાળમાં છિદ્રો છે અને હવાના પક્ષીઓમાં માળા છે. પણ માણસનો દીકરો માથું ક્યાં મૂકવું તે નથી. (માથી ૮:૨૦)

અહીં ઈસુ સમાજના સૌથી ગરીબ સભ્યો સાથે ઓળખાવે છે: ઘરવિહોણા.

અને તેઓએ તેને જાંબલી રંગથી કપડાં પહેરાવ્યા અને કાંટાનો મુગટ મૂક્યો અને તેના માથા પર મૂક્યો અને તેને સલામ કરવા લાગ્યા, હેલ, યહૂદીઓનો રાજા! અને તેઓ તેને માથું હણાવીને માથા પર મારતા હતા અને તેના પર શૂંકતા હતા અને ઘૂંટણ નમાવીને તેની પૂજા કરતા હતા. અને જ્યારે તેઓએ તેની મજાક ઉડાવી ત્યારે તેઓએ તેની પાસેથી જાંબલી રંગ ઉતાર્યો, અને તેના પર પોતાના કપડાં મૂક્યા, અને તેને વધસ્તંભ પર ચડાવવા માટે બહાર લઈ ગયા. અને જ્યારે તેઓએ તેને વધસ્તંભ પર ચડાવી દીધો ત્યારે તેઓએ તેના વસ્ત્રો છૂટા કર્યા, તેમના પર ઘણું બધું કાસ્ટ કર્યું, દરેક માણસે શું લેવું જોઈએ. અને તેની સાથે તેઓ બે ચોરોને વધસ્તંભ પર ચડાવી દે છે; એક તેના જમણા હાથ પર, અને બીજો તેની ડાબી બાજુ. અને શાસ્ત્ર ની પૂર્તિ થઈ, જે સાઇથ, અને તેને ઉલ્લંઘનકરનારાઓ સાથે ગણવામાં આવ્યો. (માર્ક ૧૫:૧૭- ૨૦, ૨૪, ૨૭-૨૮).

તેમના નમ્ર જન્મથી લઈને બે ચોર ઈસુ, ઈશ્વરના પુત્ર વચ્ચે તેમના વધસ્તંભ પર ચઢાવવા સુધી,
સતત નમ્રતા અને નમ્રતાનું પ્રદર્શન કર્યું.

હે હથ શેલ થી, ઓ મેન, શું સાકું છે; અને પ્રભુને તમારા માટે શું જોઈએ છે, પરંતુ સાચું જ કરવું, અને
દયાને પ્રેમ કરવો, અને તમારા ભગવાન સાથે નમ્રતાથી ચાલવું? (મિખાહ. ૬:૮)

બે સાથે ચાલી શકે છે, સિવાય કે તેઓ સંમત થઈ શકે? (એમોસ ૩:૩)

જ્યારે આપણે નમ્ર થઈશું ત્યારે આપણે ઈશ્વર સાથે સુમેળથી ચાલીશું.

જ્યારે આપણે આપણા સૌમ્ય ઈશ્વરે જે નમ્રતા દર્શાવી છે તે સમજીએ છીએ, ત્યારે આપણે તેની
વિશ્વસનીયતા વિશે શંકાના એક પરમાણુનું મનોરંજન કેવી રીતે કરી શકીએ?

આપણે સર્વ ઘેટાં ની પેઠે ભટકી ગયા છીએ ,દરેક પોતપોતાને માર્ગે
વળી ગયો છે, અને યહોવાએ તેના પર આપણ સર્વ ના પાપ નો ભાર
મુક્યો છે. તેના પર જુલમ ગુજારવામાં આવ્યો તોપણ તેણે નમ્ર થઈને
પોતાનું મોં ઉઘાડ્યું નહીં;હલવાન વધ કરવા માટે લઈ જવામાં આવે છે
તેના જેવો,અને ઘેટી પોતાના કાતરનારની આગળ મૂંગી રહે છે, તેના
જેવો તે હતો; તેણે તો પોતાનું મોં ઉઘાડ્યું જ નહીં.જુલમ થી તથા
ન્યાયચુકાદા થી તેને લઈ જવામાં આવ્યો; તેની પેઠી ના માણસોમાંથી
કોણે વિચાર કર્યો કે,મારા લોકના અપરાધોને લીધે તેના પર માર
પડ્યો,ને તેને જીવતાઓની ભૂમિ પર થી મારી નાખવા માં આવ્યો?
તેની કબર દુષ્ટો ની ભેગી ઠરાવેલી હતી ,અને તેની મરણાવસ્થામાં તે
દ્રવ્યવાનની સંઘાતે હતો; કેમ કે તેણે અપકાર કર્યો નહોતો,ને તેના મુખ
માં કપટ નહોતું.—યશાયાહ ૫૩:૬-૯

૨૪

ઈશ્વર સેવક છે, ગુલામ માલિક નથી

હવેથી હું તને નોકર નથી કહેતો. નોકર ને ખબર છે કે તેનો સ્વામી શું કરે છે તે નથી જાણતો: પરંતુ મેં તમને મિત્રો કહ્યા છે; મેં મારા પિતા વિશે જે સાંભળ્યું છે તે બધી બાબતો માટે મેં તમને જાણ કરી છે.

—ઈસુ (યોહાન ૧૫:૧૫)

ઈશ્વર આપણી અંધ શ્રદ્ધાને વશ થવા માંગતો નથી. તે અમારી મિત્રતા ઇચ્છે છે. જ્યારે આપણે કોઈ મિત્ર સાથે વાત કરીએ છીએ, ત્યારે આપણે ઔપચારિકતા અથવા રહસ્યવાદનો ઉપયોગ નથી કરતો. ઈશ્વર ઇચ્છે છે કે આપણે કોઈ નજીકના મિત્ર સાથે વાત કરીએ તેમ આપણે તેની સાથે પ્રામાણિકતાથી વાત કરીએ - આ પ્રાર્થનાનો સાચો અર્થ છે. ઈશ્વરે આપણને તર્ક આપવાની ક્ષમતાથી પેદા કર્યા અને તે આપણને તે ક્ષમતાનો ઉપયોગ કરવા આમંત્રણ આપે છે: "હમણાં આવો, અને આપણે સાથે મળીને તર્ક કરીએ, પ્રભુને સાચથ કરો" (યશાયાહ ૧:૧૮).

ઈસુએ તેમને બોલાવ્યા અને કહ્યું, તમે જાણો છો કે બિનચહૂદિઓના રાજકુમારો તેમના પર પ્રભુત્વ ધરાવે છે, અને તેઓ તેમના પર મહાન કસરત સત્તા છે. પણ તમારામાં એવું નહીં હોય: પણ જે કોઈ તમારામાં મહાન હશે, તેને તમારા પ્રધાન બનવા દો; અને જે કોઈ તમારામાં મુખ્ય હશે, તેને તમારો સેવક બનવા દો: માણસનો પુત્ર પણ આમંત્રીત થવા આવ્યો ન હતો, પરંતુ મંત્રી બનવા આવ્યો હતો, અને ઘણા લોકો માટે તેના જીવનને ખંડણી આપવા માટે. (માંથી ૨૦:૨૫-૨૮)

ઈસુએ જીવનનો નિયમ દર્શાવ્યો. તેણે બીજાની સેવા કરવા માટે પોતાની જાતને આપી.

ઈસુ એ બધા ગાલીલમાં ગયા અને સભાસ્થાનોમાં ઉપદેશ આપતા અને રાજ્યની સુવાર્તાનો ઉપદેશ આપતા. અને લોકોમાં તમામ પ્રકારની માંદગી અને તમામ પ્રકારની બીમારીને મટાડવી. અને તેની ખ્યાતિ સમગ્ર સીરિયામાં ચાલી: અને તેઓ તેના માટે બધા બીમાર લોકોને લાવ્યા જે ડાઇવર્સ રોગો અને પીડાઓ સાથે લેવામાં આવ્યા હતા, અને જેઓ શેતાનો સાથે હતા, અને જેઓ પાગલ હતા, અને જેઓ પાલ્સી હતા; અને તેણે તેમને સાજા કર્યા. અને ત્યાં ગાલીલના અને ડેપોલિસથી અને જેરુસલેમના અને જુડાથી અને જોર્ડનની પેલે પારથી ઘણા લોકો તેમની પાછળ આવ્યા. (માંથી. ૪:૨૩-૨૫).

અને તેની પાસે એક લંપટ આવ્યો, તેને જોઈ રહ્યો હતો અને તેની પાસે ઘૂંટણિયે પડ્યો હતો અને તેને કહ્યું હતું કે, જો તું મુરઝાઈ જાય તો તું મને સ્વચ્છ કરી શકે છે. ઈસુ એ ને દયાથી આગળ વધ્યો, હાથ મૂક્યો અને તેને સ્પર્શ કર્યો અને તેને સાઈથ ને કહ્યું, હું કરીશ. તું સ્વચ્છ રહે. અને બોલતાં જ તરત જ રક્તપિત્ત તેની પાસેથી ચાલ્યો ગયો અને તેને સાફ કરી દેવામાં આવ્યો. (માર્ક ૧:૪૦-૪૨).

ઈસુએ તમામ પ્રકારની પીડાદૂર કરવા માટે અથાગ અને દયાળુ મહેનત કરી. કોઈ પણ વ્યક્તિ તેની નજર અને પ્રેમાળ કાળજીથી પર ન હતી: "અને ઈસુએ બીજી ઘણી બાબતો પણ કરી હતી, જે, જો તે દરેક લખવી જોઈએ, તો મને લાગે છે કે વિશ્વ પોતે પણ લખેલા પુસ્તકો ને સમાવી શકતું નથી. આમેન" (યોહાન ૨૧:૨૫).

ઈસુ ને ખબર હતી કે બાપે બધી વસ્તુઓ હાથમાં આપી છે અને તે ઈશ્વરમાંથી આવ્યો છે અને ઈશ્વર પાસે ગયો છે. તે ભોજનમાંથી ઊભો થયો અને તેના વસ્ત્રો બાજુ પર મૂકી દીધા. અને ટુવાલ લઈને પોતાની જાતને ઘેરી લીધી. તે પછી તે એક બેસનમાં પાણી રેડતો હતો અને શિષ્યોના પગ ધોવા લાગ્યો હતો અને તેને ટુવાલથી લૂછી નાખવા લાગ્યો હતો, જેની સાથે તે ઘેરાઈ ગયો હતો. (યીહન ૧૩:૩-૫)

આ જાહેર "ઈશ્વરનું કૃત્ય" ખ્રિસ્તના છેલ્લા ભોજનમાં તેની અજમાયશ અને વધસ્તંભ પર ચઢાવવાના થોડા કલાકો પહેલા થાય છે. લ્યુકની સુવાર્તા આ પ્રસંગ દરમિયાન ઈસુના શિષ્યો વિશે આ અપરાધજનક વિગતો આપે છે: "અને તેમની વચ્ચે એક ઝઘડો પણ હતો, જેમાંથી કયાનો હિસાબ સૌથી મોટો હોવો જોઈએ" (લજક ૨૨:૨૪).

અહીં ગોઠવણી છે: ઈસુ જાણતો હતો કે તે ઈશ્વરમાંથી આવ્યો છે. બધી વસ્તુઓ તેના હાથમાં હતી. બીજા શબ્દોમાં કહીએ તો ઈસુને પૂરેપૂરો ખબર હતી કે તે ઈશ્વર છે, ઈશ્વરની બધી શક્તિ સાથે. તેઓ એ પણ જાણતા હતા કે તેમના પોતાના શિષ્યો એ વિવાદની વચ્ચે હતા કે તેમાંથી કોણ ઈશ્વરના રાજ્યમાં સૌથી મહાન હશે. ઈસુએ શું કર્યું? તેણે "ટુવાલ લીધો, અને પોતાની જાતને ઘેરી લીધી" અને તેના સ્વ-મહત્વપૂર્ણ શિષ્યોના પગ (તે સંસ્કૃતિમાં ઘરેલું ગુલામનું કાર્ય) ધોઈ નાખ્યા.

ખ્રિસ્ત ઈસુ નું મન જેવું હતું ,તેવું તમે પણ રાખો:પોતે દેવના રૂપમાં છતાં તેણે દેવ સમાન હોવાનું પકડી રાખવાને ઇચ્છ્યું નહીં.પણ તેણે દાસ નું રૂપ ધારણ કરીને ,એટલે માણસો ના રૂપમાં આવીને પોતાને ખાલી કર્યો.

—ફિલિપિ ૨:૫-૭

૨૫

ઈશ્વર તમને બિનશરતી પ્રેમ કરે છે

શું કોઈ સ્ત્રી તેના ચૂસતા બાળકને ભૂલી શકે છે, કે તેને તેના ગર્ભના પુત્ર પર કડુણા ન હોવી જોઈએ? હા, તેઓ ભૂલી શકે છે, છતાં હું થીને ભૂલી શકું નહીં. જો, મેં મારા હાથની હથેળીઓ પર કબર કરી છે.

—યશાયાહ ૪૯:૧૫-૧૬

આપણી પાસે એવો સમય હોઈ શકે છે જ્યારે આપણને લાગે છે કે ઈશ્વર આપણને ભૂલી ગયા છે, પરંતુ લાગણીઓ હંમેશાં વાસ્તવિકતાનું સચોટ માપ નથી હોતી. ઈશ્વર કહે છે કે તે ભૂલી શકશે નહીં: "શું પાંચ ચકલીઓ બે ફારમાટે વેચાતી નથી, અને તેમાંથી એક પણ ભગવાન સમક્ષ ભૂલવામાં આવતી નથી? પરંતુ તમારા માથાના વાળ પણ બધા નંબરવાળા છે. તેથી ડરશો નહીં: તમે ઘણી ચકલીઓ કરતા વધુ મૂલ્યવાન છો" (લુક ૧૨:૬-૭).

કારણ કે મને સમજાવવામાં આવે છે કે મૃત્યુ, જીવન કે દેવદૂતો, ન તો આચાર્યો, ન તો શક્તિઓ, ન તો હાજર વસ્તુઓ, ન તો આવનારી વસ્તુઓ, ન તો ઊંચાઈ, ન ઊંડાણ, કે અન્ય કોઈ પ્રાણી, આપણને ઈશ્વરના પ્રેમથી અલગ કરી શકશે, જે આપણા પ્રભુ ખ્રિસ્ત ઈસુમાં છે. (રોમ. ૮:૩૮-૩૯)

ઈશ્વરના આપણા પ્રત્યેના પ્રેમને વધારે પડતો જણાવવો અશક્ય બની જશે. તેના પ્રેમનું વર્ણન કરવાના અમારા બધા પ્રયત્નો ઓછા પડે છે.

જો, પિતૃએ આપણને કેવો પ્રેમ આપ્યો છે, કે આપણે ઈશ્વરના પુત્રો કહેવા જોઈએ. (૧ યોહાન ૩:૧)

આપણામાંના દરેક માટે ઈશ્વરની આશા એ છે કે આપણે તેમને આપણા સ્વર્ગીય પિતા તરીકે ઓળખીશું. ત્યારે આપણે ઈશ્વરના પુત્ર-પુત્રી તરીકે આપણા વારસાને સાકાર કરીશું.

તમે આ નાના બાળકોમાંથી એકને ધિક્કારતા નથી તેની પર ભાર મૂક્યો. હું તમને કહું છું કે સ્વર્ગમાં તેમના દૂતો હંમેશાં મારા પિતાનો ચહેરો જોવે છે જે સ્વર્ગમાં છે. કારણ કે માણસનો પુત્ર તે બચાવવા આવે છે જે ખોવાઈ ગયો હતો. તમે કેવી રીતે વિચારો છો? જો મનુષ્યને સો ઘેટાં હોય અને તેમાંથી એક ગેરમાર્ગે જાય તો તે ૯૦ અને નવ ને છોડીને પર્વતોમાં જતો ન હોય અને જે ગેરમાર્ગે ગયું છે તેની શોધ કરે છે? અને જો એવું હોય કે તે શોધી કાઢે, તો હું તમને કહું છું કે, તે તે ઘેટાંને વધુ આનંદ કરે છે, જે ૯૯ અને નવ કરતા વધુ છે જે ગેરમાર્ગે દોરવામાં આવ્યા નથી. આમ છતાં, તમારા પિતાની ઇચ્છા સ્વર્ગમાં નથી, કે આ નાના બાળકોમાંથી એકનો નાશ થવો જોઈએ. (માંથી ૧૮:૧૦-૧૪, ભાર ઉમેરવામાં આવ્યો).

સિંહાસન પરના સૌથી ઘમંડી રાજાથી માંડીને શેરીના સૌથી ગરીબ ભિખારી સુધીનો દરેક વ્યક્તિ ઈશ્વર માટે મૂલ્યવાન છે. કેટલું મૂલ્યવાન? ઈશ્વર સ્વર્ગ છોડીને ચાલ્યો ગયો હોત. જો તે એક જ વ્યક્તિને સમાધાન બચાવવાની જરૂર હોત તો તે તેના માનવ પરિવારના માત્ર એક સભ્ય માટે સહન કરી રહ્યો હોત અને મૃત્યુ પામ્યો હોત.

હા, મેં તારા પર અખંડ પ્રીતિ રાખી છે; —યર્મિયા ૩૧:૩

૨૬

ઈશ્વર નું રાજ્ય

ઈશ્વરનું રાજ્ય નિરીક્ષણ સાથે નહીં આવે: તેઓ પણ નહીં કહે, લો અહીં! અથવા, લો ત્યાં! કારણ કે, જુઓ, ઈશ્વરનું રાજ્ય તમારી અંદર છે. —ઈસુ (લુક ૧૭:૨૦-૨૧)

આ વિશ્વના રાજ્યો અને સંસ્થાઓ બધા જ દૃશ્યમાન છે, જેમાં સરકાર અથવા મુખ્યમથકની દૃશ્યમાન બેઠક છે. જો આપણે ઈશ્વરના રાજ્યનું દૃશ્યમાન આવિર્ભાવ શોધી રહ્યા છીએ, તો આપણે તે શોધી શું શું? ઈશ્વરનું રાજ્ય આપણા હૃદયમાં જ સ્પષ્ટ થાય છે કારણ કે ઈશ્વર પ્રત્યેનો પ્રેમ અને એકબીજા આપણા સ્વાર્થનું સ્થાન લે છે.

ઈસુએ કહ્યું, આપણે દેવના રાજ્યની તુલના ક્યાં કરીશું? અથવા તેની તુલના કઈ તુલના સાથે કરીશું? (માર્ક ૪:૩૦)

માત્ર આ દુનિયાના રાજ્યોથી પરિચિત લોકોને ઈશ્વરના રાજ્યનું સચોટ ચિત્ર પહોંચાડતા શબ્દો માનવ ભાષામાં શોધવા કેટલા મુશ્કેલ છે!

ઈસુએ જવાબ આપ્યો અને કહ્યું, વેરીલી, હું તમને કહું છું કે મનુષ્ય નો જન્મ ફરીથી થાય તે સિવાય તે ઈશ્વરનું રાજ્ય જોઈ શકતો નથી. (યોહાન ૩:૩)

આધ્યાત્મિક ચીજોને સમજવા જેવી બનાવવાની સાધના પવિત્ર આત્માની છે. જ્યારે આપણે પવિત્ર આત્માના સૌમ્ય પ્રભાવને આવકારીએ છીએ, ત્યારે આધ્યાત્મિક વાસ્તવિકતા ધ્યાન કેન્દ્રિત કરે છે જેથી ઈશ્વરના રાજ્યને જોવાનું અથવા સમજવાનું શક્ય બને છે. આ નવી વાસ્તવિકતાના પરિપ્રેક્ષ્યમાં પરિવર્તન એ સમાધાન અને જીવનદાન છે, જેમ કે "ફરીથી જન્મ" થવું.

પવિત્ર આત્મા ધર્મની સીમાઓમાં કામ કરવા પૂરતો મર્યાદિત નથી, જેમ કે આપણે ક્યારેક કલ્પના કરીએ છીએ. તે પૃષ્ઠભૂમિ, ગ્રહ પરસ્થાન અથવા વિચારધારાનો દાવો કર્યા વિના દરેક સાથે વાત કરે છે. નાસ્તિકો પણ હૃદય પરપવિત્ર આત્માના કાર્યથી મુક્ત નથી. ઈશ્વરમાં આપણો અદ્ભુત અદ્ભુત પક્ષપાત નથી અને જ્યારે કોઈ વ્યક્તિ તેના અસ્તિત્વમાં વિશ્વાસ ન સ્વીકારે ત્યારે તે નારાજ થતો નથી.

પવિત્ર આત્મા જે આધ્યાત્મિક બાબતોને સમજી શકે છે તેનો પદાર્થ માત્ર માથાનું જ્ઞાન નથી, પરંતુ હૃદયનું પરિવર્તન છે. ઉદાહરણ તરીકે, દયાળુ અને ઉદાર અજ્ઞેયવાદી અથવા નાસ્તિક પવિત્ર આત્માના પ્રભાવ પ્રત્યે વધુ પ્રતિભાવ આપે છે અને સ્વ-ન્યાયી, કઠોર ધર્મવાદી કરતાં ઈશ્વરના રાજ્યની વધુ નજીક છે. ઈશ્વર માટે વધુ મુશ્કેલ શું હશે - વ્યક્તિના અસ્તિત્વ વિશેનું મન બદલવું અથવા હઠીલા, સખત હૃદયને બદલવું?

અને તેઓ નાના બાળકોને તેની પાસે લાવ્યા, કે તેણે તેમને સ્પર્શ કરવો જોઈએ: અને તેના શિષ્યોએ તેમને લાવનારા લોકોને ઠપકો આપ્યો. ઈસુએ જોયું ત્યારે તે ખૂબ જ નારાજ હતો અને તેમને કહ્યું, નાના બાળકોને મારી પાસે આવવા માટે સહન કરો, અને તેમને ન કહેવા ની મનાઈ કરો: કારણ કે આવું ઈશ્વરનું રાજ્ય છે. હું તમને કહું છું કે જે કોઈ નાના બાળક તરીકે ઈશ્વરનું રાજ્ય પ્રાપ્ત નહીં કરે, તે તેમાં પ્રવેશ કરશે નહીં. (માર્ક ૧૦:૧૩-૧૫)

જ્યારે ઈશ્વર અને તેના રાજ્ય વિશે સત્ય શીખવાની વાત આવે છે, ત્યારે સૌથી મુશ્કેલ ભાગ શીખવાનો નથી પરંતુ જે અશીખવાનો હોવો જોઈએ તે છે. આપણામાંના ઘણાએ ઈશ્વરના આપણા ચિત્રના વિકાસમાં પ્રચંડ રોકાણ કર્યું છે. જો તે ચિત્ર વિકૃત હોય, તો તેને જવા દેવું ખાસ મુશ્કેલ હોઈ શકે છે. આટલા લાંબા સમયથી લોકપ્રિય ધર્મમાં ઈશ્વરનું વિકૃત ચિત્ર સમાયેલું હોવાથી તે ઈશ્વર અને તેના રાજ્ય વિશેના સત્યને સમજવામાં સૌથી મોટો અવરોધ છે. બાળકો ઈશ્વરના આ વિકૃત ચિત્રનો પ્રમાણમાં ઓછો સંપર્ક થયો છે, જેના કારણે તેઓ આપણા સૌમ્ય ઈશ્વર વિશેનું સત્ય સ્વીકારવું સરળ બનાવે છે.

એ જ સમયે ઈસુના શિષ્યો આવ્યા અને બોલ્યા, સ્વર્ગના રાજ્યમાં સૌથી મહાન કોણ છે? ઈસુએ એક નાનકડા બાળકને પોતાની પાસે બોલાવ્યો અને તેની વચ્ચે ગોઠવ્યો અને કહ્યું, વેરીલી હું તને કહું છું, સિવાય કે તમે ધર્મપરિવર્તન કરો, અને નાના બાળકો બનો, તમે સ્વર્ગના રાજ્યમાં પ્રવેશ કરશો નહીં. તેથી જે કોઈ પોતાને આ નાનકડા બાળક તરીકે નમ્ર કરશે, તે જ સ્વર્ગના રાજ્યમાં સૌથી મહાન છે.

(માથી ૧૮:૧-૪)

સ્વર્ગનું રાજ્ય વિશ્વના રાજ્યોથી વિપરીત છે. અહંકાર, હેરાફેરી, બળજબરી અથવા હોદાના ગૌરવમાટે કોઈ અવકાશ નથી. આપણે આપણા સ્વર્ગીય પિતા પર બાળક જેવો વિશ્વાસ અને શીખવવાની ખુલ્લી ઇચ્છાની જરૂર છે.

ફરીથી, સ્વર્ગનું રાજ્ય ખેતરમાં છુપાયેલા ખજાના જેવું છે; જ્યારે કોઈ માણસને તે મળી ગયો ત્યારે તે છુપાઈ ગયો અને આનંદ માટે તે ગોઈથ અને સેલેથ ને તે બધું જ સેલેથ કરે છે, અને તે ક્ષેત્રખરીદે છે. ફરીથી, સ્વર્ગનું રાજ્ય એક વેપારી માણસ માટે, સારા મોતી શોધવા જેવું છે: જેણે જ્યારે એક મોતી ખૂબ જ કિંમતી શોધી કાઢ્યું હતું, ત્યારે તેણે જઈને તેની પાસે જ હતું તે બધું વેચી દીધું, અને તે ખરીદ્યું.

(માંથી. ૧૩:૪૪-૪૬)

જ્યારે આપણે ઈશ્વર વિશેનું સત્ય સમજીએ છીએ - કે તેને અસીમ, અન્ય કેન્દ્રિત પ્રેમ છે અને તે સંપૂર્ણપણે વિશ્વાસપાત્ર, દયાળુ અને ઉદાર છે - ત્યારે આપણે સાથે સાથે તેનું રાજ્ય કેવું છે તેની સ્પષ્ટ સમજ રાખીશું. આપણે ઈશ્વરનું આપણું વિકૃત ચિત્ર મૂલ્યહીન જોઈશું અને ઈશ્વર અને તેના રાજ્યનું સાચું ચિત્ર ખરીદવા માટે આનંદથી વેચીશું.

એક શાસ્ત્રી આવ્યા અને તેમને સાથે તર્ક કરતા સાંભળ્યા અને કહ્યું કે તેમણે તેમને સારી રીતે જવાબ આપ્યો છે, તેમને પૂછ્યું, બધાની પ્રથમ આજ્ઞા કઈ છે? ઈસુએ તેને જવાબ આપ્યો, આ જ્ઞાનીઓમાં સૌથી પહેલી આજ્ઞા છે, સાંભળો, ઓ ઇઝરાયલ; પ્રભુ આપણા ઈશ્વર એક પ્રભુ છે: અને તમે પ્રભુ ને તારા હૃદયથી અને બધા આત્માસાથે, અને તમારા બધા મન સાથે, અને બધી જ શક્તિથી પ્રેમ કરો છો: આ પ્રથમ આજ્ઞા છે. અને બીજું એવું છે કે, એટલે કે, તું તારા પાડોશીને તારા જેવો પ્રેમ કરે છે. આનાથી મોટી બીજી કોઈ આજ્ઞા નથી. અને શાસ્ત્રીએ તેને કહ્યું, ઠીક છે, માલિક, તમે સાચું કહ્યું છે: કારણ કે એક ઈશ્વર છે; અને તે સિવાય બીજું કોઈ નથી: અને તેને હૃદયથી, અને બધી સમજસાથે, અને તમામ આત્મા સાથે, અને બધી શક્તિસાથે, અને તેના પડોશીને પોતાના તરીકે પ્રેમ કરવો, તે બધા બળેલા અર્પણો અને બલિદાન કરતાં વધુ છે. ઈસુએ જોયું કે તેણે સમજદારીપૂર્વક જવાબ આપ્યો ત્યારે તેણે તેને કહ્યું, તું ઈશ્વરના રાજ્યથી બહુ દૂર નથી. (માર્ક ૧૨:૨૮-૩૪)

ઈસુએ તે શાસ્ત્રીને પ્રોત્સાહન આપ્યું, જે નો જવાબ આપી રહ્યો હતો: "તું ઈશ્વરના રાજ્યથી બહુ દૂર નથી." શાસ્ત્રીએ આધ્યાત્મિક વાસ્તવિકતાની ઊંડી સમજ મોટાભાગના કરતાં વ્યક્ત કરી હતી. તેમણે શાસ્ત્રના છીછરા વાંચનથી આગળ વધીને ઈસુએ જે પ્રેમની દૃષ્ટિ જોઈ હતી તે સમજી લીધી.

જ્યારે પ્રેમનો નિયમ એ દેશનો એકમાત્ર નિયમ છે ત્યારે પૃથ્વીએ નવું બનાવ્યું તે કેવું હશે? ઈશ્વરનો અન્ય કેન્દ્રિત પ્રેમ બધી માનવતામાં પ્રતિબિંબિત થશે. દરેક વ્યક્તિ દરેક બીજા વ્યક્તિને "પોતાના કરતા વધુ સારી" (ફિલ. ૨:૩) તરીકે પ્રેમ કરશે અને મૂલ્ય આપશે. આપણે જે કલ્પના કરી શકીએ છીએ તેનાથી આગળ અનંત સુખ અને સલામતીની સ્થિતિ અસ્તિત્વમાં હશે.

પણ લખેલું છે કે, જે વના આંખે જોયા નથી, અને કાને સાંભળ્યાં નથી, જેઓ માણસના મનમાં પેઠા નથી, જે વાનાં દેવે પોતાના પર પ્રેમ કરનારાઓને સારું સિદ્ધ કર્યા છે;

—૧ કોરિન્થિયન્સ ૨:૯

૨૭

ઈશ્વર આપણને સાચી સ્વતંત્રતા આપે છે

ઈશ્વરે કહ્યું, આપણે આપણી છબીમાં મનુષ્ય બનાવીએ, આપણી સમાનતા પછી: અને તેમને સમુદ્રની માછલીઓ પર, અને હવાના પક્ષી પર, અને પશુઓ પર, અને સમગ્ર પૃથ્વી પર, અને પૃથ્વી પર પેટે ચાલનારા સઘળા પ્રાણીઓ પર તેઓ અમલ ચલાવે.—ઉત્પત્તિ ૧:૨૬

ઈશ્વરે માનવજાતને જે પૃથ્વી પર નું પ્રભુત્વ આપ્યું હતું તે દુરુપયોગ અથવા શોષણને મંજૂરી આપતું ન હતું. આદમ અને ઇવ અને તેમના વંશજો પૃથ્વીના અને તેમાંના દરેક પ્રાણીને પ્રેમ કરતા હતા. શાસ્ત્રમાં નોંધવામાં આવ્યું છે કે, "તેમણે પુરુષોના બાળકોને આપેલી પૃથ્વી નો હાથ" (પીએસ ૧૧૫:૧૬). જ્યારે આપણા પ્રથમ માતાપિતા એ જૂઠાણું માનતા હતા કે ઈશ્વર સ્વાર્થી અને પ્રતિબંધિત છે, ત્યારે તેઓ છેતરપિંડી કરનાર દ્વારા દૂર થઈ ગયા હતા અને તેમના મગજને તેમની સાથે બંધનમાં લાવવામાં આવ્યા હતા, "જેમના માટે મનુષ્ય ને દૂર કરવામાં આવે છે, તે જ રીતે તે બંધનમાં લાવે છે" (૨ પિત્તર ૨:૧૯). જ્યાં આદમ અને ઇવને એક સમયે સ્વતંત્રતા હતી ત્યાં તેઓ અને તેમના બાળકો હવે શેતાન સાથે બંધનમાં હતા. પતન પછીની એક ભયાનક ક્ષણ માટે, એવું લાગતું હતું કે માનવજાતપાસે શેતાન અને અન્ય પડી ગયેલા દેવદૂતો જેવા જ અનિવાર્ય વિનાશમાટે લાચારીથી બરબાદ થવા સિવાય કોઈ આશ્રય નહીં હોય.

તેમ છતાં સારા સમાચાર છે; ઈશ્વરે તેમના અને તેમના વંશજો માટે બંધનમાંથી બહાર નીકળવાનો માર્ગ પૂરો પાડ્યો. આ કટોકટીને પહોંચી વળવા માટે ઈશ્વરે શેતાનને આ શબ્દો કહ્યા: "અને હું તમારા અને સ્ત્રી વચ્ચે અને તમારા બીજ અને તેના બીજ વચ્ચે દુશ્મનાવટ મૂકીશ" (ઉત્પત્તિ. ૩:૧૫). આ દુશ્મનાવટ શું છે?

જ્યારે શેતાન અને તેના અનુયાયીઓએ સ્વર્ગમાં ઈશ્વર સામે બળવો કર્યો ત્યારે તેઓએ પિતા, પુત્ર અને પવિત્ર આત્મા સાથે લાંબા સમયથી સંબંધ ની સ્થિતિમાંથી આવું કર્યું. તેમની પાસે પૂરતા પ્રમાણમાં હતા ઈશ્વરનો પ્રેમ જાણવાનો અનુભવ અને તેની ભલાઈ પર શંકા કરવાનું કોઈ કારણ નહોતું. જ્યારે તેઓ ઈશ્વરથી પોતાની જાતને કાપી નાખે છે, ત્યારે તેઓ પવિત્ર આત્માને પ્રતિસાદ આપવા માટે અસમર્થ બની ગયા. તેમના હઠીલા ગર્વથી, તેઓએ પોતાને અંધકારમાં બરબાદ કરી દીધા હતા અને છેવટે વિસ્મૃતિ ને પસ્તાવો કરવામાં અને તેમના સર્જક પાસે પાછા ફરવામાં અસમર્થ હતા.

જ્યારે આદમ અને ઇવ નું પાપ થયું ત્યારે તેઓએ ઈશ્વરના મર્યાદિત જ્ઞાન અને તેની સાથેના મર્યાદિત અનુભવના સ્થળેથી આવું કર્યું. શેતાન દ્વારા તેમને છેતરવામાં આવ્યા હતા; તેઓએ તેમના સર્જકને નકારી કાઢવાનો ગણતરીપૂર્વકનો નિર્ણય લીધો ન હતો. માનવજાતનું ઈશ્વરથી અલગ થવું એ

ઉપાય વિનાનું નહોતું. ભગવાનનું વચન કે તે શેતાન અને સ્ત્રી વચ્ચે "દુશ્મનાવટ" મૂકશે તે પૃથ્વીનો મૂળ ગોસ્પેલ સંદેશ હતો.

ઈશ્વરે આદમ અને ઈવ અને તેમના વંશજોને દયાપૂર્વક આશા રાખી હતી કે તેમના હૃદય અને મગજ હજી પણ પવિત્ર આત્માને પ્રતિસાદ આપવા માટે સક્ષમ હશે - તેઓ હજી પણ ઈશ્વરના પ્રેમમાટે સંવેદનશીલ હશે. માનવજાતનું શેતાન સાથેનું બંધન સંપૂર્ણ પણે નહીં હોય. દરેક વ્યક્તિની મુક્ત ઇચ્છા આપણા પર શેતાનના પ્રભાવને મર્યાદિત કરશે અને આપણા સર્જક સાથે સમાધાન કરવાનું પસંદ કરવાની આપણી સ્વતંત્રતાસુનિશ્ચિત કરશે.

કારણ કે આ પ્રાણી પોતે પણ ભ્રષ્ટાચારના બંધનમાંથી ઈશ્વરના બાળકોની ભવ્ય સ્વતંત્રતામાં પહોંચાડવામાં આવશે. (રોમ. ૮:૨૧)

તેથી સ્વતંત્રતામાં ઝડપથી ઊભા રહો, જ્યાં ખ્રિસ્ત હથે આપણને મુક્ત કર્યા, અને બંધનના જુલામ સાથે ફરીથી ગૂંચવાઈ ન ગયા. (ગાલ. ૫:૧)

તેથી જો પુત્ર તમને મુક્ત કરશે, તો તમે ખરેખર મુક્ત થશો. (યોહાન ૮:૩૬)

આ જગતના દેવે તેમના મનને આંધળું કરી દીધું હતું, જે માનતું નથી, નહીં તો ખ્રિસ્તની ભવ્ય સુવાર્તાનો પ્રકાશ, જે ઈશ્વરની છબી છે, તે તેમના માટે પ્રકાશિત થવો જોઈએ. ઈશ્વર ે પ્રકાશને અંધકારમાંથી પ્રકાશિત કરવાની આજ્ઞા આપી હતી, તે આપણા હૃદયમાં ચમક્યો હતો, ઈસુ ખ્રિસ્તના ચહેરા પર ઈશ્વરના મહિમાના જ્ઞાનનો પ્રકાશ આપવા માટે. (૨ કોર. ૪:૪, ૬)

શું કાયદેસરતા અને અસંગતતાના કાળા આવરણને ફેંકી દેવાનો સમય નથી કે જેની સાથે શેતાને ખ્રિસ્તની સુવાર્તાને ઢાંકી દીધી છે અને આપણા સૌમ્ય ભગવાનની પ્રવર્તમાન ગેરસમજમાં બિનસહભાગી બનવાનું પસંદ કર્યું છે?

જો તમે મારા વચન માં રહો ,તો ખરે ખર તમે મારા શિષ્યો છો;અને તમે સત્ય ને જાણશો ,અને સત્ય તમને મુક્ત કરશે.

—ઈસુ (યોહાન ૮:૩૧-૩૨)

સત્ય એ આપણા પ્રેમાળ ઈશ્વર વિશેના સારા સમાચાર છે!

યહોવા કહે છે કે, જ્ઞાની પોતાના જ્ઞાન વિષે અભિમાન ન કરે, તેમ જ બળવાન પોતાના બળ વિષે અભિમાન ન કરે; વળી ધનવાન પોતાના ધન વિષે અભિમાન ન કરે; પણ જે કોઈ અભિમાન કરે તે આ વિષે અભિમાન કરે કે, તે સમજી ને મને ઓળખે છે કે, હું પૃથ્વી પર દયા, ન્યાય તથા નીતિ કરનાર યહોવા છું; કેમ કે એઓમાં મારો આનંદ છે, એમ યહોવા કહે છે.

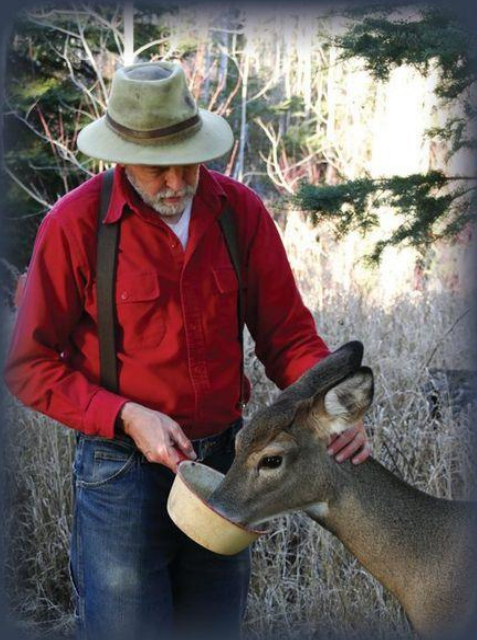
—યર્મિયા ૯:૨૩-૨૪

એન્કેપ્સુલેશન

૧. સાચું સમજી શકાય છે કે બાઇબલ વાજબી છે. બાઇબલ પોતાની જાતને વ્યાખ્યાયિત કરે છે અને તેનું અર્થઘટન કરે છે. (યશાયા. ૧:૧૮; ૧ કોર. ૨:૧૩)
૨. આપણી રીત-વિચારો ઈશ્વરના માર્ગો અને વિચારોને પ્રતિબિંબિત કરતા નથી. (યશાયા. ૫૫:૮-૯; ગી. શા ૫૦:૨૧)
૩. ઈશ્વરનો મહિમા તેનું પાત્ર છે. (નિર્ગમન ૩૪:૬-૭ ૨ કોર. ૪:૪-૬)
૪. ઈશ્વર પ્રેમ છે. (૧ યોહાન ૪:૮, ૧૬)
૫. ઈશ્વરનો પ્રેમ તદ્દન નિઃસ્વાર્થ છે. (યોહાન ૩:૧૬-૧૭; રોમ. ૫:૮)
૬. પ્રેમમાટે સ્વતંત્રતાની જરૂર છે. (પૂર્ણનીયમ . ૩૦:૧૯-૨૦; યોહાન ૮:૩૨,૩૬)
૭. ઈસુ ઈશ્વર છે. (યોહાન ૧:૧-૩, ૧૪; કોલો ૧:૧૩-૧૭)
૮. ઈસુ એ ઈશ્વરનો સ્પષ્ટ ઘટસ્ફોટ છે. (હેબ. ૧:૩)
૯. ઈશ્વર ક્યારેય બદલાતો નથી. (માલ. ૩:૬; હેબ. ૧૩:૮; યાકુબ ૧:૧૭)
૧૦. ઈશ્વર સર્જક અને ટકાઉ છે- વિનાશક નથી. (ઉત્પત્તિ. ૧:૧ ગી.શા ૩૩:૬,૯; હેબ. ૧:૩; લુક ૯:૫૬; યોહાન ૧૦:૧૦)
૧૧. વિવાદમાં પ્રશ્ન ઈશ્વરના શાસનના સિદ્ધાંતોનો છે- તે તેમની સત્તાનો નથી. (ઉત્પત્તિ ૩:૧-૫)
૧૨. ઈશ્વરનું રાજ્ય પ્રેમના નિયમથી સંચાલિત થાય છે- કાયદાના શાસનથી નહીં. (માંથી. ૨૨:૩૭-૪૦; ગાલ. ૫:૧૪, ૨૨-૨૩; ૧ કોર. ૧૩)
૧૩. ઈશ્વર ક્યારેય બળનો ઉપયોગ કરતો નથી. તે અનિષ્ટને સારાથી દૂર કરે છે. (માંથી ૫:૪૩-૪૮; રોમ. ૧૧૨:૨૦-૨૧; લુક ૨૩:૩૪)
૧૪. શેતાન ઈશ્વરનો વિરોધી અને છેતરપિંડીનો માલિક છે. (યોહાન ૮:૪૪ ૨ કોર. ૧૧:૧૪; પ્રકટિકરણ ૧૨:૭-૯; ૧ પિત્તર ૫:૮)
૧૫. સિન ભગવાનને સ્વ-સેવા અને અવિશ્વસનીય તરીકે જોઈ રહ્યો છે. ઉત્પત્તિ. ૩:૧-૬; કોલો ૧:૨૧) ૧૬. પાપી ઘાતક છે- ઈશ્વર નહીં. (રોમ. ૬:૨૩; યાકુબ ૧:૧૩-૧૫)
૧૭. ઈશ્વર આપણને ન્યાય નથી આપતો- આપણે આપણી જાતને ન્યાય આપીએ છીએ. (યોહાન ૩:૧૭-૨૧; ૫:૨૨; ૧૨:૪૪-૪૮; માથી ૭:૧-૫; લુક ૬:૩૭; રોમ. ૨:૧-૩)
૧૮. સુવાર્તા એ ઈશ્વર વિશેના સારા સમાચાર છે. (૨ કોર. ૪:૩-૬; પ્રકટિકરણ ૧૪:૬-૭; લુક ૧૫:૧૧-૩૨; યોહાન ૩:૧૬-૧૭; રોમ. ૫:૮)
૧૯. મુક્તિ એ સમાધાનને મટાડે છે - તે કોઈ કાનૂની મુદ્દો નથી. (માર્ક ૨:૧૬-૧૭; લુક ૪:૧૮-૧૯; પ્રે.કૃત્યો ૨૮:૨૭; ૨ કોર. ૫:૧૮)
૨૦. ઈશ્વરને જાણવું એ શાશ્વત જીવન છે. (યોહાન ૧૭:૩)

આપણા માયાળુ ઈશ્વરના કૃત્યો બાઇબલમાંથી ઈશ્વરને એ આરોપોમાંથી મુક્ત કરવા માટે આકર્ષક પુરાવા રજૂ કરે છે કે તે બેદરકાર, ન્યાયી, નિયંત્રિત, અયોગ્ય, ખરાબ સ્વભાવઅથવા હિંસક છે. પુસ્તક દર્શાવે છે કે આખું બાઇબલ, જે યોગ્ય રીતે સમજવામાં આવ્યું છે, નિશ્ચિત નિવેદન સાથે સુસંગત છે: "ઈશ્વર પ્રેમ છે" (૧ યોહાન ૪:૮).

આપણા માયાળુ ઈશ્વરના સ્પષ્ટ ચિત્ર ની લેખકની પોતાની યાત્રા ૫૦ વર્ષથી વધુ સમય સુધી ફેલાયેલી છે. તે તેની પત્ની જુલી સાથે ઉત્તરી મિનેસોટામાં તેમની વોલ્ડન પ્રેરિત કેબિનમાં રહે છે. તે ચાર પગવાળા અને પીંછવાળા અને પીંછવાળા ઘણા મિત્રોની કંપનીનો આનંદ માણે છે

